

Kohtaamisiin!

Imatran seurakunnan kansainvälisen
oppilaitostyön toimintamalli

LAHDEN
AMMATTIKORKEAKOULU
Sosiaali- ja terveysala
Sosionomi YAMK
Lasten ja nuorten hyvinvoinnin
turvaaminen
Opinnäytetyö
Syksy 2017
Huotilainen Heli

Lahden ammattikorkeakoulu

Lasten ja nuorten hyvinvoinnin turvaaminen (YAMK)

HUOTILAINEN, HELI:

Kohtaamisiin!
Imatran seurakunnan kansainvälisen
oppilaitostyön toimintamalli

90 sivua, 28 liitesivua

Syksy 2017

TIIVISTELMÄ

Kansainväliset opiskelijat näkyvät yhä useammin korkeakoulumaailmassa. Opetushallituksen seurannan mukaan kansainvälisten korkeakouluopiskelijoiden määrä Suomessa kaksinkertaistui vuosien 2006–2015 aikana. Vuonna 2015 Suomessa opiskeli 20 353 ulkomaista korkeakouluopiskelijaa. Ulkomaalaisten opiskelijoiden osuus oli 6,9 % kaikista korkeakouluopiskelijoista. (Opetushallitus 2017d.)

Kehittämishankkeen tavoitteena oli kartoittaa, millaista tukea kansainväliset opiskelijat tarvitsevat Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijältä ja luoda kartoituksen perusteella opiskelijoiden ja seurakunnan tarvetta vastaava konkreettinen Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli.

Kehittämishankkeen tarkoituksena oli, että opiskelijat kokevat yhteyttä toistensa, oppilaitostyöntekijän ja suomalaisten opiskelijoiden kanssa sekä saavat tukea oppilaitostyöstä elämäänsä tutkinto-opiskelun aikana. Tarkoituksena oli, että opiskelijoiden henkinen hyvinvointi lisääntyy.

Kehittämishankkeessa oli toimintatutkimuksellinen lähestymistapa. Tiedonkeruumenetelminä käytettiin kyselyä, haastattelua, brainwritingia ja jana-työskentelyä. Aineistoa kerättiin sekä kansainvälisiltä opiskelijoilta että kahdelta oppilaitostyöntekijältä sekä oppilaitostyön asiantuntijalta. Työelämäedustajien kanssa arviointimenetelmänä käytettiin laadunvarmistuksen eurooppalaista viitekehystä, EQAVET-työkalua.

Tiedonkeruun tulokset kertovat, että opiskelijat eivät tienneet, että seurakunta tekee työtä kansainvälisten opiskelijoiden parissa. Opiskelijat kaipa- sivat tukea kokonaisvaltaisen hyvinvointinsa tukemiseen ja lisää kontakteja muihin kansainvälisiin opiskelijoihin sekä suomalaisiin opiskelijoihin. Kehit- tämishankkeen varsinaisena tuloksena syntyi opiskelijalähtöinen Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli.

Avainsanat: kansainvälinen opiskelija, oppilaitostyö, osallisuus, yhteisölli-
syys

Lahti University of Applied Sciences

Master's Degree Programme in Promoting Welfare of Children and Young People

HUOTILAINEN, HELI:

Until we meet!

The development project of international student chaplaincy in a church of Imatra

90 pages, 28 pages of appendices

Autumn 2017

ABSTRACT

The international students are more visible in the academic world as before. The number of international academic students was doubled between years 2006 and 2015. There were 20 353 international academic students in Finland in 2015. The number of international students of all academic students was 6,9 %. (Finnish National Agency for Education 2017.)

The development project of international operation model for church of Imatra is a working life oriented development project. The aim of the project is to find out through action research methods what kind of support is needed when talking about international academic students and student chaplaincy within Evangelical-Lutheran church of Imatra.

The purpose of the project is that international students can through the model have a connection with Finnish students, student chaplain and with the other international students. The purpose is that well-being of international students will be increased as well as that they could have all the support from the student chaplain they need when studying in Finland.

The action research approach was used in data collection. The data was collected by making two surveys, three interviews and using also brainwriting and scaling methods. Both the international students and the workers were part of development project. The European Quality Assurance Reference Framework was used as an evaluation tool.

The results of data collecting showed that international students didn't know that church works with international students. The students were missing holistic support for their well-being and more contacts with international and Finnish students. The main result of development project was the model of international student chaplaincy for Imatra's Evangelical-Lutheran church.

Key words: international student, student chaplaincy, participation, community

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	KEHITTÄMISHANKKEEN TAUSTA	3
2.1	Kehittämishankkeen kohdeorganisaatio ja yhteistyökumppani	3
2.2	Kehittämishankkeen tausta	4
2.3	Tavoitteet ja tarkoitus	6
3	OPPILAITOSTYÖ KANSAINVÄLISEN OPISKELIJAN TUKENA	7
3.1	Imatran seurakunnan oppilaitostyö	7
3.2	Oppilaitostyö kansainvälisesti	9
3.3	Kansainvälisenä opiskelijana Suomessa	11
3.4	Hyvinvointi	13
3.5	Osallisuus	13
3.6	Yhteisöllisyys	14
3.7	Aiemmat julkaisut	16
4	TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISMENETELMÄT	19
4.1	Kehittämishankkeen tutkimuksellinen lähestymistapa	19
4.2	Aineiston keruumenetelmät	20
4.3	Aineiston analyysimenetelmä	23
5	KEHITTÄMISHANKKEEN TOTEUTUS	25
5.1	Kehittämishankkeen eteneminen	25
5.2	Aineiston keruu	28
5.3	Aineiston analysointi	39
5.4	Tulokset	45
5.5	Johtopäätökset ja toimintamallin luominen	55
6	IMATRAN SEURAKUNNAN KANSAINVÄLISEN OPPILAITOSTYÖN TOIMINTAMALLI	59
7	EETTISYYS, ARVIOINTI JA JATKOKEHITYSEHDOTUKSET	63
7.1	Kehittämishankkeen eettisyys	63
7.2	Kehittämishankkeen arviointi	64
7.3	Jatkokehitysehdotukset	68
8	POHDINTA	72
	LÄHTEET	79

1 JOHDANTO

Opetushallituksen seurannan mukaan kansainvälisten korkeakouluopiskelijoiden määrä kaksinkertaistui Suomessa vuosien 2006–2015 aikana. Vuonna 2006 ulkomaalaisia tutkinto-opiskelijoita opiskeli Suomessa 10 066, vuonna 2015 Suomessa opiskeli 20 353 ulkomaalaista opiskelijaa. Ulkomaalaisten opiskelijoiden osuus kaikista korkeakouluopiskelijoista kasvoi vuosien 2006–2015 välillä 3,3 prosentista 6,9 prosenttiin. (Opetushallitus 2017d.)

Suomen Ylioppilaskuntien liiton (Niemelä 2008, 73) tutkimuksessa tutkittiin kansainvälisiä tutkinto-opiskelijoita Suomen yliopistoissa. Alle puolet tutkimukseen vastanneista opiskelijoista oli tyytyväinen sosiaaliseen elämäänsä Suomessa. Kolmasosa vastanneista halusi lisää kontakteja sekä suomalaisiin että ulkomaalaisiin ja kaksi viidestä kaipasi lisää kontakteja suomalaisiin. Kansainväliset opiskelijat kokivat tutustumisen suomalaisiin vaikeaksi ja aikaa vieväksi. (Niemelä 2008, 73.)

Taajamo on tutkinut väitöskirjassaan ulkomaisia opiskelijoita Suomessa. Taajamon väitöksessä nousi esiin kansainvälisten opiskelijoiden kontaktin puute toisiin ihmisiin. Opiskelijat kokivat yksinäisyyttä ja itsensä vieraksi koulunsa ulkopuolella. Taajamon mukaan kansainväliset opiskelijat kaipaavat nimenomaan suomalaisia ystäviä ja yhteistyötä heidän kanssaan. (Taajamo 2008, 75, 80.)

Kehittämishankkeen tavoitteena on kartoittaa, millaista tukea kansainväliset opiskelijat toivovat Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijältä ja tuottaa kartoituksen perusteella opiskelijoiden ja seurakunnan tarpeita vastaava konkreettinen Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli.

Kehittämishankkeen tarkoituksena on, että opiskelijat voivat kokea yhteyttä toistensa, oppilaitostyöntekijän ja suomalaisten opiskelijoiden kanssa sekä saavat tukea oppilaitostyöstä elämäänsä tutkinto-opiskelun aikana. Tarkoituksena on, että opiskelijoiden henkinen hyvinvointi lisääntyy.

Imatran seurakunnan kansainvälinen oppilaitostyö kohdistuu Saimaan ammattikorkeakoulussa opiskelevien kansainvälisten opiskelijoihin parissa tehtävään työhön. Oppilaitostyöhön on nimetty yksi henkilö. Oppilaitostyön tavoitteena on kutsua kansainvälisiä opiskelijoita yhteyteen niin toistensa, kuin oppilaitostyöntekijän kanssa. (Imatran seurakunnan toimintasuunnitelma 2015.) Kehittämishankkeessa yhteyttä pyritään rakentamaan myös kantaväestön opiskelijoiden kanssa.

Kansainvälinen opiskelija käsitetään hankkeessa tutkinto-opiskelijana, joka on tullut Suomeen Imatralle opiskelemaan jostain toisesta maasta tai joka on muuttanut Suomeen pysyvästi muualta.

2 KEHITTÄMISHANKKEEN TAUSTA

2.1 Kehittämishankkeen kohdeorganisaatio ja yhteistyökumppani

Kehittämishankkeen toimeksiantajana toimii Imatran evankelis-luterilaisen seurakunnan oppilaitostyö. Imatran seurakunta on evankelis-luterilainen seurakunta Kaakkois-Suomessa. Imatran seurakuntaan kuului vuoden 2016 joulukuussa 20 375 jäsentä (Kirjuri 2017). Imatran kaupungissa asukkaita oli tuolla hetkellä 27 517 (Imatra 2017). Seurakunnan työ on eritelty eri toimintamuotoihin ja yhtenä näistä työmuodoista on oppilaitostyö. Imatran seurakunnan toimintasuunnitelman mukaan oppilaitostyöllä tarkoitetaan ammatillisissa oppilaitoksissa peruskoulunsa päättäneiden nuorten ja nuorten aikuisten parissa tehtävää työtä. (Imatran seurakunnan toimintasuunnitelma 2015.)

Imatran seurakunnan toimintasuunnitelman mukaan oppilaitostyössä kutsutaan kaukana omasta kotimaastaan olevat ihmiset yhteyteen niin toistensa kuin oppilaitostyöntekijän kanssa. Oppilaitostyö käsitteenä määritellään tarkemmin luvussa *3.1 Imatran seurakunnan oppilaitostyön käsite*. Oppilaitostyöhön on nimetty yksi henkilö, joka tekee työtä Saimaan ammattikorkeakoulun Imatran yksikön opiskelijoiden kanssa muun työnsä ohessa. (Imatran seurakunnan toimintasuunnitelma 2015.)

Kehittämishankkeen kohderyhmänä ovat Saimaan ammattikorkeakoulun Imatran yksikön kansainväliset tutkinto-opiskelijat. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan mukaan juuri kansainväliset tutkinto-opiskelijat jäävät usein vähemmälle huomiolle kansainvälisille opiskelijoille toimintaa järjestettäessä, toiminnan kohdistuessa enemmän vaihto-opiskelijoihin esimerkiksi vaihto-ohjelmien sisältöjen kautta (Naatus 2017).

Työskentelen itse Imatran seurakunnassa, mutta en tee oppilaitostyötä kansainvälisten opiskelijoiden parissa. Lähestyn kehittämishanketta ulkopuolisen toimijan näkökulmasta, tuntien kuitenkin hankkeen tilaajan ja sen tavoitteet ja arvomaailman. Kanasen mukaan tulee kiinnittää erityistä huomiota

kehitettävään kohteeseen perehtymiseen, jos kohde on entuudestaan tuntematon (Kananen 2014, 67).

Saimaan ammattikorkeakoulu on kansainvälinen korkeakoulu, jossa voi suorittaa opintoja tekniikan, sosiaali- ja terveystieteiden, liiketalouden, hotelli- ja ravintola-alan sekä kuvataiteen koulutusohjelmissa. Täysin englanninkielinen koulutusohjelma on mahdollista suorittaa neljässä eri koulutusohjelmassa. Saimaan ammattikorkeakoulussa eli Saimiassa on yli 3000 opiskelijaa ja noin kolmensadan henkilön suuruinen henkilökunta. Saimia toimii kahdella eri kampuksella: Imatralla ja Lappeenrannassa. (Kontiainen 2015; Saimaan ammattikorkeakoulu 2015.)

2.2 Kehittämishankkeen tausta

Kansainvälisten korkeakouluopiskelijoiden määrä on kaksinkertaistunut Suomessa vuosina 2006–2015 (Opetushallitus 2017d). Euroopan Unionin koulutusneuvosto (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2017, 52 mukaan) on asettanut tavoitteeksi, että vuoteen 2020 mennessä joka viides korkeakoulututkinnon suorittanut olisi suorittanut osana opintojaan opiskelu- tai työharjoittelujakson ulkomailla.

Alle puolet kansainvälisistä opiskelijoista on tyytyväisiä sosiaaliseen elämänsä Suomessa (Niemelä 2008, 73). Hun (2017, 24) väitöksen mukaan kansainvälisten opiskelijoiden liikkuvuus on tärkeä osa korkeakouluopiskelijoiden kansainvälistymistä. Korhosen (2014, 41) mukaan tarve korkeakouluopintoihin liittyvään tutkimus- ja arviointitietoon on lisääntynyt.

Taajamo nostaa esiin väitöksessään, että kansainväliset opiskelijat kokevat vaihto-opiskeluaikanaan yksinäisyyttä koulunsa ulkopuolella. Opiskelijoilla ei ole juurikaan kontakteja koulun ulkopuolisiin ihmisiin. Kansainväliset opiskelijat kaipaavat suomalaisia ystäviä ja yhteistyötä heidän kanssaan. (Taajamo 2008, 75, 80.) Kiguru (2014, 123) uskoo kansainvälisten ja suomalaisten opiskelijoiden välisen integraation hankaluuden johtuvan suomalaisten ujoudesta ja vieraan kielen käyttämisen pelosta.

Kehittämishanke pohjautuu Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijän tarpeeseen kehittää omaa työtään. Hänen mielestään parannettavaa on erityisesti työskentelyssä Saimaan ammattikorkeakoulun kansainvälisten tutkinto-opiskelijoiden kanssa ja näin ollen kehittämishanke on rajattu koskemaan tutkinto-opiskelijoita, jotka opiskelevat Imatran kampuksella. Imatran seurakunnan oppilaitostyöllä ei tällä hetkellä ole selkeitä päämääriä ja tavoitteita. Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijä ei työskentele Lappeenrannan kampuksen opiskelijoiden kanssa. (Kontiainen 2015.)

Ojasalo, Ritalahti ja Moilanen (2014, 19) toteavat, että yksi kehittämishankkeen liikkeellepaneva voima voi olla organisaation oma kehittämistarve tai halu saada aikaan uudistuksia. Heikkilän, Jokisen ja Nurmelan (2008, 55–57) mukaan uudistus on yksi tutkivan kehittämisen muodoista. Kehittämishankkeelta odotetaan nimenomaan uudistusta ja uudenlaisen toimintamallin luomista.

Tällä hetkellä Imatran seurakunnan oppilaitostyö koostuu oppilaitostyöntekijän vierailuista kerran kuukaudessa kansainvälisten opiskelijoiden kahvilassa (Coffee Corner), Kauneimmat kansainväliset joululaulut-tapahtumasta, nuotioillasta sekä oppilaitostyöntekijän mukana olosta kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävässä ystäväperhetoiminnassa tarjoamalla kokoontumisille tilat ja tarjoilut. (Imatran seurakunnan toimintasuunnitelma 2015; Kontiainen 2015.) Oppilaitostyö on yksi evankelis-luterilaisen kirkon työmuodoista (Sakasti 2017).

Evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallituksen tehtävänä on vastata kirkon kansallisesta hallinnosta, taloudesta ja toiminnasta. Kirkkohallitus on julkaissut vuonna 2014 teoksen *Moniarvoinen oppilaitostyö; -kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä*. Teos sisältää sekä suomalaisten että kansainvälisten oppilaitostyöntekijöiden lyhyitä artikkeleita, joissa he nostavat esiin eri teemoja, jotka nousevat esiin heidän omassa työssään oppilaitostyöntekijöinä. Pääteemoina artikkelikokoelmassa ovat *Moniarvoinen, -uskontoinen ja -kulttuurinen Suomi, Kohti dialogista kohtaamista, Kokemuksia naapurista ja kauempaakin, Kokemuksia ohjauksesta ja koordinoinnista,*

Sakraalit ja hiljaiset tilat oppilaitoksessa, Vieraanvaraisia hetkiä oppilaitoksessa ja Mahdollisuuksia muutoksiin työtavoissa. (Murtovuori 2014.)

2.3 Tavoitteet ja tarkoitus

Kehittämishankkeen tavoitteena on kartoittaa, millaista tukea kansainväliset opiskelijat tarvitsevat Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijältä ja luoda kartoituksen perusteella opiskelijoiden ja seurakunnan tarvetta vastaava konkreettinen Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli.

Kehittämishankkeen tarkoituksena on, että opiskelijat voivat kokea yhteyttä toistensa, oppilaitostyöntekijän ja suomalaisten opiskelijoiden kanssa sekä saavat tukea oppilaitostyöstä elämäänsä tutkinto-opiskelun aikana. Tarkoituksena on, että opiskelijoiden henkinen hyvinvointi lisääntyy.

Tavoitteiden asettamisvaiheessa on tarkasteltu myös kehittämishanketta ohjaavia arvoja ja eettisiä kysymyksiä, joita tulee Heikkilän ym. (2008, 43–47) mukaan huomioida kehittämishankkeessa alusta lähtien. Erityisesti nousi esiin keskustelussa oppilaitostyöntekijän kanssa, että kehittämishankkeen aikana tulee kiinnittää huomiota siihen, että toimintamalli ei ole sidottu uskonnolliseen viitekehykseen eikä oppilaitostyöntekijän ja opiskelijoiden eriuskontoisuus tai uskonottomuus ja elämänkatsomukset saa vaikuttaa itse toimintamallin kehittämiseen. Toimintamalli on uskonnollisesti sitoutumaton malli, jossa ei kuitenkaan toimita vastoin kristillisiä arvoja. (Konttinen 2015.)

3 OPPILAITOSTYÖ KANSAINVÄLISEN OPISKELIJAN TUKENA

3.1 Imatran seurakunnan oppilaitostyö

Kehittämishankkeessa puhutaan *Imatran seurakunnan oppilaitostyöstä*, jolla tarkoitetaan hankkeen yhteydessä kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävää työtä yhteistyössä oppilaitoksen kanssa, jossa he opiskelevat. Kehittämishankkeessa Imatran seurakunnan oppilaitostyöstä käytetään myös pelkistettyä käsitettä *oppilaitostyö*. Kirkon palvelujen mukaan monikulttuurisuuteen liittyvät kysymykset ovat olennainen osa oppilaitostyötä (Sakasti 2016).

Evankelis-luterilaisen kirkon tekemä oppilaitostyö on erilaisissa elämäntilanteissa ja -vaiheissa olevien ihmisten kohtaamista niin yksilöinä kuin yhteisöinä. Oppilaitostyössä huomioidaan oppilaitosten omat toiminta-ajatukset ja arvot sekä yhteiskuntaa palvelevat tehtävät. Työn lähtökohta nousee kohderyhmästä ja heidän tarpeista käsin. Oppilaitostyön toiminta-ajatuksena on edesauttaa ihmisarvon, tasa-arvon, oikeudenmukaisuuden ja lähimmäisenrakkauden toteutumista oppilaitoksessa. Oppilaitostyön tavoitteena on vahvistaa osallisuutta sekä tukea yhteisöllistä ja yksilöllistä hyvinvointia. (Sakasti 2016.)

Evankelis-luterilaisen kirkon oppilaitostyö tarjoaa mahdollisuuden kasvun ja elämänskatsomuksellisten kysymysten käsittelyyn. Kirkon tekemän oppilaitostyön ominaispiirteitä ovat myös tilan antamisen kulttuuri ja osallisuus yhteisön rakentamiseen. Käytännössä kasvua mahdollistetaan esimerkiksi ryhmäytysten, tutoroinnin, asiantuntija- ja oppituntivierailujen ja ihmisen arvon puolustamisen kautta. Elämänskatsomuksellisia kysymyksiä tuetaan hengellisten tilaisuuksien ja ryhmien, henkilökohtaisten keskusteluiden ja kirkollisten toimitusten kautta. (Sakasti 2017.)

Tilan antamisella tarkoitetaan mahdollisuutta pohtia opiskelijoiden ja oppilaitoksessa työskentelevien henkilökohtaisia asioita sekä opiskelussa ja

työssä jaksamista (kuvio 1). Tilan antamista toteutetaan muun muassa jatkuvan läsnäolon kautta. Henkilökunnalle on tarjolla myös konkreettista työnohjausta. (Sakasti 2017.)

KUVIO 1. Evankelis-luterilaisen kirkon oppilaitostyön palvelut (Sakasti 2017)

Evankelis-luterilainen kirkko (kuvio 1) kuvaa oppilaitosta yhteisöksi, jonka sisällä on monta yhteisöä. Kirkon mukaan oppilaitoksen yhteisön hyvinvointi syntyy kaikkien toimijoiden vuorovaikutuksessa. Kirkon oppilaitostyö tukee yhteisön rakentumista olemalla mukana oppilaitoksen juhlissa ja tapahtumissa, tukemalla yhteisöä muutoksissa, järjestämällä leiriä ja retkiä sekä osallistumalla työryhmiin ja opiskelijahuoltoon. (Sakasti 2017.)

3.2 Oppilaitostyö kansainvälisesti

Ruotsin evankelis-luterilaisen kirkon oppilaitostyöllä on oma toimintamallinsa, yliopistokirkko. Ruotsin yliopistoissa ja muissa korkeakouluissa opiskelee noin 400 000 opiskelijaa ja kirkko on järjestäytynyt työskentelemään heidän kanssaan. Oppilaitostyöntekijät tarjoavat ohjausta, keskusteluja, neuvontaa, erilaisia jumalanpalveluksia ja kokoontumisia opiskelijoille. (Svenska kyrkan 2016.)

Ruotsissa oppilaitostyötä tekee myös erillinen järjestö *Kyrkan på Universitetet*. Järjestö tarjoaa opiskelijoille keskusteluapua ja on mukana opiskelijoiden ja henkilökunnan elämässä yliopistolla. Järjestö toimii ylioppilaskunnan terveydenhoitosäätiön yhteistyökumppanina. *Kyrkan på universitetet* -järjestö on mukana myös yliopiston kriisityöryhmässä. (Kyrkan på universitetet 2016; Kyrkan på universitetet 2017.)

Kyrkan på universitetet -järjestön toiminnalle on ominaista opiskelijoiden ja henkilökunnan parissa työskentely. Järjestö tarjoaa opiskelijoille ja yliopiston henkilökunnalle mahdollisuuden luottamukselliseen keskusteluun kaikissa eri elämänsyysmyksissä. Järjestö on mukana yliopiston opetuksessa, pienryhmätoiminnassa ja seminaareissa. Järjestön puoleen voi kääntyä, jos opiskelija haluaa etsiä paikallisseurakuntia. Järjestö auttaa opiskelijoita etsimään opiskelijoiden tarpeen mukaan myös muita kuin kristillisiä uskonto-kuntia. (Kyrkan på universitetet 2017.)

Järjestöllä on säännöllistä toimintaa myös kampuksen ulkopuolella. *Kyrkan på universitetet* -järjestö järjestää kerran viikossa opiskelijoille illan, jossa on mahdollisuus keskusteluun, kahvitteluun sekä hengellisen elämän harjoittamiseen. Järjestö järjestää kerran kuukaudessa ehtoollisjumalanpalveluksen. (Kyrkan på universitetet 2017.)

Yhdysvalloissa *Kids Hope USA* – järjestö organisoii seurakuntien vapaaehtoisia aikuisia toimimaan mentoreina koululaisille ja opiskelijoille. Seurakunnat sitoutuvat maksamaan mentoreiden koulutuksen tehtävään. Työ sai alkunsa, kun kaksi seurakuntaa otti yhteyttä oppilaitokseen kysyen, olisiko heillä tarvetta ylimääräisille aikuisille. Pohjimmiltaan kyse on koululaisen tai

opiskelijan kahdenkeskeisestä ajasta aikuisen kanssa. (Kids Hope USA 2016.)

Kids Hope USA:n (2017a) keräämän tiedon mukaan, vuoden ajan Kids Hope USA:n mentoroimana olleiden opiskelijoiden koulutuksellinen menestys parani 65%, sosiaalinen ja emotionaalinen hyvinvointi parantui 79% ja yli puolella (56%) opiskelijoista riskikäyttäytymiseen johtava asenne muuttui. Järjestön mukaan keskeistä on aikuisen jakamaton huomio oppilaalle. Järjestön mukaan yksilökohtaisen huomion kautta opiskelijoiden elämälaatu voi parantua kaikilla elämän osa-alueilla. (Kids Hope USA 2017a.)

Kids Hope USA:n toiminta perustuu vapaaehtoistyöhön. Tyypillisesti mentorit ovat seurakuntien jäseniä, jotka sitoutuvat viikoittaiseen työskentelyyn omien mentoroitavien oppilaidensa kanssa. Mentorit koulutetaan Kids Hope USA:n kansallisen mentorikoulutuksen kautta ja lisäksi heille järjestetään perehdytys koululla, johon he menevät työskentelemään vapaaehtoiseksi. Mentoriksi hakeutuminen sisältää hakemuksen lähettämisen, mahdollisen rikostaustan selvittämisen, henkilökohtaisen haastattelun ja paikallisen papin hyväksynnän. Lisäksi mentoriehdokkaat joutuvat käymään läpi koulun sisäisen tarkastusprosessin, mitä vaaditaan kouluissa työskenteleviltä henkilöiltä. Mentoreiksi hyväksytyillä on käytössään järjestön tuki- ja neuvontapalvelut. (Kids Hope USA 2017b.)

Saimaan ammattikorkeakoulu osallistuu kansainvälisiin Nordplus, Erasmus+ ja FIRST opiskelijavaihto-ohjelmiin. Saimaan ammattikorkeakoululla on yhteistyösopimus yli sadan yhteistyökouluun kanssa ympäri maailmaa. Saimaan ammattikorkeakoulun tärkeimmät yhteistyökumppanit ovat Saksassa, Iso-Britanniassa ja Venäjällä. Kansainvälisen toiminnan kautta tuetaan opiskelijoiden edellytyksiä työskennellä kansainvälistyvässä ja monikulttuurisessa kontekstissa. (Saimaan ammattikorkeakoulu 2016; Saimaan ammattikorkeakoulu 2017.)

Nordplus Korkeakoulutus -ohjelma mahdollistaa opiskelijoiden ja opettajien kansainvälistä liikkuvuutta eri maiden välillä sekä hanke- ja verkostoyhteistyötä pohjoismaissa ja Baltiassa. Ohjelman kautta edistetään kansainvälistä

yhteistyötä sekä korkeakoulujen, että korkeakoulujen ja muiden organisaatioiden välillä, edistetään korkeakoulujen ja työelämän keskinäistä yhteistyötä sekä jaetaan hyviä käytäntöjä ja edistyksellisiä tuloksia. (Opetushallitus 2017a.)

Erasmus+ -ohjelman (vuosina 2013–2020) kautta kehitetään nuorten koulutusta ja nuorisotyötä. Ohjelman avulla pyritään edistämään myös nuorten työllistymistä. Ohjelman tarjoama tuki mahdollistaa yli neljän miljoonan nuoren ja aikuisen kouluttautumisen, opiskelun, harjoittelun tai vapaaehtoistyöskentelyn ulkomailla. Ohjelma mahdollistaa kansainvälisen yhteistyön toteutumisen oppilaitoksissa ja organisaatioissa. (Opetushallitus 2017b.)

Euroopan Komission (European Commission 2014, 72) tutkimuksen mukaan opiskelijoiden kolmena tärkeimpänä motivaatiotekijänä hakeutua Erasmus-vaihtoon näyttäytyvät mahdollisuus asua ulkomailla, mahdollisuus uuden kielen oppimiseen/jo olemassa olevan kielitaidon parantamiseen ja mahdollisuus tavata uusia ihmisiä. Vähiten merkitystä opiskelijavaihtoon hakeutumiseen on käytössä olevalla tuella asumisjärjestelyihin vaihdon aikana, mahdollisuudella hakea muuta taloudellista tukea ulkomailla opiskeluun ja mahdollisuudella viettää kevennetty lukukausi tai lukuvuosi ulkomailla. (European Commission 2014, 72.)

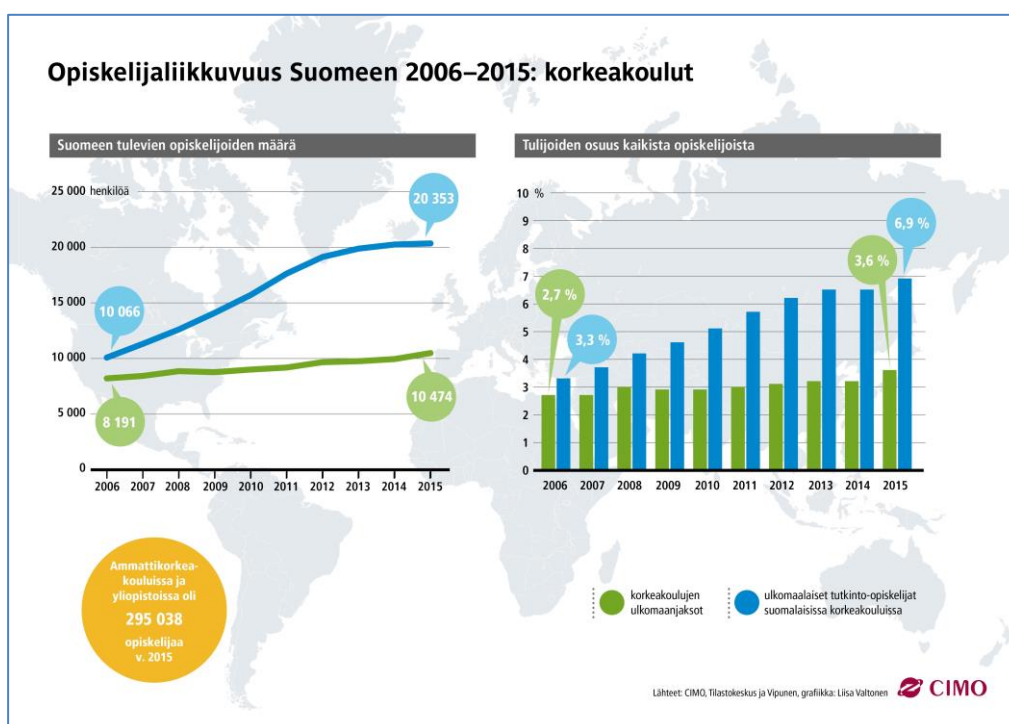
FIRST-ohjelma on suomalaisvenäläinen opiskelija- ja opettajavaihto-ohjelma. Ohjelman tavoitteena on edistää Suomen ja lähi-Venäjän alueiden korkealaatuista korkeakoulujen välistä yhteistyötä tukemalla opiskelija- ja opettajavaihtoa ja järjestämällä yhteisiä intensiivikursseja. Lisäksi ohjelma pyrkii tasapainottamaan kansainväliseen vaihtoon lähtevien suomalaisten ja venäläisten opiskelijoiden ja opettajien määrää Suomen ja Venäjän välillä. (Opetushallitus 2017c.)

3.3 Kansainvälisenä opiskelijana Suomessa

Kansainvälinen opiskelija käsitetään kehittämishankkeessa tutkinto-opiskelijana, joka on tullut Suomeen Imatralle opiskelemaan jostain toisesta

maasta tai joka on muuttanut Suomeen pysyvästi muualta. Tutkinto-opiskelija hakeutuu oppilaitokseen normaalin haun kautta ja suorittaa koko koulutukseen vaadittavan oppimäärän paikallisessa oppilaitoksessa. Opiskelujärjestelmässä hänet rinnastetaan tavalliseksi opiskelijaksi, joten hänen tulee selviytyä opiskelusta ilman erityisiä tukitoimia (Tuominen 2014, 145).

Opetushallituksen seurannan mukaan kansainvälisten korkeakouluopiskelijoiden määrä Suomessa vuosina 2006–2015 kaksinkertaistui (kuvio 2).

KUVIO 2. Opiskelijaliikkuvuus Suomeen 2006–2015: korkeakoulut (Opetushallitus 2017d).

Vuonna 2006 ulkomaisia tutkinto-opiskelijoita opiskeli Suomessa 10066, vuonna 2015 Suomessa opiskeli jo 20353 kansainvälistä opiskelijaa. Kansainvälisten opiskelijoiden osuus kaikista korkeakouluopiskelijoista kasvoi vuosien 2006–2015 välillä 3,3 prosentista 6,9 prosenttiin (kuvio 2.)

Murtovuoren (2014, 8) ja Juusolan (2009, 18) mukaan kansainvälisyys on oppilaitoksissa arkipäivää. Kansainvälisyyden merkitys korostuu yhä enemmän korkeakoulujen strategioissa ja koulutusohjelmien ydinsisällöissä, koulutuksen valmistaessa opiskelijoita monikulttuuriseen ja kansainvälistyvään työelämään (Mertala 2014, 97).

3.4 Hyvinvointi

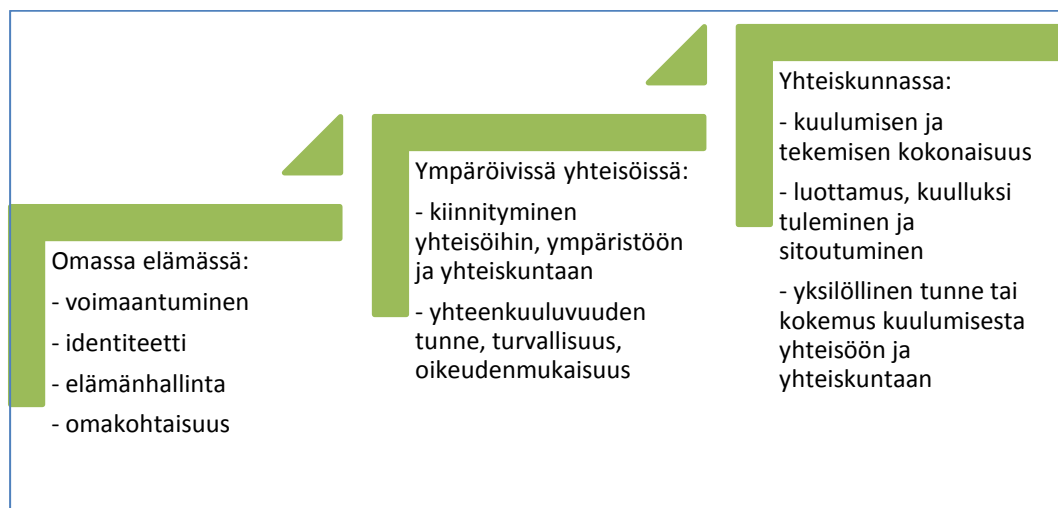
Allardtin (1976, 38–47) klassisen hyvinvointimääritelmän mukaan yksilön *hyvinvointi* muodostuu ihmisen riittävästä elintasosta (having), ihmisen tunteesta kuulua johonkin (loving) ja siitä, että ihminen saa osakseen arvonnantoa sekä pystyy toteuttamaan itseään (being). Hyvinvointi on nykykäsityksen mukaan osallisuutta ympäröivästä yhteisöstä, jossa ihminen elää ja mahdollisuutta tehdä omaa elämää koskevia päätöksiä (Aaltio 2013, 67; oSallisuushanke Salli 2014, 38). Hyvinvointi voidaan nähdä tietynlaisena elämänlaatuna tai elintasona sen mukaan, tutkitaanko hyvinvoinnin laadullista vai aineellista ulottuvuutta (Hirvilammi 2015, 33). Kirkon oppilaitosyhteistyön kautta tuetaan opiskelu- ja työhyvinvointia (Murtovuori 2014, 172).

Hyvinvoinnin keskeisenä elementtinä pidetään osallisuutta (Sosiaali- ja terveysministeriö 2011, 13). Aaltion (2013, 63) mukaan tarveteoriassa hyvinvointi koostuu universaaleina pidettyjen perustarpeiden tyydyttymisestä. Terveiden ja autonomian kautta ihmisillä on mahdollisuus olla osallinen oman yhteisönsä toiminnasta ja toteuttaa elämässään fyysisiä, älyllisiä ja emotionaalisia mahdollisuuksia (Aaltio 2013, 63).

3.5 Osallisuus

Osallisuuden käsite on monikerroksinen ja monitahoinen kokonaisuus, joka koostuu tuntemisesta, kuulumisesta johonkin ja tekemisestä. Osallisuus on Osallisuuden portaiden (kuvio 3) mukaan yksilöllinen kokemus tai tunne kuulumisesta johonkin yhteisöön, yhteiskuntaan ja omaan elämään. Tunusomaista osallisuudelle on luottamus, turvallisuus, kiinnittyminen, kuuluksi tuleminen tunne ja mahdollisuus vaikuttaa asioihin omassa elämässä ja elinympäristössä (oSallisuushanke Salli, 2014, 9.) Osallisuus nähdään

voimaantumisenä, vastakohtana syrjäytymiselle (oSallisuushanke Salli 2014,9; Sosiaali- ja terveysministeriö 2011, 13).

KUVIO 3. Osallisuuden portaat (mukaillen oSallisuushanke Salli, 2014, 9.)

Sosiaali- ja terveysministeriön (2011,13) mukaan osallisuus toimii lisäksi suojaavana tekijänä hyvinvointivajetta vastaan. Osallisuuden eri muotoja ovat tieto-osallisuus, toimintaosallisuus, suunnitteluosallisuus ja päätöksenteko-osallisuus (oSallisuushanke Salli 2014, 9).

Nuorisotutkimusseuran artikkelin mukaan osallisuuden tavoitteena on välittämiseen ja erilaisuuden kunnioittamiseen perustuva, dialoginen toimintakulttuuri, jossa jokainen voi tulla omana itsenään nähdyksi ja kuulluksi, niin ryhmän, yhteisön kuin yhteiskunnankin tasolla (Herranen & Junttila-Vitikka 2016). Osallisuuden kautta ihmisellä on mahdollisuus jakaa kokemiaan hyviä asioita tai luoda uutta (Aaltio 2013, 63).

3.6 Yhteisöllisyys

Perinteistä *yhteisöllisyyttä* kuvataan toisiin ihmisiin luottamiseksi, vuorovaikutuksessa olemiseksi toisten kanssa sekä kuulumiseksi yhteisöön, jonka kanssa ihmisellä on yhteinen tehtävä tai päämäärä (Raina 2012, 14–15).

Koivulan (2013, 20) ja Saastamoisen (2009, 34) mukaan yhteisöllisyys mielletään usein tavoitelluksi ja arvostetuksi ihannetilaksi. Yhteisöllisyyden kautta voidaan edistää koko yhteisön hyvinvointia. Yhteisöllisyyttä voidaan edistää esimerkiksi yhteisön yhteisten tilaisuuksien ja ryhmäytymisprosessien kautta (Kujala 2011, 155-156).

Koivula (2013, 21) tiivistää yhteisöllisyyden jäsenyyden kriteereiksi jäsenyyden, vaikuttamisen, tarpeiden tyydyttymisen ja jaetun emotionaalisen yhteyden toteutumisen. Yhteisöllisyyttä ei voi saavuttaa yksin, vaan yhteisöllisyys ja siitä syntyvä hyvinvointi syntyy muiden ihmisten kanssa vuorovaikutuksessa olemalla. Tätä kutsutaan sosiaalseksi pääomaksi. Sosiaalinen pääoma rakentuu yhteisön ja yhteisöllisyyden pohjalta. (Korkiamäki 2016, 71; Mäkisalo-Ropponen 2016, 9.) Iso-Herttuan (2014, 31) mukaan tietynlaisen yhteisöllisyyden tukeminen rakenteiden ja käytänteiden kautta osoittaa, millaisia tavoitteita tai ideoita yhteisön sisällä on yhteisöstä tai yhteisöllisyydestä.

Pentti ilmaisee (2003, 109), että yhteisöllisyyden peruspilarina toimii vastavuoroisuus, vaihto ja yhteistoiminta. Jo 1920-luvulla Buber (Ryynäsen 2016, 131 mukaan) korosti, että vastavuoroisuus on yksi aidon yhteisön välttämättömien edellytysten lisäksi, että yhteisölliset suhteet ovat ihmisen elämässä mukana kokonaisvaltaisesti ja että ihmisillä on ennen kaikkea halu kohdata toiset ihmiset juuri sellaisina kuin he ovat. Aristoteles (384–322 eaa., Aaltion 2013, 51 mukaan) totesi, että ihminen on lähtökohtaisesti yhteisöllinen.

Monikulttuurista yhteisöllisyyttä rakennettaessa tulee huomioida eri kulttuureista tulevien opiskelijoiden oman arjen, tarpeiden ja ajatusten näkyväksi tekeminen. Työntekijöiden tulee luopua omista ennakkotietoisista ja mieltävistä eri kulttuureista. Monikulttuurinen yhteisöllisyys voi syntyä arjesta irti olevan toiminnan kautta, kuten leirien kautta. Ongelmaksi voi muodostua yhteisöllisyyden tunteen olevan sidottu vain kyseiseen hetkeen ja tilanteeseen. (Herranen & Kivijärvi 2009, 182.)

3.7 Aiemmat julkaisut

Opiskelijatutkimuksessa 2017 (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2017, 17) tutkittiin suomalaisia ja kansainvälisiä korkeakouluopiskelijoita. Tutkinnon otoksessa oli 5000 kansainvälistä opiskelijaa ja 19 000 suomalaista opiskelijaa. Suomessa korkeakouluopiskelunsa aloittavat kansainväliset opiskelijat aloittavat korkeakouluopintonsa keskimäärin 24-vuotiaina. Suomalaiset opiskelijat aloittavat opintonsa tutkimuksen mukaan kaksi vuotta nuorempina. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2017, 24.)

Suomen Ylioppilaskuntien liiton (Niemelä 2008, 73) tutkimuksessa tutkittiin kansainvälisiä tutkinto-opiskelijoita Suomen yliopistoissa. Alle puolet tutkimukseen vastanneista opiskelijoista oli tyytyväinen sosiaaliseen elämäänsä Suomessa. Kolmasosa vastanneista halusi lisää kontakteja sekä suomalaisiin että ulkomaalaisiin ja kaksi viidestä kaipasi lisää kontakteja suomalaisiin. Kansainväliset opiskelijat kokivat tutustumisen suomalaisiin vaikeaksi ja aikaa vieväksi. (Niemelä 2008, 73.) Lautalan (2012, 51) pro gradu -tutkielman ja Taajamon (2008, 75) väitöksen mukaan kansainvälisten opiskelijoiden sosiaalinen toiminta rajoittuu usein kansainvälisten opiskelijoiden keskinäiseen toimintaan.

Siirtolaisinstituutin (Laine 2016, 45–46) tutkimuksessa tutkittiin kansainvälisiä tutkinto-opiskelijoita Turussa. Tutkimuksen perusteella kansainväliset opiskelijat tutustuvat paikalliseen väestöön useimmiten tutkinto-ohjelmansa tai ystäviensä kautta. Tutustumista tapahtuu myös muiden kurssien, asumisjärjestelyiden ja harrastusten kautta. Kirkon tai muiden organisaatioiden kautta paikallisiin ihmisiin oli tutustunut 7 % vastanneista. Kuusi % yliopistopiskelijoista ja yhdeksän % ammattikorkeakouluissa opiskelevista kansainvälisistä opiskelijoista ei ollut tutustunut ollenkaan paikallisiin ihmisiin. (Laine 2016, 45–46.)

Taajamo on tutkinut väitöksessään ulkomaisia opiskelijoita Suomessa. Taajamon väitöksessä nousee esiin kansainvälisten opiskelijoiden kontaktin puute toisiin ihmisiin. Opiskelijat kokivat yksinäisyyttä ja itsensä vieraiksi

koulunsa ulkopuolella. Taajamon mukaan kansainväliset opiskelijat kaipaavat nimenomaan suomalaisia ystäviä ja yhteistyötä heidän kanssaan. (Taajamo 2008, 75, 80.) Garam ja Ketolainen (2009, Majakulma 2011, 46 mukaan) toteavat, että on tärkeää kiinnittää huomiota opinto-ohjelmien ohessa opiskelijoiden tukipalveluihin.

International Student Barometer Survey in Finnish higher education institution –tutkimus nostaa esiin, että vaihto-opiskelijat olivat tutkimuksessa tyytyväisimpiä indikaattoriin ”kansainvälisiin ja omasta maasta tuleviin opiskelijoihin tutustumisessa”. Suomalaisiin tutustumiseen oltiin vähiten tyytyväisiä yhdeksästä eri indikaattorista. Tutkimuksessa kuitenkin 62 % kansainvälisistä opiskelijoista oli tyytyväisiä myös suomalaisiin tutustumisen suhteen. Toisaalta tutkimuksessa on nähtävissä, että tutustumisessa kantaväestöön oltiin vähiten tyytyväisiä myös muualla kuin Suomessa, tyytyväisten osuus oli vain yhdeksän % suurempi kansainvälisellä tasolla. (International Student Barometer 2016, 35.)

Majakulma (2011, 46) nostaa erityiseksi huomion kohteeksi kansainvälisten opiskelijoiden integroitumisen suomalaiseen yhteiskuntaan. Integroitumista edesauttamalla tuetaan kansainvälisten opiskelijoiden työllistymistä Suomen työmarkkinoille valmistumisen jälkeen. Veistilän (2016, 108) väitöksen mukaan integraatioprosessi voidaan jakaa kolmeen vaiheeseen: sopeutumiseen, kotoutumiseen ja koettuun kotona olemiseen. Kokemus kotona olemisesta nähdään Veistilän mukaan integraatioprosessin päämääränä.

Hu (2017, 77) tutki väitöskirjassaan ylempää korkeakoulututkintoa Englannissa suorittavia kiinalaisnaisia. Hun mukaan erityisiä haasteita tutkimuksen kansainvälisille opiskelijoille aiheuttivat haasteet kielen kanssa, koulutukselliset haasteet, käytännönongelmat, sosiokulttuuriset haasteet, kokemukset syrjinnästä, henkilökohtaiset ongelmat sekä työn hakuun liittyvät ongelmat.

Herttuainen (2014, 89–90) nimeää ammatillisen opinto-ohjaajakoulutuksen yhteydessä tekemässään kehittämishankkeessa samankaltaisia haasteita Suomessa opiskelevien ulkomaalaisten keskuudessa kuin Hu (2017, 77) nimesi kiinalaisnaisilla Englannissa opiskellessaan: ulkomaisilla opiskelijoilla

on haasteita asumisen järjestämisessä, työttömyyttä, taloudellisia vaikeuksia, opiskeluun liittyviä ongelmia sekä haasteita vieraassa kulttuurissa elämisessä. Herttuainen nimittää näitä haasteita ulkoisiksi haasteiksi.

Ulkomaisten opiskelijan sisäisiksi haasteiksi Herttuaisen (2014, 90) kehittämishankkeen mukaan nousi opiskelijoiden kokemana yksinäisyys, kuten Taa-jamon (2008, 75) väitöksessä. Lisäksi ulkomaisten opiskelijoiden haasteena ovat psyykkiset ongelmat kuten masentuneisuus, puuttuva sosiaalinen verkosto, paineet menestyä oman perheen taholta sekä tietämättömyys asioiden järjestelystä.

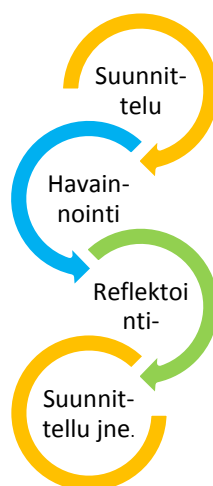
Herttuainen (2014, 90) toteaa, että kansainvälisten opiskelijoiden kannalta haastavin aika näyttää ajoittuvan opiskelijan saapuessa Suomeen. Toinen erityisen haasteellinen aika sijoittuu opiskelijan opintojen loppuvaiheeseen, jolloin opiskelija työskentelee opinnäytetyön parissa. Opintojen päättymisen jälkeen työpaikan puuttuminen voi aiheuttaa henkisiä haasteita. (Herttuainen 2014, 90.)

4 TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISMENETELMÄT

4.1 Kehittämishankkeen tutkimuksellinen lähestymistapa

Kehittämishankkeessa on *toimintatutkimuksellinen lähestymistapa*. Toimintatutkimukselle on tyypillistä, että tutkimuksessa ollaan kiinnostuneita muuttamaan jo olemassa olevia asioita yhdessä kehittämishankkeen kohteen kanssa. Toimintatutkimus määritellään osallistavaksi tutkimukseksi. Toimintatutkimuksen yksi keskeinen elementti on yhteistoiminta. (Coghlan & Brannick 2010, 4; Ojasalo ym. 2014, 58–59.)

Toimintatutkimukselle on ominaista pyrkiä selvittämään, miten olemassa olevat asiat voidaan tehdä paremmin. Toiminta määritellään ihmisten väliseksi yhteistoiminnaksi, jota voidaan sanoa sosiaalisesti prosessiksi. Toimintatutkimuksellisessa lähestymistavassa teoriaa ja käytäntöä ei irroteta toisistaan. Toimintatutkimuksen avulla ihmisiltä voidaan kerätä hiljaista tietoa, joka puolestaan auttaa kehitystyötä. (Heikkinen 2015, 205.) Toimintatutkimukselliselle lähestymistavalle on mm. Toikon ja Rantasen (2009, 66) mukaan tyypillistä spiraalinomaisesti etenevä toimintasykli (kuvio 4).

KUVIO 4. Toimintatutkimuksellisen kehittämistyön spiraali (Toikko & Rantanen 2009, 66–67; Stringer 2007, 9 ja Metsämuuronen 2000, 29 mukaillen)

Toimintatutkimuksellisessa lähestymistavassa suunnittelun, havainnoinnin ja reflektoinnin vaiheet vuorottelevat. (Toikko ym. 2009, 66; Stringer 2007, 9; Metsämuuronen 2000, 29.) Toimintasykli voi toistua monta kertaa saman hankkeen sisällä. Toimintatutkimuksellisessa lähestymistavassa korostuu eri tutkimusvaiheiden välinen vuorovaikutus. Kehittämistyön kannalta reflektointi- eli arviointivaihe on olennainen työvaihe, jossa tapahtuu kehittämistä. (Toikko ym. 2009, 66–67.)

4.2 Aineiston keruumenetelmät

Laadullisen kyselytutkimuksen avulla pyritään lisäämään ymmärrystä toisesta ihmisestä (Tuomi & Sarajärvi 2009, 68; Syrjäläinen, Eronen & Värri 2007, 8). Laadullista kyselyä tehtäessä tulee kiinnittää erityistä huomiota kysymysten laadintaan, joka voi olla aikaa vievää ja vaatii kyselyn toteuttajalta monenlaista tietoa ja taitoa. Kysymysten tulee olla yksiselitteisiä, eikä kysymysten avulla saa johdatella vastaajaa vastaamaan kysyjän haluamaan suuntaan. (Valli 2007, 102; Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 195, 202).

Kysymykset tulee rakentaa kehittämishankkeen tavoitteet ja tutkimuskysymykset huomioiden (Tuomi ym. 2009, 75; Valli 2007, 103). Metsämuuronen (2000, 41) toteaa, että kyselylomakkeessa kysymykset ja kysymysjärjestys ovat kaikille vastaajille samat. Kysymyksiä ei pysty muuttamaan sen jälkeen, kun vastaaja on vastannut kyselyyn (Vehkalahti 2008, 20). Lomakekysely on tehokas tiedonkeruumenetelmä, kun vastaajia on monta ja kun haastateltavat edustavat yhtä ryhmää (Metsämuuronen 2000, 41). Kysymyksiä laatiessa tulee myös luoda mittaristo, jonka avulla saatuja vastauksia voidaan analysoida (Valli 2007, 103).

Teemahaastattelu on lomakekyselyn ja avoimen haastattelun välimuoto (Hirsjärvi ym. 2009, 208), jonka avulla aineisto voidaan kerätä puheen muodossa (Vilkkä 2015, 122). Eskolan ja Vastamäen (2007, 31) sekä Ruusuvooren ja Tiittulan (2017, 46) mukaan haastattelussa on kyse vuorovaikutustilanteesta. Ruusuvuori ym. (2017, 47) nostavat esiin, että on tärkeää kertoa ennen haastattelua haastateltavalle, miksi haastattelu tehdään ja

mitä haastattelu pitää sisällään. Haastattelun sujuvuuden vuoksi teema-haastattelu tulee tallentaa nauhoittamalla (Hirsjärvi & Hurme 2008, 92).

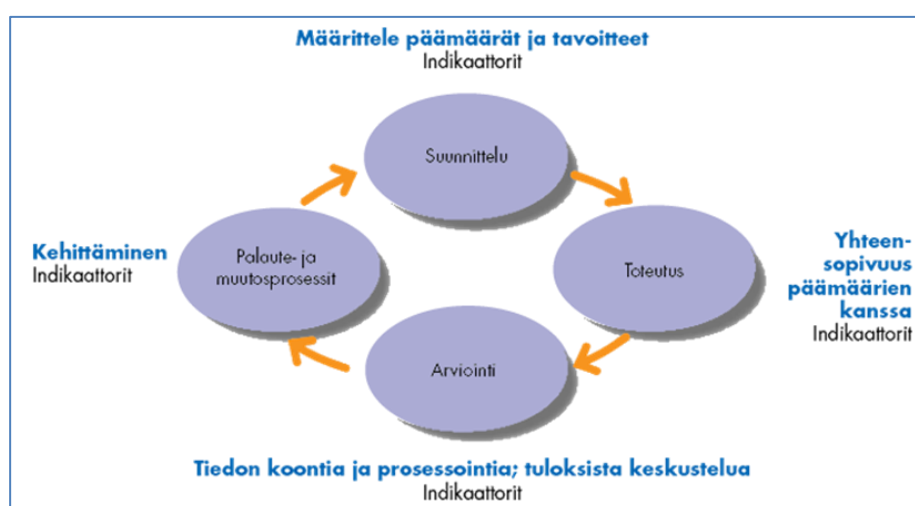
Haastattelun avulla pyritään saamaan tietoa tutkittavasta ilmiöstä. Puolistrukturoitu haastattelu eli teemahaastattelu mahdollistaa sen, että haastattelu kohdistuu ennalta suunniteltuihin teemoihin, mutta kysymysten muoto ja esittämisjärjestys voivat vaihdella. (Hirsjärvi ym. 2008, 47–48; Tuomi ym. 2009, 73, 75; Vilka 2015, 124.) Haastattelu voidaan toteuttaa kasvokkain tai puhelinhaastatteluna (Leinonen, Otonkorpi-Lehtoranta & Heiskanen 2017,92). Puhelinhaastatteluun päädytään usein, jos haastattelija ja haastateltava asuvat maantieteellisesti kaukana toisistaan (Ikonen 2017, 271).

Haastattelija kerää tietoa haastateltavalta, joka toimii tiedon lähteenä (Ruusuvoori & Tiittula 2005, 23). Vilkan (2015, 124) mukaan haastateltava antaa käsiteltävistä teemoista oman kuvauksensa. Teemahaastattelun kautta haastateltavan omat näkemykset tutkittavasta ilmiöstä pääsevät esiin (Hirsjärvi ym. 2009, 164; Eskola ym. 2007, 26). Vilka (2015, 135) toteaa, että on mielekästä valita haastateltavat joko teemaa tai tutkittavaa asiaa koskevan asiantuntemuksensa tai kokemuksensa perusteella. Vilkan mukaan haastateltavalla tulee olla omakohtainen kokemus tutkittavasta asiasta (Vilka 2015, 135).

Brainwriting on aivoriihen johdannainen. Menetelmä sivuaa toivelistatekniikkaa, jossa voi toivoa millaisia asioita tahansa annetun teeman osalta. Brainwritingissa tutkittava kohderyhmä jaetaan pienryhmiin ja jokainen yksilö kirjoittaa ryhmän yhteiselle paperille omia ajatuksiaan ja ideoita brainwritingin ohjaajan ohjeistamana eri teemojen pohjalta. Ohjaajan merkistä ryhmät vaihtavat papereita ja jatkavat täydentämällä toisten ryhmien ideoita ja näin ollen on mahdollista saada suuri määrä toisistaan mahdollisesti poikkeavia kehittämisideoita. (Ojasalo ym. 2014, 161–170.) Harisalón (2011, 98) mukaan brainwritingissa osallistujien ideat ruokkivat muiden ideointia synnyttäen runsaan ideapankin.

Tutkimuspäiväkirjan pitämisen tarkoituksena on oman ajattelu- ja oppimisprosessin kuvaaminen ja itsereflektio. Korpiolan mukaan tutkimuspäiväkirjan pitäminen laittaa kehittämishankkeen kirjoittajan pohtimaan tutkittavaa aihettaan ja sen etenemistä eri tavalla, kuin jos tutkimuspäiväkirjaa ei kirjoitettaisi. Tutkimuspäiväkirjaa kirjoitettaessa ja siihen mahdollisesti myöhemmin viitattaessa on tärkeää olla rehellinen kirjoitetulle tekstille. Tutkimuspäiväkirjan avulla kehittämishankkeen kirjoittaja voi kehittää omaa tieteellistä ajatteluaan. (Korpiola 2007.)

Laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehys EQAVET-ympyrän (European Quality Assurance Reference Framework) kautta voidaan arvioida kehittämistä. Arviointiympyrään kuuluu suunnittelu-, toteutus-, arviointi- sekä palaute- ja muutosprosessivaiheet. (Kuva 1.)

KUVA 1. EQAVET-laatuympyrä. (Opetushallitus 2015)

EQAVET-prosessi aloitetaan päämäärien ja tavoitteiden asettamisella suunnitteluvaiheessa. Suunnitteluvaiheen jälkeen toteutetaan toiminta, jonka tulee edesauttaa päämääriin ja tavoitteisiin pääsemistä. Toiminnan toteuttamisen jälkeen toimintaa ja tavoitteisiin pääsemistä arvioidaan tietoa kokoamalla sekä prosessoimalla tuloksia. Arvioinnin perusteella tehdään

tarvittaessa muutosehdotuksia kehittämistoimintaan sekä annetaan ja saadaan palaute kehittämisprosessista. Muutostarve ja palaute huomioidaan prosessin seuraavalla kierroksella suunnitteluvaiheessa. Kullekin prosessin vaiheelle määritellään indikaattorit, joiden avulla nähdään, onko prosessi toteutunut halutunlaisesti. Prosessi voidaan toistaa uudestaan tarpeen mukaan. (Opetushallitus 2015.)

Sosiometrian avulla voidaan tutkia ihmisten tekemiä sosiaalisia valintoja (Ropo 2007, 87; Williams 2002, 189). Sosiometrisiä menetelmiä voi käyttää kaiken ikäisten ihmisten kanssa (Ropo 2007, 87). Williams (2002, 214) nostaa esimerkiksi sosiometriasta *janatyöskentelyn*. Aallon (2000, 125) mukaan janalle asettumalla osallistujilla on mahdollisuus ilmaista kysytystä asiasta tunteensa nonverbaalisti. *Sektorityöskentelyssä* osallistujat valitsevat mieluisimman vaihtoehdon annetuista vaihtoehdoista (Aalto 2000, 126).

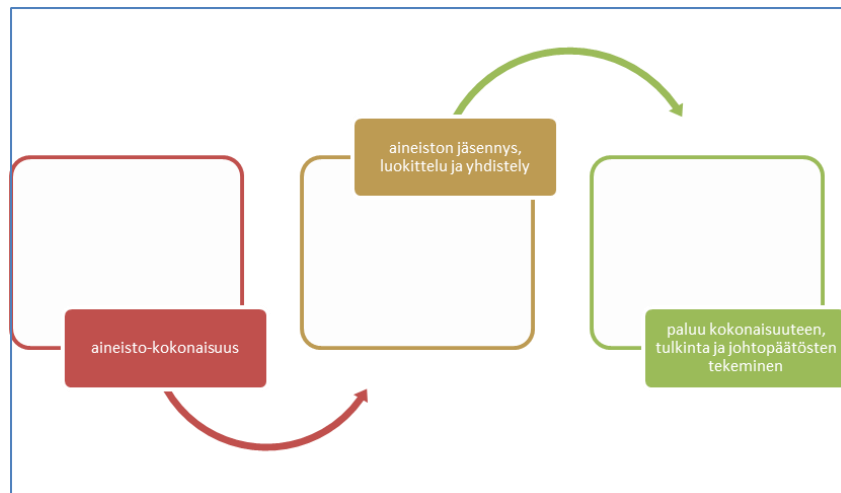
Työyhteisön sisällä tapahtuvaa palaveria tai muuta kokoontumista voidaan kutsua *neuvotteluksi*. Vapaamuotoinen yhteinen pohdinta, osapuolten väliset tapaamiset ja projektityöskentely ovat esimerkkejä neuvottelun tyypeistä. Työelämässä neuvottelevan ryhmän tulee määrittää, mihin neuvottelulla pyritään. Neuvottelun tarkoituksena voi olla ideointi ja motivointi. (Kansanen 2002, 47–48.)

4.3 Aineiston analyysimenetelmä

Analyysivaiheessa kertynyt aineisto puretaan sisällönanalyysin avulla käsitteelliseksi osiksi ja synteesivaiheessa osista koostetaan tieteelliset johtopäätökset (Grönfors 1985, 145; Hirsjärvi ym. 2008, 143). Tuomi ja Sarajärvi 2002 (Vilkan 2015, 163 mukaan) määrittelevät sisällönanalyysin tutkimusaineiston sanalliseksi kuvaamiseksi.

Syrjäläisen (1994, 90) ja Hirsjärven ja Hurmeen (2008, 143–151) kuvaaman sisällönanalyysin (kuvio 5) vaiheiden mukaan aineiston analysointi alkaa tutkijan, tässä tapauksessa kehittämishankkeen tekijän perehtymisellä omaan aineistoon. Seuraavassa vaiheessa aineisto sisäistetään ja teoreti-

soidaan. Kun aineisto on sisäistetty, aineisto luokitellaan keskeisten teemojen perusteella, jonka jälkeen tutkimustehtävä ja käsitteet voidaan täsmentää. Tämän jälkeen on vuorossa poikkeusten ja usein toistuvien teemojen luokittelu ja mahdollinen uusi luokittelu.

KUVIO 5. Sisällönanalyysi ja synteesi (Hirsjärvi ym. 2008, 144 mukaillen)

Lopuksi tehdään johtopäätökset ja tulkinta, jossa analyysin tulosta tarkastellaan laajemmassa kontekstissa. Ilmiön käsitetyksi tulemistä sanotaan synteeksiksi. (Syrjäläinen 1994, 90; Hirsjärvi 2008, 143–151.)

5 KEHITTÄMISHANKKEEN TOTEUTUS

5.1 Kehittämishankkeen eteneminen

Kehittämishanke sai alkunsa vuoden 2015 syksyllä (kuvio 6). Kartoitin mahdollisia kehittämishankkeen aiheita kysymällä työtovereiltani olisiko heillä työssään asioita tai osa-alueita, jotka kaipaisivat kehittämistä.

KUVIO 6. Kehittämishankkeen eteneminen

Imatran seurakunnan oppilaitostyöstä vastaavan työntekijän työstä nousi esiin tarve Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön työalan ke-

hittämiseen. Ajatus Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön kehittämishankkeesta syntyi. Aihe tarkentui Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyömallin kehittämishankkeeksi kevään 2016 aikana. Sain tuolloin suullisen luvan kehittämishankkeen toteuttamiseen Imatran seurakunnan kirkkoherralta.

Kehittämishanke eteni suunnittelu-, toteutus- mallintamis- ja arviointivaiheiden kautta (kuvio 6). *Suunnitteluvaiheeseen* kuului kehittämishankkeen aiheen kartoitus, taustaan perehtyminen ja tietopohjan kirjoittaminen. Raportin kirjoittaminen käynnistyi. Suunnitteluvaiheessa perehdyin erilaisiin tiedonkeruu- ja analyysimenetelmiin sekä tein kehittämishankesuunnitelman. Suunnitteluvaihe ajoittui vuoden 2015 loppusyksystä vuoden 2017 kevääseen. Esitin hyväksytyn kehittämishankesuunnitelman toukokuussa 2017. Suunnitelmaseminaarin jälkeen solmimme toimeksiantosopimuksen Imatran seurakunnan kirkkoherran ja oppilaitostyöntekijän kanssa (liite 11). Sovimme, että oppilaitostyöntekijä on kehittämishankkeen työelämäedustaja. Lisäksi sain toukokuussa 2017 tutkimusluvan aineistonkeruuta varten Saimaan ammattikorkeakoululta.

Toteutusvaihe ajoittui toukokuun–syyskuun 2017 väliseen aikaan. Toukokuussa 2017 loin kehittämistavoitteiden perusteella kyselylomakkeen kansainvälisille opiskelijoille sekä aloin muodostaa kysymyspatteristoa tulevia oppilaitostyöntekijöiden haastatteluja varten. Toteutin kyselyn kansainvälisille opiskelijoille Saimaan ammattikorkeakoulussa toukokuun lopussa sähköpostitse. Kesäkuussa analysoin kyselyn ja muodostin tulokset, joiden perusteella tein johtopäätöksiä. Aloitin toimintamallin luomisen. Kesä–heinäkuussa 2017 kirjoitin raporttia ja jatkoin teemahaastattelujen kysymyspatteriston luomista. Tarkempi kuvaus aineiston keruusta löytyy luvusta 5.2.

Elokuussa 2017 pidimme ensimmäisen arviointipalaverin Imatran seurakunnan kirkkoherran ja oppilaitostyöstä vastaavan työntekijän kanssa. Toteutin elokuussa 2017 oppilaitostyöntekijä A:n teemahaastattelun, litteroin ja analysoin haastattelun sekä aloitin tulosten ja johtopäätösten muodostamisen. Elokuussa tapasin yhdessä Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijän kanssa Saimaan ammattikorkeakoulun opettajia yhteistyöpalaverissa

ja sovimme ryhmäytyspäivän järjestämisestä opintojaan aloittaville kansainvälisille opiskelijoille. Ehdotus ryhmäytymispäivän järjestämisestä tuli minulta. Kerroin palaverissa myös kehittämishankkeestani ja toimintamallin siihen astisesta luonnoksesta ja sen sisällöstä.

Toteutimme ryhmäytyspäivän Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijän ja kahden seurakunnan nuorisotyönohjaajan sekä yhden vapaaehtoisen suomalaisen opiskelijan kanssa syyskuun 2017 alussa. Ryhmäytyspäivän yhteydessä keräsin aineistoa kansainvälisiltä opiskelijoilta brainwritingin, kyselyn ja jana- ja sektorityöskentelyjen kautta. Ryhmäytymispäivän jälkeen analysoin aineiston sisällönanalyysin ja kvantifioinnin kautta ja hyödynsin tulokset ja johtopäätökset toimintamallin rakentamisessa.

Toteutumisvaiheeseen kuului myös toisen oppilaitostyöntekijän ja kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan teemahaastattelut. Haastattelin oppilaitostyöntekijä B:tä syyskuussa 2017 ja kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijaa syyskuun 2017 lopussa. Analysoin haastattelut ja muodostin tulokset ja johtopäätökset kuten aiemmin oppilaitostyöntekijä A:n kohdalla. Huomioin tulokset ja johtopäätökset toimintamallissa. Pidimme syyskuussa toisen arviointipalaverin Imatran seurakunnan kirkkoherran ja oppilaitostyöstä vastaavan kanssa.

Mallintamisivaiheessa muodostin Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin keräämäni aineiston pohjalta lopulliseen muotoonsa. Arvioimme kehittämishankkeen tuloksena syntyneen toimintamallin Imatran seurakunnan kirkkoherran ja oppilaitostyöstä vastaavan työntekijän kanssa lokakuussa 2017. Jatkoin arvioinnin jälkeen raportin viimeistelyä.

Esitin kehittämishankkeen Lahden Tiedepäivässä marraskuussa 2017. Esittämisen jälkeen tulen luovuttamaan kehittämishankkeessa syntyneen Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin seurakunnan työelämäedustajalle. Kehittämishankeraportti julkaistaan ammattikorkeakoulujen opinnäytetöiden ja julkaisujen Theseuksessa-sivustolla.

5.2 Aineiston keruu

Kehittämishankkeen aineisto kerättiin toukokuun 2017 ja syyskuun 2017 välisenä aikana. Aineiston keruuseen mennessä kehittämishanke oli edennyt tausta-aineistoon ja tutkimuksiin perehtyen. Aineiston keruun kautta pyrin saamaan kuuluville niin työntekijöiden kuin kansainvälisten opiskelijoiden äänen. Keräsin aineistoa Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin rakentamisen tueksi sekä huomioidakseni mallissa opiskelijoiden tarpeet (kuvio 7).

KUVIO 7. Kehittämishankkeen eteneminen: aineiston keruu

Aineiston keruu (kuvio 7) koostui kansainvälisille opiskelijoille tehdystä sähköpostikyselystä, kahdesta eri oppilaitostyöntekijän teemahaastattelusta, opiskelijoiden kanssa toteutetusta brainwriting-menetelmästä, palautteen keräämisestä siihen astisesta oppilaitostyömallin sisällöstä kyselylomakkeella ja jana- sekä sektorityöskentelystä, joiden avulla arvioin käytännön

menettelytapoja opiskelijoille järjestetyn ryhmäytymispäivän sisällöstä ja käytetyistä tiedonkeruumenetelmistä. Sen lisäksi haastattelin teemahaastattelun avulla Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallituksen oppilaitostyöstä vastaavaa työntekijää. Pidin myös tutkimuspäiväkirjaa kehittämishankkeen aikana. Materiaalia kertyi myös EQAVET-arviointityökalua käyttämällä työelämäedustajien kanssa pidetyistä arviointipalavereista sekä vapaamuotoisista työkokouksista.

Tein kansainvälisille opiskelijoille *laadullisen kyselyn* (liite 1) 23.-30.5.2017 välisenä aikana. Kysely lähetettiin opiskelijoille sähköpostitse 23.5.2017. Ajankohdaksi määrittyi lukuvuoden loppu, koska arvioimme Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijän kanssa, että lukuvuoden lopussa opiskelijoilla olisi mahdollisimman laaja käsitys seurakunnan tekemästä oppilaitostyöstä. Ajankohtaan vaikutti myös kehittämishankkeeni etenemisaikataulu. Vastausaikana kyselyyn vastasi kuusi kansainvälistä opiskelijaa. Aineistoa kertyi kuusi A4-sivua.

Laadin kehittämishankkeen tavoitteiden, tarkoituksen ja teoriaosuuden pohjalta kysymykset, joiden avulla halusin saada tietoa opiskelijoilta. Osaan kysymyksistä liitin valmiit vaihtoehdot, osaan annoin opiskelijoille mahdollisuuden kirjoittaa itse omia ajatuksiaan. Konsultoin kysymyspatteristoa laatiessani kehittämishankeohjaajaani sekä oppilaitostyöntekijää.

Kysymysten avulla halusin saada selville vastaavatko Saimaan ammattikorkeakoulun kansainvälisten opiskelijoiden kuvaukset heidän sosiaalisesta elämästään kehittämishankkeen teoriapohjaa. Halusin saada selville, tietävätkö opiskelijat, että Imatran seurakunta tekee oppilaitoksessa työtä ja ovatko opiskelijat osallistuneet toimintaan. Opiskelijoilla oli mahdollisuus olla osallinen oppilaitostyömallin kehittämiseen antamalla kyselylomakkeen kautta ideoita työn eteenpäin viemiseksi. Lisäksi kartoitin millä tavoin opiskelijat toivoisivat saavansa informaatiota oppilaitostyön tapahtumista ja oliko tiedonkulku aiemmin tavoittanut kohderyhmän.

Ennen varsinaisen kyselyn toteuttamista tein koekyselyn kolmelle tuntemalleni opiskelijaikäiselle nuorelle aikuiselle. Kysyin heiltä etukäteen, olisivatko

he halukkaita testaamaan kyselylomaketta. Kerroin koevastaajille, että heidän vastauksensa eivät vaikuta varsinaisen kyselyn tuloksiin. Pysin koevastausten avulla varmistamaan, että kyselylomake toimii teknisesti ja että kysymykset ovat ymmärrettävässä muodossa, jotta saan kyselyn avulla kehittämishankettani palvelevaa informaatiota opiskelijoista ja heidän käsityksistään Imatran seurakunnan oppilaitostyöstä. Koevastaajien vastasten perusteella totesin lomakkeen toimivaksi varsinaista kyselyä varten.

Toteutin kyselyn ja kaiken opiskelijoita koskevan tiedonkeruun englannin kielellä, jotta opiskelijat voisivat vastata samalla kielellä kuin he opiskelevat. Kohderyhmän kansainväliset opiskelijat opiskelevat korkeakoulutasolla ja englanniksi, joten heidän englanninkielentaitonsa voidaan olettaa olevan sillä tasolla, että vastaaminen englanniksi sujuu ongelmitta. Jos olisin toteuttanut kyselyn suomen kielellä, vaarana olisi ollut, että opiskelijat olisivat jättäneet vastaamatta kyselyyn kielen vuoksi tai kysymyksiensä ja vastausten tulkinnassa olisi voinut tulla väärinymmärryksiä, jotka olisivat vaikuttaneet harhaanjohtavasti tutkimukseen, sen tuloksiin ja käytettävyyteen.

Kyselylomake lähetettiin 87: lle Saimaan ammattikorkeakoulun Imatran yksikön kansainvälisille tutkinto-opiskelijoille oppilaitoksen edustajan kautta sähköpostitse. Kyselyn lähettämistä varten tarvitsin kyselylle tutkimusluvan. Saimaan ammattikorkeakoulun rehtori myönsi tutkimusluvan toukokuussa 2017. Kyselylomake lähetettiin opiskelijoille Saimaan ammattikorkeakoulun kautta sähköpostitse, koska korkeakoululla ei ole lupaa antaa opiskelijoiden sähköpostiosoitteita oppilaitoksen ulkopuoliseen käyttöön.

Kirjoitin sähköpostiin kyselyn saatesanat tarinan muodossa motivoitakseni opiskelijoita vastaamaan tutkimukseen. Motivaattorina käytin vertaisajattusta siitä, että olen itsekin ollut kansainvälinen opiskelija vieraassa maassa ja uskoin tämän tiedon jakamisen lisäävän luottamuksen tunnetta minun ja kansainvälisten opiskelijoiden välillä. Liitin linkin kyselylomakkeeseen saatesanojen jälkeen. Kyselyn otsikko oli "Survey for international students at Saimaa University of Applied Sciences (Imatra)" (liite 1).

Kyselylomake koostui seitsemästä avoimesta kysymyksestä ja seitsemästä kysymyksestä, johon annoin vastaajille valmiita vastausvaihtoehtoja (liite 1). Avointen kysymysten kautta pyysin kansainvälisiä opiskelijoita kuvaamaan heidän sosiaalista elämäänsä Suomessa (kysymys 1). Kartoitin tietoa siitä, kuinka he olivat kuulleet seurakunnan oppilaitostyöstä, jos olivat siitä kuulleet (kysymys 4). Lisäksi etsin tietoa siitä, millaisiin oppilaitostyön tilaisuuksiin opiskelijat olivat osallistuneet (kysymys 7) ja syitä mahdolliseen osallistumattomuuteen (kysymys 8). Lisäksi kartoitin, millaisia toiveita opiskelijoilla on seurakunnan tekemän oppilaitostyön suhteen (kysymys 9) ja kuinka Imatran seurakunta voisi kehittää oppilaitostyötä (kysymys 11). Kyselyn lopussa annoin opiskelijoille mahdollisuuden ilmaista muita mieleen tulevia asioita vapaan sanan muodossa (kysymys 12).

Suljettujen kysymysten kautta kartoitin, ovatko kansainväliset opiskelijat tyytyväisiä sosiaaliseen elämäänsä Suomessa (kysymys 2). Kartoitin, tietävätkö opiskelijat yleisesti ottaen, että Saimaan ammattikorkeakoulussa tehdään oppilaitostyötä (kysymys 3). Kysymyksen 5 avulla selvitin, tietävätkö opiskelijat, että myös Imatran kampuksella seurakunta tekee oppilaitostyötä. Kartoitin (kysymys 6), olivatko kansainväliset opiskelijat osallistuneet seurakunnan oppilaitostyön järjestämiin tilaisuuksiin. Halusin saada tietooni (kysymys 10) mitä tiedotuskanavia kansainväliset opiskelijat toivovat käytettävän seurakunnan oppilaitostyöstä tiedottamiseen. Kysymyksissä 13 ja 14 kysyin taustatietoa vastaajista.

Käytin kyselyn fyysiseen toteutukseen JotForm-nimistä internet-sivustoa. Kysely oli avoinna vastauksia varten kahdeksan päivää, jotta opiskelijoilla olisi aikaa vastata kysymyksiin, mutta kuitenkin niin, että vastausaika ei venyisi kohtuuttoman pitkäksi, jotta kysely ei unohtuisi muiden sähköpostien joukkoon. Kyselyn sulkeutumisan lähestyessä opiskelijoita muistutettiin kyselyyn vastaamisesta vielä uuden sähköpostiviestin kautta. Seurasin vastausten kerääntymistä päivittäin. Vastaukset tallentuivat Jotformin palvelimelle, josta pystyin keräämään vastaukset kootusti. Lisäksi jokainen vastaus tuli erillisenä vastauksena sähköpostiini.

Tein kehittämishankkeen aikana kolme eri *teemahaastattelua*, joista kaksi haastateltavaa oli kahden eri seurakunnan oppilaitostyöntekijää (oppilaitostyöntekijä A, 2017 ja oppilaitostyöntekijä B, 2017) ja yksi haastateltava oli kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija. Haastattelin oppilaitostyöntekijä A: ta 19.8.2017 ja oppilaitostyöntekijä B: tä 15.9.2017. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijaa haastattelin 28.9.2017. Tein teemahaastatteluja varten itselleni kysymyslomakkeen, johon koostin tietoperustaa apuna käyttäen rungon haastatteluja varten. Käytin molempien oppilaitostyöntekijöiden haastatteluissa samaa kysymyspohjaa. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan haastattelua varten tein erillisen kysymyslomakkeen.

Teemahaastattelu haastattelumuotona mahdollisti sen, että jos mieleeni tuli kesken haastattelun jokin tarkentava kysymys tai uusi kysymys, saatoin kysyä kysymyksen ilman että haastattelun rakenne kärsii. Pyrin rakentamaan kysymyslomakkeesta mahdollisimman selkeän, jotta muistan kysyä kaikki asiat, joista tarvitsin lisätietoa ja jotka olivat kiinnostavia kehittämishankkeeni näkökulmasta käsin. Kiinnitin huomiota myös siihen, että kysymykset ovat haastattelijan näkökulmasta käsin mahdollisimman selkeitä.

Jaottelin oppilaitostyöntekijöiden haastattelujen kysymykset neljään pääkategoriaan: taustakysymyksiin, kysymyksiin kansainvälisestä oppilaitostyöstä ja sen tavoitteista, kansainvälisestä oppilaitostyöstä käytännössä ja näkökulmista kansainvälisen oppilaitostyön kehittämiseen. Taustakysymysten avulla kartoitin, ketä haastattelen ja mikä haastateltavan historia oppilaitostyössä on. Kansainvälisen oppilaitostyön ja sen tavoitteita käsittelevien kysymysten avulla halusin kartoittaa, millaisia tavoitteita työlle on ja kuka työn tavoitteet asettaa. Halusin myös saada tietooni, kuinka tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja mitataan. Erityinen mielenkiinnon kohteeni oli opiskelijoiden mahdollinen osallisuus tavoitteiden asettelussa.

Käytännön työtä koskevien kysymyksien avulla kartoitin mitä oppilaitostyöntekijä konkreettisesti tekee kansainvälisten opiskelijoiden kanssa. Halusin tarjota kysymysten kautta oppilaitostyöntekijälle mahdollisuuden huomata onnistumista omassa työssään ja asioita, joihin tulisi kiinnittää huomiota ja

joita tulisi kehittää. Etsin tämän kysymysosion kautta myös ideoita toimintamallia varten. Lisäksi kartoitin oppilaitostyöntekijöiden käyttämiä tiedotuskanavia, jotta pystyn vertaamaan niitä opiskelijoiden toivomiin tiedotusmenetelmiin ja huomioimaan toimintamallia rakennettaessa strategisesti oikea-aikaisen ja opiskelijoita palvelevan tiedottamisen.

Neljännessä kysymyskategoriassa keskityin kansainvälisen oppilaitostyön kehittämisen näkökulman esiin nostamiseen. Kartoitin mahdollisia kehittämishankkeita ja tutkimuksia oppilaitostyön osalta, joista itselläni ei mahdollisesti ollut tietoa. Varasin haastattelukysymysten päätteeksi oppilaitostyöntekijöille mahdollisuuden nostaa esiin asioita, joita en itse huomannut kehittäjänä kysyä.

Ensimmäinen kehittämishankkeen arviointipalaveri työelämäedustajien kanssa pidettiin elokuussa 2017 Imatran seurakuntakeskuksella. Arviointipalaverissa oli mukana itseni lisäksi oppilaitostyöstä vastaava pappi ja Imatran seurakunnan kirkkoherra. Esittelin palaverin aluksi EQAVET-laatuympyrän (esitelty luvussa 4.2 kuva 1) ja kuinka sitä käytetään. Kertasin, että olimme kokoontuneet arvioimaan kehittämishanketta ja kehittämishankkeen aikana syntyvää Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyömallin toimintamallia.

Esittelin palaverissa aiemmin kansainvälisille opiskelijoille tekemäni laadullisen kyselyn tulokset ja johtopäätökset. Olin alkanut työstää toimintamallia aineiston käsittelyn jälkeen, joten esitin palaverin yhteydessä oppilaitostyöntekijälle ja kirkkoherralle luonnoksen suunnitelmistani. Kävimme yhdessä läpi luonnoksen. Palaverissa kaikilla oli mahdollisuus esittää mielipiteitään luonnoksesta.

Luonnoksen käsittelyn jälkeen toteutimme EQAVET-prosessin. Pohdimme yhdessä mitä kehittämishankkeessa täytyy kyseisen palaverin hetkellä suunnitella ja mitkä ovat suunnittelun indikaattorit. Lisäksi tarkastelimme palaverissa kehittämishankkeen sen hetkistä toteutumista sekä palaveriin mennessä saatuja tuloksia. Arvioimme yhdessä koottua tietoa ja sen menetelmiä ja käytettävyyttä. Lopuksi pohdimme, mikä on kehittämishankkeen

seuraava vaihe ja onko hankkeessa jotain, jota tulisi muuttaa tai tehdä toisin. Kirjasin työskentelyssä syntyneen materiaalin tutkimuspäiväkirjaani (Tutkimuspäiväkirja 2017). Arviointipalaveri kesti tunnin ajan ja kirjoitettua materiaalia syntyi kaksi sivua.

Haastattelin oppilaitostyöntekijä A:ta elokuussa 2017. Varasin haastattelua varten hyvissä ajoin haastatteluajan sähköpostitse haastateltavan kanssa. Annoin haastateltavan ehdottaa aikaa ja paikkaa haastattelulle. Pyysin haastateltavaa varaamaan haastattelua varten kaksi tuntia aikaa. Haastattelupaikaksi toivoin rauhallista tilaa, jossa haastattelu voidaan tehdä yhtä kestoisesti ilman ulkopuolisia häiriöitä. Valmistauduin haastatteluihin ottamalla haastatteluvälineeksi puhelimen lisäksi tietokoneen. Otin mukaan tarvittavat sähköjohdot, jottei tallennusvälineistä lopu virta kesken haastattelun. Testasin välineet aiemmin kotona ja vielä paikan päällä ennen haastattelun alkamista.

Haastattelin oppilaitostyöntekijä A:ta kasvatusten. Haastattelun alkaessa kertosin haastateltavalle miksi teen haastattelun ja mitä haastattelu pitää sisällään. Varmistin, että haastateltava on tietoinen siitä, että haastattelu tallennetaan myöhempää aineiston käsittelyä varten. Nauhoitin haastattelun puhelimen nauhoitusohjelmalla. Varmistusnauhoituksen tein tietokoneen nauhoitusohjelmaa käyttäen. Oppilaitostyöntekijä A:n haastattelusta kertyi nauhoitettua aineistoa 67 minuuttia. Haastattelun jälkeisenä päivänä litteroin haastattelun kirjallisen dokumentin muotoon. Oppilaitostyöntekijä A:n haastattelusta kertyi 18 sivua litteroitua aineistoa. Tulostin litteroidun haastattelun analyysin, tulosten ja johtopäätösten tekemistä varten.

Keräsin vuoden 2017 syyskuussa (5.9.2017) 19 kansainväliseltä opiskelijalta *brainwriting*-menetelmää käyttäen ideoita Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön sisällöksi sekä kartoitin, millaista tukea kansainväliset opiskelijat tarvitsevat oppilaitostyöntekijältä. Toteutin *brainwriting*-aineistonkeruun seurakuntamme leiri- ja kurssikeskuksessa kansainvälisten opiskelijoiden ryhmäytyspäivän yhteydessä. Toteutin menetelmän englanninkielellä. Menetelmän kautta opiskelijat osallistuivat Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyömallin kehittämiseen.

Esittelin kansainvälisille opiskelijoille brainwriting-menetelmän ja annoin ohjeistuksen tehtävään. Korostin ohjeistuksessa, että opiskelijat voivat ehdottaa mitä tahansa ideoita sensuroimattomina ja jatkojalostaa muiden jo ehdottamia ideoita. Opiskelijat saivat aloitussanoiksi sanat tuki ja aktiviteetit (liite 3. Brainwriting alkuasetelma). Ohjeistuksen yhteydessä kerroin mitä sanat tarkoittavat. Kerroin myös, että tarvittaessa on mahdollista yhdistää kaksi pääkäsitettä toisiinsa ideoita tuotettaessa.

Brainwriting-tuokio toteutettiin ryhmissä. Kansainväliset opiskelijat olivat osallistuneet ennen kehittämistuokiota ryhmäytymistehtäviin. Tehtävät tehtiin erään tutustumisleikin kautta muodostetuissa pienryhmissä. Brainwriting-tuokiossa opiskelijat jatkoivat samoissa pienryhmissä työskentelyä. Ryhmissä oli 4–6 opiskelijaa. Etuna samojen ryhmien säilyttämiselle oli jo ryhmäytymistehtävien aikana alkanut tutustuminen. Näin ollen ryhmien ei tarvinnut käyttää kehittämistuokiossa aikaa ryhmän sisäiselle muodostumiselle, vaan havaintoni mukaan tunnelma oli valmiiksi avoin ja luottamuksellinen.

Varsinaisen brainwritingin alkaessa annoin ryhmille kynät ja A3-kokoiset paperit, joihin kaikkiin oli kirjoitettu englanniksi kaksi alkusanaa: “tuki” ja “aktiviteetit”. Olin järjestellyt pöydät etukäteen niin, että aina yhden ryhmän tuolit olivat yhden paripöydän ympärillä, jotta ryhmäläiset olisivat mahdollisimman lähellä toisiaan ja kaikki ylettäisivät lukemaan paperia ja kirjoittamaan. Ryhmät saivat kolme minuuttia työskentelyaikaa yhtä vastauspaperia kohden.

Kun annettu aika oli kulunut, keskeytin työskentelyn. Ryhmät jättivät paperinsa pöydälle ja siirtyivät seuraavan pöydän luokse, jossa odotti jonkun toisen ryhmän paperi. Opiskelijat lukivat paperin ideat ja jatkoivat ideoiden kehittelyä toisten aiemmin kehittämien rinnalle/niistä eteenpäin. Kolmen minuutin kuluttua oli taas vaihto. Näin meneteltiin, kunnes kaikki ryhmät olivat käyneet läpi kaikki neljä vastauspaperia.

Brainwriting-tuokion jälkeen annoin opiskelijoille täytettäväksi *henkilökohtaiset kyselylomakkeet* (liite 4), jonka kautta keräsin palautetta kansainvälisiltä

opiskelijoilta siihen astisesta suunnitelmasta Imatran seurakunnan oppilaitostyömallin sisällöksi. Lomakkeet olivat englanninkielisiä. Pyrin lomaketta suunnitellessani pitämään lomakkeen yksinkertaisena ja mahdollisimman nopeasti täytettävänä. Päädyin pyytämään opiskelijoita rastittamaan erilaiset toiminnot oppilaitostyössä, joihin he voisivat kuvitella osallistuvansa. Korostin suullisessa ohjeistuksessa, että vastaaminen ei sido ketään osallistumaan toimintoihin vaan, että halusin kartoittaa opiskelijoiden kiinnostusta erilaisia toimintoja ja tapahtumia kohtaan.

Lisäksi kartoitin lomakkeessa opiskelijoiden toivomia tiedotuskanavia. Kysyin opiskelijoilta samanlaisella kysymyksenasettelulla ja vastaamistavalla kuin toukokuussa muille kansainvälisille opiskelijoille tekemässäni kyselyssä, että mitä tiedotusmenetelmiä käyttäen he toivoisivat saavansa tietoa oppilaitostyön ajankohtaisista asioista.

Päätimme ryhmäytyspäivän yhteiseen purkutilanteeseen. Käytin menetelmänä *jana- ja sektoripurkua*. Ohjasin palautteenannon englanniksi. Janapurussa opiskelijat asettuivat janalla siihen kohtaan kuviteltua janaa, joka vastasi parhaiten heidän mielipidettään esitettyyn kysymykseen. Vastausvaihtoehdot oli asemoitu janan eri kohtiin. Kysyin opiskelijoilta palautetta ryhmäytymispäivästä hyvänä tutustumiskeinona. Opiskelijat saivat kolme vastausvaihtoehtoa asettua janalle. Vaihtoehdot olivat ”kyllä”, ”ei mielipidettä” ja ”ei”.

Toisena tehtävänä pyysin opiskelijoilta palautetta ryhmäytyspäivän yhteydessä käyttämistäni tutkimusmenetelmistä pyytämällä heitä asettumaan janalle sen mukaan, pitivätkö opiskelijat käyttämistäni tiedonkeruumenetelmistä, (brainwriting ja kyselylomake). Opiskelijat saivat asettua janalle vaihtoehtojen ”pidin tavasta”, ”ei mielipidettä” ja ”en pitänyt tavasta” mukaan.

Kolmantena tehtävänä pyysin opiskelijoita asettumaan heidän mielestään ryhmäytyspäivän mieluisinta osiota kuvaavalle sektorille. Opiskelijat saivat valita asettumisensa neljästä eri sektorista, jotka koostuivat ryhmäytyspäivän osioista. Vaihtoehdot olivat lounas, toiminta (leikit ja ryhmäytystehtävät), tutkimusosio ja nuotiohetki.

Syyskuussa 2017 tein oppilaitostyöntekijä B: n *teemahaastattelun*. Haastattelu tapahtui kasvotusten. Toimin haastattelutilanteessa samalla tavalla, kuten aiemmin kuvatussa oppilaitostyöntekijä A: n haastattelutilanteessa. Haastattelutilanne erosi oppilaitostyöntekijä A: n haastattelusta niin, että tallensin oppilaitostyöntekijä B: n haastattelun yhden puhelimen ja tietokoneen lisäksi vielä yhdellä ylimääräisellä puhelimella sen tullessa mahdolliseksi.

Oppilaitostyöntekijä B: n haastattelusta kertyi nauhoitettua materiaalia 73 minuuttia. Litteroin haastattelun haastattelupäivänä. Oppilaitostyöntekijä B: n haastattelusta syntyi 19 sivua litteroitua tekstiä. Tulostin litteroidun tekstin myöhempää aineistonkäsittelyä varten.

Toinen arviointipalaveri työelämäedustajien kanssa pidettiin syyskuussa 2017. Paikalla olivat samat henkilöt kuin aiemmassa arviointipalaverissa: itseni lisäksi Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijä ja kirkkoherra. Palaverin aluksi esittelin elokuun palaverin jälkeen kertyneen aineiston tulokset ja päähuomiot. Esittelin myös muutokset, joita olin tehnyt toimintamallin luonnokseen aineiston pohjalta. Toteutimme EQAVET-arviointiprosessin ja kirjasin arviointiprosessin tulokset kirjalliseen muotoon palaverin aikana. Pohdimme myös yhdessä mahdollisia otsikoita kehittämishankkeelle. Sovimme palaverin päätteeksi seuraavan arviointipalaverin ajankohdan. Arviointipalaveri kesti tunnin ja tuotti materiaalia tutkimuspäiväkirjaani yhden sivun.

Kirkkohallituksen *oppilaitostyön asiantuntijan teemahaastattelun* toteutin myös syyskuussa 2017. Tein haastattelun puhelinhaastatteluna maantieteellisen välimatkan vuoksi. Lähetin kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijalle haastattelurungon etukäteen sähköpostitse. Käsittelin kysymyksissä kirkon tekemää oppilaitostyötä ilmiönä ja erityisesti työssä mahdollisesti esiintyviä haasteita. Nostin kysymyksissäni esiin myös kehittämisen näkökulman.

Varasimme haastattelua varten aikaa yhden tunnin. Kerroin haastattelun aluksi kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijalle, että nauhoitan puhelun. Käytin tallennukseen puhelunauhoitusohjelmaa sekä toista puhelinta.

Käytin puhelun aikana kaiutinta varmistusnauhoittamisen vuoksi. Varmistin, että olen yksin häiriöttömässä tilassa haastattelun aikana. Lisäksi varmistin, että molemmissa tallennusvälineissä oli virtaa ja varsinainen puhelin oli koko ajan virtajohdossa kiinni.

Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan haastattelu kesti 61 minuuttia. Litteroin haastattelun haastattelupäivänä. Haastattelunauhoitteesta syntyi 22 sivua litteroitua tekstiä. Tulostin litteroidun tekstin aineiston myöhempää käsittelyä varten kuten aiemmatkin teemahaastattelut.

Kehittämishankkeen *kolmas* ja viimeinen *arviointipalaveri* pidettiin loka-kuussa 2017. Paikalla oli sama arviointityöryhmä kuin aiemmin: Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijä, Imatran seurakunnan kirkkoherra ja minä kehittäjänä. Keskityimme arvioimaan EQAVET-prosessissa suunnittelun, toteutuksen, arvioinnin ja palauteprosessien kautta kehittämishanketta projektina, omaa osuuttani kehittäjänä sekä kehittämishankkeen tuloksena syntyneitä toimintamallia. Kirjoitin muistiinpanoja palaverista tutkimuspäiväkirjaani (2017). Huomasin pian keskustelun alettua, että muistiinpanoja syntyi paljon nopeassa ajassa, joten tiedon tallentamisen varmistamiseksi kysyin osallistujilta luvan nauhoittaa keskustelun. Sain luvan nauhoittamiselle. Muistiinpanoja kertyi kaksi sivua ja nauhoitettua materiaalia 81 minuuttia.

Pidin kehittämishankeprosessin aikana muistiinpanojen tekemisen ohella *tutkimuspäiväkirjaa* satunnaisesti. Kirjoitin tutkimuspäiväkirjaa käsin sen ollessa itselleni luonteva tapa kirjoittaa päiväkirjaa. Kirjoitin päiväkirjaani kehittämishankkeeni herättämiä ajatuksia ja kysymyksiä. Kirjoitin muistiinprosessin aikana heräämiä toimintaideoita Imatran seurakunnan kansainväliseen oppilaitostyömalliin sekä jatkokehittämisehdotuksia. Kirjoitin päiväkirjaani myös kehittämishankeohjauskeskustelujen olennaisimmat asiat, jotta pystyin palaamaan niihin tarvittaessa hankkeen ja raportoinnin edetessä. Tutkimuspäiväkirjamateriaalia syntyi 86 sivua.

Pidimme kehittämishankkeen aikana *työkokouksia* eli neuvotteluita Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijän (kehittämishankkeen työelämäedustaja) kanssa. Satunnaisesti mukana oli myös Imatran seurakunnan kirkkoherra,

muita seurakunnan työntekijöitä. Tapasimme yhdessä oppilaitostyöntekijän kanssa myös kolme Saimaan ammattikorkeakoulun opettajaa palaverissa, jossa suunnittelimme yhteistä ryhmäytyspäivää, jossa toteutin tiedonkeruuta kansainvälisiltä opiskelijoilta. Palaverissa käytiin läpi myös seurakunnan oppilaitostyön toiminta syyslukukaudella 2017.

Työkokouksissa oppilaitostyöntekijän ym. kanssa kerroin muun muassa missä vaiheessa kehittämishankkeessa kulloinkin menttiin, mitä tiedonkeruussa kulloinkin oli tapahtunut, millaisia haasteita ja myönteisiä asioita ja kokemuksia kehittämishankkeessa oli tullut vastaan. Työkokoukset olivat epävirallisia ja niistä ei dokumentoitu virallisia pöytäkirjoja. Mikäli tapaamisissa ilmeni tärkeitä asioita, kirjoitin ne muistiin tutkimuspäiväkirjaani (2017). En huomannut merkitä epävirallisten työkokouksien päivämääriä ylös ennen kehittämishankkeen aktiivisen vaiheen alkamista. Maaliskuun 2017 ja lokakuun 2017 välillä epävirallisia tapaamisia oli 8. Lisäksi pidin yhteyttä toimeksiantajaan sähköpostitse. Sähköpostiketjuja minun ja työelämäedustajan välillä kertyi maaliskuun 2017 ja lokakuun 2017 välisenä aikana 43 kappaletta.

5.3 Aineiston analysointi

Analysoin kansainvälisille opiskelijoille toukokuussa 2017 sähköpostitse tekemäni *kyselyn* sisällönanalyysin ja kvantifioinnin avulla. Koska vastaajia oli vain kuusi, pystyin työstämään aineiston käsin. Tein taulukon tutkimuspäiväkirjaani, johon kirjasin kaikkien kyselyyn vastanneiden vastaukset. Kirjaamisen jälkeen aloitin aineiston analysoinnin. Kysymysten 2, 3, 5, 6, 10, 13 ja 14 (liite 1) kohdalla kvantifioin kaikki laskettavissa olleet vastaukset ja kirjoitin tutkimuspäiväkirjani taulukkoon valikoitujen vastausvaihtoehtojen lukumäärät.

Avointen kysymysten (liite 1. Kysymykset 1, 4, 7, 8, 9, 11 ja 12) kohdalla analysoin vastaukset sisällönanalyysin avulla. Etsin vastauksista yhtäläisyyksiä ja eroavaisuuksia erottelemalla vastaukset itselleni värikynillä. Korostin erikseen vastaukset, jotka selittivät minulle kehittäjänä kansainvälis-

ten opiskelijoiden sosiaalista kanssakäymistä, median käyttöä sekä antoivat syy-seuraussuhteen sille, miksi he eivät olleet mahdollisesti osallistuneet Imatran seurakunnan kansainvälisille opiskelijoille järjestettyyn toimintaan.

Tein oppilaitostyöntekijöiden (A, 2017 ja B, 2017) *haastattelujen analysoinnin* sisällönanalyysin avulla. Haastattelujen runko ja kysymykset olivat samanlaiset. Haastattelut olivat teemahaastatteluja. Etsin eri teemojen alla olevista vastauksista vastauksia tutkimuskysymyksiini. Aloitin analysoinnin perehtymällä litteroimiini haastatteluihin huolellisesti. Numeroin kummankin oppilaitostyöntekijän haastattelujen litteroinnit juoksevilla sivunumeroinnilla.

Etsin haastattelujen litteroinneista tietoa sisällön analyysin avulla siitä, millaista oppilaitostyötä kansainvälisten opiskelijoiden kanssa kahdessa eri seurakunnassa tehdään, mitä tavoitteita työlle on asetettu, miten työn toteutumista arvioidaan ja mitataan, millainen toiminta vetää opiskelijoita puoleensa, millaiseen toimintaan opiskelijat eivät osallistu, miten opiskelijoilta kerätään palautetta toiminnasta, millaisia kehityshankkeita on menossa kansainvälisen oppilaitostyön osalta, mitä erityistä kehitettävää työntekijät näkevät omassa työssään ja kuinka työntekijät tiedottavat opiskelijoita toiminnasta. Etsin myös oppilaitostyöntekijöiden näkemyksiä siitä, mikä on heidän mielestään kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävän työn ydin.

Jaottelin analysoitavan materiaalin taulukkoon, johon keräsin työntekijöiden vastaukset eri tutkimuskysymyksiini. Käytin materiaalia purkaessani värikyviä. Haastattelujen analysoinnissa en kiinnittänyt huomiota kielelliseen ilmaisuun, vaan itse asioihin, joita haastateltavat nostivat haastattelussa esiin. Alleviivasin vihreällä värillä asiat, jotka esiintyivät merkitykseltään samoina molemmissa haastatteluissa, keltaisella asiat, jotka esiintyivät vain toisessa haastattelussa, violetilla asiat, jotka herättivät mielessäni erityistä pohdintaa ja kysymyksiä sekä punaisella värillä asiat, jotka sisälsivät piiloviestintää liittyen haastattelun varsinaisten kysymysten ulkopuolelle.

Kuviossa 8 esittelen esimerkin haastattelun analysoinnista. Vihreällä värillä esiintyvät asiat esiintyvät merkitykseltään samankaltaisena molemmissa haastatteluissa, keltaisella värillä merkityt asiat esiintyvät vain toisessa haastattelussa ja violetilla merkitty asia nosti mieleeni erityisiä ajatuksia ja huomioita, jotka kirjasin haastattelumateriaaliini ylös omana huomionani.

Mitä parannettavaa kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävässä työssä on?

Oppilaitostyöntekijä A:

No onhan sitä paljon, vaikka henkilökunnan hartaudet, englanninkieliset palvelukset. Toki melkein aina olen miettinyt sitä mainostusta, on niin vaikeaa saada tieto menemään niille opiskelijoille, murheenkryyni onko tarpeeksi mainostettu ja lukevatko sieltä ja täältä.

Oppilaitostyöntekijä 2:

No voi paljonkin tietysti. No tiedottaminen on ainakin yksi semmoinen, koko ajan semmoinen surun paikka. Ehkä semmoinen suunnitelmallisuus, että olisi kokonaisuuskin enemmän suunniteltu ja ne yksittäiset tapahtumat suunniteltu, siinä on paljon kehitettävää.

KUVIO 8. Esimerkki haastattelun analysoinnista.

Kirjasin materiaalin analysointivaiheessa itselleni muistiin tutkimuspäiväkirjaani asiat, joihin minun tuli kiinnittää huomiota aineiston tulosten rakennusvaiheessa ja johtopäätöksiä tehdessä.

Brainwriting-menetelmän käytössä syntyneen aineiston analyysin aloitin jaottelemalla kaiken brainwritingissa opiskelijoiden tuottaman materiaalin käsittekohtaisesti (liite 6). Lajittelin ensin syntyneen materiaalin joukkoihin. Kussakin joukossa oli jokin yhdistävä tekijä. Yhdistävän tekijän perusteella annoin joukolle alakäsitenimen. Alakäsitteistöksi muodostui ihmissuhteiden, vapaa-ajan, talouden, henkisen tuen, työn, ruuan ja opiskelun joukot.

Seuraavassa vaiheessa muodostin alakäsitteistä yläkäsitteet. Etsin ihmisuhteiden, vapaa-ajan, talouden, henkisen tuen, työn, ruuan ja opiskelun alakäsitteille yhteisiä nimittäjiä. Huomasin, että yhteiset nimittäjät löytyivät kehittämishankkeeni käsitteistä. Alakäsitteet sijoituivat osallisuuden ja yhteisöllisyyden yläkäsitteiden alle. Yläkäsitteiden löytymisen jälkeen pohdin minkä pääkäsitteen alle syntyneet käsitteet asettuvat.

Ryhmäytymispäivän yhteydessä keräsin kansainvälistä tutkintoa suorittavilta opiskelijoilta palautetta siihen mennessä kertyneestä alustavasta suunnitelmasta toimintamallin sisällöksi sekä opiskelijoiden toiveista Imatran seurakunnan oppilaitostyön tiedottamisen suhteen. Vastaajajoukkona oli 19 opiskelijaa. Analysoin opiskelijoiden vastaukset sijoittamalla kunkin opiskelijan vastaukset Word-taulukkoon.

Kyselyn (liite 4) ensimmäisessä kohdassa opiskelijat saivat valita rastittamalla kaikki mahdolliset toiminnot, joihin he voisivat kuvitella osallistuvansa oppilaitostyössä. En nähnyt tarpeelliseksi käyttää Excel-taulukkoa, koska vastaajien määrä oli kohtuullinen. Numeroin opiskelijoiden vastauslomakkeet juoksevilla numeroinnilla 1–19 jälkeenpäin tietämättä mikä lomake on kenenkin analysoinnin helpottamiseksi. Halusin näin toimimalla varmistaa, että kaikki lomakkeet tulevat kirjatuksi ylös analyysia ja tulosten muodostusta varten.

Analyysivaiheessa kirjasin ylös kunkin opiskelijan valitsemat vaihtoehdot toiminnoista (liite 7). Kvantifioin kuinka monta opiskelijaa oli valinnut kunkin toimintavaihtoehdon. Kirjasin yhteislukumäärän taulukon oikeaan sarakkeeseen. Minimimäärä valituksi tulleille toimintamuodoille oli 0, maksimimäärä opiskelijoiden lukumäärä eli 19. Opiskelijat saivat ehdottaa myös ”jotain muuta” opiskelijat saivat ehdottaa vapaan sanan kautta haluamiaan toimintamuotoja oppilaitostyölle. Merkitsin taulukkoon rastin, mikäli opiskelijat olivat käyttäneet vapaan sanan mahdollisuutta. Kirjasin opiskelijoiden sanalliset vastaukset taulukon alapuolelle. Erittelin sanalliset vastaukset kyselylomakkeen numeron mukaan merkitsemällä kyselylomakkeen numeron asteriskilla X^* , jossa X on kyselylomakkeen numero. Kyselylomakkeen numeron

perään liitin kyseisessä lomakkeessa olleen kirjallisen kommentin. Analysoin samanlaisella taulukointimenetelmällä opiskelijoiden vastaukset toivottujen tiedotusmenetelmien suhteen (liite 8). Tallensin molempien kysymysten vastaukset taulukkomuodossa myöhempää käsittelyä ja tarkastelua varten.

Ryhmäytymispäivän päätteeksi pidetyssä työskentelyssä keräsin opiskelijoilta palautetta jana- ja sektoripurkua hyödyntäen. Palautteenkeruutilanteessa kirjasin vihkooni ylös, kuinka moni opiskelija asettui mihinkin kohtaan janaa tai sektoria. Lisäksi otin yhteisvalokuvan jokaisesta asetelmasta, jotta pystyin myöhemmin tarkistamaan laskujen paikkansapitävyyden. Analysoin tulokset kirjaamalla opiskelijoiden asettumiset janoilla ja sektorilla taulukoihin, sen mukaan kuinka moni opiskelija valitsi kunkin vaihtoehdon janaalla tai sektorilla (esimerkki taulukossa 1).

TAULUKKO 1. Esimerkki janapurun analyysistä: Ryhmäytyspäivä on hyvä keino tutustumiseen

Vastaus-vaihtoehto	Kuinka moni opiskelija valitsi vaihtoehdon
Kyllä	19
Ei mielipidettä	0
Ei	0

Tallensin analyysin tuloksena syntyneet taulukot jana- ja sektorityöskentelyistä sähköiseen muotoon sekä tulostin taulukot itselleni tulosten rakentamista ja johtopäätösten tekemistä varten.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijahaastattelun analysoin sisällönanalyysiä käyttäen kuten aiemmat oppilaitostyöntekijöiden teemahaastattelut. Haastattelu oli teemahaastattelu, joten minulla oli valmiit pääteemat, joihin etsin haastattelusta vastauksia.

Etsin sisällönanalyysin avulla haastattelusta vastauksia kysymyksiin: kuka tekee, mitä tekee, kenen kanssa tekee, mitä seurakunnan oppilaitostyö on käytännössä, mitä tavoitteita Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla on seurakuntien tekemälle oppilaitostyölle, mitkä ovat oppilaitostyön tämän päivän haasteet ja mahdollisuudet, onko kirkon sisällä menossa erityisiä kehittämishankkeita oppilaitostyön sisällä, millaisia hyviä käytäntöjä työssä on ilmennyt ja mikä on kirkon oppilaitostyön ydinsanoma. Analyysin kysymysten ulkopuolelle jäi runsaasti materiaalia, josta poimin itselleni muistiin tutkimuspäiväkirjaan keskeiset huomiot, jotka eivät kuitenkaan suoraan vastanneet analysointikysymyksiini.

Työelämäedustajien kanssa käytyjen EQAVET-arviointityöskentelyjen aineistot analysoin kertaamalla palavereissa syntyneiden muistioiden sisällöt ja kokoamalla arviointipalaverin keskeiset huomiot EQAVET-laatuympyrään (kuvio 9).

KUVIO 9. Esimerkki arviointipalaverin analyysistä (palaveri 10/2017, Opetushallitus 2015 mukailten)

Tein kaikista kolmesta palaverista oman analyysikuvion. Tallensin analyysit tutkimuspäiväkirjaani. Arviointipalaverin analyysissä (kuvio 9.) kiinnitin huomiota erityisesti kulloinkin menossa olevaan kehittämishankkeen vaiheeseen. Keskityin analyysissä kunkin kehittämisvaiheen arviointipalaverissa esiin nousseiden olennaisten piirteiden kuvaamiseen.

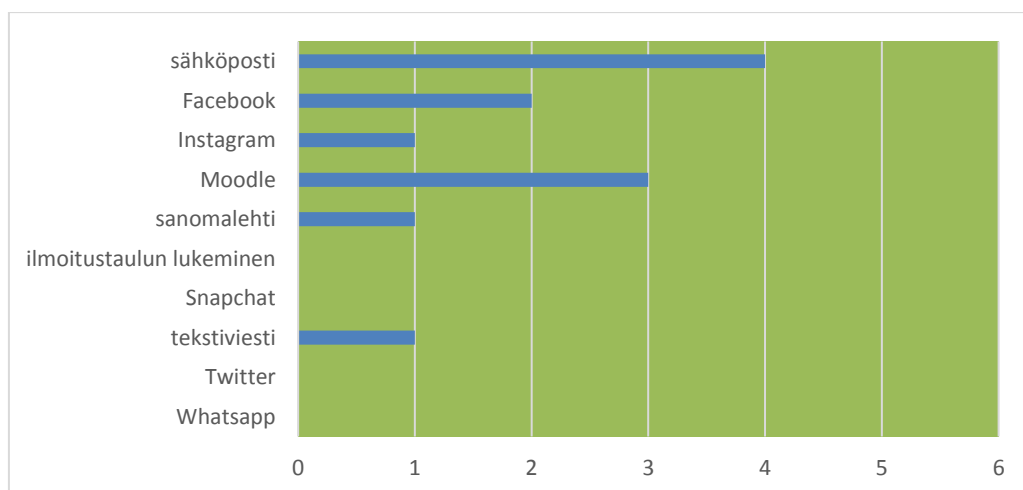
5.4 Tulokset

Sähköpostitse kansainvälisille opiskelijoille tehtyyn *kyselyyn* (liite 1) vastasi kuusi kansainvälistä opiskelijaa 87: stä. (6,9 % mahdollisesta vastaajajoukosta). Kaikki kuusi opiskelijaa vastasivat kolmen ensimmäisen päivän aikana, jolloin kysely oli auki. Kolme opiskelijaa kertoi viettävänsä aikaa enimmäkseen samasta maasta tulevien opiskelijoiden kanssa (kysymys 1). Yksi enimmäkseen omasta maasta tulevien kanssa aikaa viettävä tarkensi, että hänellä on myös kansainvälisiä ja suomalaisia ystäviä, mutta hän ei ole heidän kanssaan kovin läheinen. Toinen kolmesta kertoi, että oli yrittänyt luoda suhteita suomalaisten kanssa, mutta se ei ollut onnistunut. Kolmas opiskelija, joka vietti aikaa enimmäkseen vastaajan kanssa samasta maasta tulevien kanssa, arveli että hänellä ei ole yhteyttä suomalaisten ja länsimaisten opiskelijoiden kanssa, koska hän ei tupakoi, juo alkoholia ja juhli samalla tavalla kuin suomalaiset ja länsimaaiset opiskelijat. Kaksi vastaajaa kertoi tavoistaan viettää vapaa-aikaa erittelemättä suhteitaan muihin opiskelijoihin tai ihmisiin.

Kaikki kuusi kyselyyn vastannutta opiskelijaa vastasivat, että he eivät ole tyytyväisiä sosiaaliseen elämäänsä Suomessa, vaan haluaisivat saada lisää kontaktia kansainvälisten ja suomalaisten opiskelijoiden kanssa (kysymys 2). Kolme kansainvälistä opiskelijaa tiesi ja kolme ei tiennyt, että Imatran seurakunnan oppilaitostyön pappi tekee työtä kansainvälisten opiskelijoiden parissa Saimaan ammattikorkeakoulussa (kysymys 3). Opiskelijat, jotka tiesivät toiminnasta (kysymys 4), olivat saaneet toiminnasta tietoa näkemällä oppilaitostyön aikataulun, Moodlesta ja ystäväperhetoiminnan yhteydessä. Vastauksista ei ilmennyt missä oppilaitostyön aikataulu oli näkyvillä.

Vaikka vastaajista puolet tiesivät, että Imatran seurakunta oppilaitostyötä Saimaan ammattikorkeakoulussa, kukaan vastaajista ei tiennyt, että oppilaitostyöntekijä tekee konkreettisesti työtä Saimaan ammattikorkeakoulun kampuksella (kysymys 5). Kukaan vastaajista ei ollut myöskään osallistunut oppilaitostyön järjestämään toimintaan (kysymys 6). Kysymykseen 7 kukaan ei vastannut mitään, sillä kukaan ei ollut osallistunut toimintaan. Viisi vastannutta kuudesta mainitsi osallistumattomuuteen syyksi sen, että opiskelija ei ollut tiennyt järjestetystä toiminnasta. Yksi edellä mainituista kertoi myös, että hänellä ei ole uskontoa ja yksi vastaaja nosti esiin, että hänellä ei ole ollut mahdollisuutta tai aikaa osallistua, tuoden esiin kuitenkin sen, että hän ei ole tiennyt toiminnasta. Yksi vastaaja kuudesta ei kertonut erityistä syytä, miksi ei ole osallistunut toimintaan (kysymys 8).

Kysyin opiskelijoilta mitä toiveita tai ehdotuksia heillä olisi oppilaitostyön suhteen (kysymys 9). Vain yksi vastanneista vastasi kysymykseen. Hän toivoi, että oppilaitostyö voisi järjestää enemmän tapahtumia niin opiskelijoille, valmistuneille kuin muillekin. Hän huomautti mainostamaan tapahtumia Facebookissa ja muualla. Kysymyksessä 10 (kuvio 10) käsiteltiin tiedottamista.

KUVIO 10. Opiskelijoiden toivomat oppilaitostyön tiedotuskanavat ”Survey for international students at Saimaa University of Applied Sciences (Imatra)” mukaan

Kysymyksen yhteydessä ilmeni, että opiskelijat suosivat eniten sähköpostia tiedotuskanavana (kuvio 10). Kukaan ei valinnut sopivaksi tiedotuskanavaksi Whatsapp-sovellusta, Twitteriä tai Snapchat-sovellusta. Yksi vastaaja ei kokenut, että mikään yllä esitetyistä tiedotuskanavista olisi sopiva, mutta ei myöskään nimennyt muuta vaihtoehtoa.

Kysymyksessä 11 kysyin kuinka seurakunnan tekemää oppilaitostyötä voisi kehittää. Sama vastaaja, joka oli esittänyt toiveita oppilaitostyön suhteen, ehdotti, että oppilaitostyö voisi järjestää tapahtumia, missä voisi löytää ystäviä. Lisäksi hän ehdotti yhteistä tekemistä. Opiskelijoilla ei ollut muuta kommentoitavaa kyselyyn (kysymys 12). Yksi opiskelija vastasi toivottomalla onnea kaikkeen, mutta muut jättivät vastaamatta kysymykseen. Kaikki vastanneet olivat naisia (kysymys 13). Kolme kansainvälistä opiskelijaa (kysymys 14) oli opiskellut Suomessa kyselyn hetkellä 6–11 kuukautta. Yksi vastaaja oli opiskellut 1–2 vuotta ja kaksi vastajaa pidempään kuin kaksi vuotta.

Ensimmäisen arviointipalaverin (pidetty 09/2017) tuloksena sain palautetta siitä, että kehitteillä ollut toimintamalli vaikutti toteutumiskelpoiselta ja että on hyvä, että kehitteillä oli sellainen malli, missä on paljon eri vaihtoehtoja, joista voi valita sopivat elementit työhön. Kirkkoherra arvioi, että kehittämishankkeen tuloksilla on käyttöä muuallakin kuin oppilaitostyöntekijän työssä. Hän nosti esiin, että kehittämishankkeen aineistonkeruun tulokset auttavat esimerkiksi niitä, jotka tekevät päätöksiä, jotka koskevat oppilaitostyötä. Ensimmäisessä palaverissa nousi esiin myös huoleni vastaajien vähydestä laadullisessa kyselyssä (6/87 vastannutta). Kirkkoherra huomautti, että myös se on tieto jostain, kun vastaajia on vähän.

Kahden oppilaitostyöntekijän *teemahaastatteluissa* ilmeni, että kummankaan haastateltavan työ ei ole jaoteltu erikseen suomalaisten ja kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävään työhön, vaan työtä tehdään kaikkien opiskelijoiden kanssa. Kaikki toiminta on avointa kaikille opiskelijoille. Haastatteluissa ilmeni kuitenkin, että jaottelun puuttumisesta huolimatta, merkittävä osa työstä tehdään nimenomaan kansainvälisten opiskelijoiden parissa. (Oppilaitostyöntekijä A, 2017; oppilaitostyöntekijä B, 2017.)

Työnantaja oli asettanut toisen oppilaitostyöntekijän (B, 2017) tekemän työn tavoitteeksi integroida kansainväliset opiskelijat mahdollisimman hyvin opiskelijoiden näkökulmasta, seurakunnan oppilaitosyhteisöön ja ylipäätään suomalaiseen yhteiskuntaan. Oppilaitostyöntekijä mainitsi, että kirkon roolina on olla hyvinvoinnin edistäjä, niin että kansainvälinen opiskelija kokee olonsa kotoisaksi ja saa kaiken tarvitsemansa avun ja tuen, mitä tarvitsee Suomessa. (Oppilaitostyöntekijä B, 2017.) Toinen oppilaitostyöntekijä oli epävarma työnantajan tavoitteista ja arveli, että tavoitteena on suhteiden luominen ja ylläpitäminen suhteessa oppilaitoksiin. (Oppilaitostyöntekijä A, 2017).

Molemmat oppilaitostyöntekijät pitivät tavoitteiden mittaamista hankalana. Oppilaitostyöntekijä B (2017) totesi, että yhtenä mittarina toimii se, jos järjestettyyn toimintaan tulee uudestaan samoja henkilöitä kuin aiemmin. Oppilaitostyöntekijän (B, 2017) mukaan se kertoo siitä, että toiminta on tuntunut osallistujasta hyvälle ja omalle. Oppilaitostyöntekijä A (2017) pohti tavoitteiden mittaamista käytettyä työaika arvioimalla sekä pohtimalla, onko toiminta synnyttänyt sen mukaisia tuloksia kuin on odotettu, onko toiminta ollut sen arvoista. Oppilaitostyöntekijä A (2017) arveli että toimintakertomuksessa kerrottu tehty työ ja siihen sisältyvät luvut, esimerkiksi kuinka monta kertaa on käyty missäkin paikassa ja mitä se on herättänyt, on työnantajan tapa arvioida tavoitteiden toteutumista. Oppilaitostyöntekijä B (2017) mainitsi, että ainoa mittari voisi olla palautteen kerääminen kansainvälisiltä opiskelijoilta.

Palautteen keräämisen merkitys nousi esiin haastatteluissa. Kummankaan oppilaitostyöntekijän työssä palautetta ei kuitenkaan oltu kerätty kansainvälisiltä opiskelijoilta. Erityisen onnistuneeksi toimintavaksi oppilaitostyöntekijä B (2017) mainitsee opiskelijoilta itseltään toisille opiskelijoille kohdistuvan toiminnan. Oppilaitostyöntekijä A (2017) mainitsi kokeneensa onnistumista silloin, kun on kohdannut jonkun ihmisen.

Erityisiksi kehittämisen kohteiksi molemmat oppilaitostyöntekijät nostivat oppilaitostyöstä tiedottamisen. He kuvailivat tiedottamista seuraavin sanoin:

No tiedottaminen on ainakin yksi semmoinen, koko ajan semmoinen surun paikka (Oppilaitostyöntekijä A, 2017.)

Toki melkein aina olen miettinyt sitä mainostusta, on niin vaikeaa saada tieto menemään niille opiskelijoille, murheenkryyni onko tarpeeksi mainostettu ja lukevatko sieltä ja täältä (Oppilaitostyöntekijä B, 2017.)

Molemmat oppilaitostyöntekijät käyttivät tiedottamiseen sähköpostia ja Facebookia. Sähköpostia käytettiin yleensä oppilaitoksen kautta opiskelijoille tiedottamiseen. Oppilaitostyöntekijä A (2017) käyttää Moodlea välillisesti, sanomalehteä isommista tapahtumista tiedottamiseen sekä perinteistä ilmoitustaulua. Oppilaitostyöntekijä B (2017) käyttää tiedottamiseen myös jonkin verran Moodlea, perinteistä ilmoitustaulua, rajoitetusti tekstiviestejä sekä Whatsapp-sovellusta.

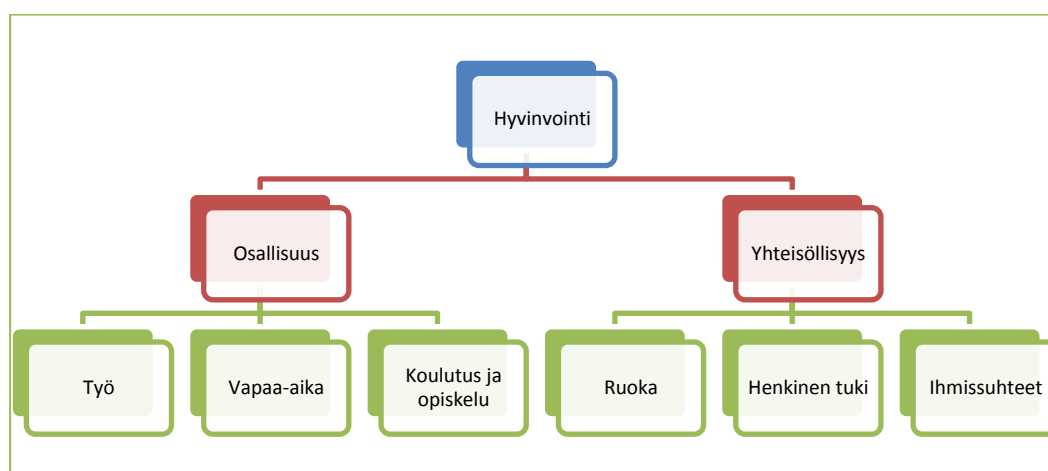
Oppilaitostyöntekijät määrittivät työn ytimeksi seuraavan:

Kai se liittyy Jeesukseen. Sanoisin, että rakkauden kaksoiskäsky ja kultainen sääntö. Jos mieltii, että olisin jossain niin minä toivoisin, että minut toivotetaan tervetulleeksi, minut otetaan vastaan ja annetaan olla ihminen. Kyllä minä sitä haluan olla viestimässä, että olen täällä heitä varten ja kyllä Jumala hoitaa sen kaiken lopun (Oppilaitostyöntekijä A, 2017.)

Oli se opiskelija mistä päin tahansa, että minä olen kirkon työntekijänä oppilaitoksessa opiskelijalle ihminen ihmiselle... Minä olen se, jonka puoleen voi ja uskaltaa kääntyä ja jolta saa sitten avun välillisesti ainakin tavalla tai toisella, jos ei suoranaisesti niin ainakin osaa ohjata eteenpäin. Lähtökohta on kohtaaminen ja läsnäolo (Oppilaitostyöntekijä B, 2017.)

Oppilaitostyöntekijöiden mukaan oppilaitostyön ydin on olla ihminen ihmiselle. Molemmat viestivät, että ovat käytettävissä nimenomaan opiskelijoilta varten ja heidän puoleensa voi kääntyä. Oppilaitostyöntekijä B (2017) kiteyttää, että oppilaitostyön lähtökohtana on kohtaaminen ja läsnäolo.

Brainwritingin tuotoksena syntyi neljä A3-kokoista arkkia kansainvälisten opiskelijoiden toiveita oppilaitostyön tuen ja aktiviteettien suhteen. Aineistoon kertyi 44 toivetta oppilaitostyön suhteen ja 71 toivetta toimintamallin aktiviteeteistä. Yhtensä toiveita syntyi 115 kappaletta. Aineistoanalyysin tuloksena syntyi käsitekartta (kuvio 11) opiskelijoiden tarpeista seurakunnan tekemän oppilaitostyön suhteen.

KUVIO 11. Opiskelijoiden tuen tarve Imatran seurakunnan oppilaitostyön suhteen (brainwriting)

Käsitekartta (kuvio 11) osoitti, että kansainväliset opiskelijat kaipaavat seurakunnan oppilaitostyöltä kokonaisvaltaista hyvinvointiaan tukevia asioita, jotka ilmenevät osallisuuden ja yhteisöllisyyden kautta. Tuentarpeen osa-alueina näyttäytyivät ihmissuhteet ja yhdessä ruokailu sekä ruoka omana itsenään, henkinen tuki, mahdollisuus työntekoon, vapaa-ajan osa-alue sekä koulutukseen ja opiskeluun liittyvät kysymykset (kuvio 11.)

Konkreettisesti opiskelijat kaipaavat taloudellista tukea opiskeluun ja elämiin Suomessa, terveellisiä vapaa-ajan aktiviteettejä, leirejä, retkiä, teemailtoja, paikallisten nuorten tapaamista, tutorointia, moraalista tukea ja tukea kaikessa, mitä Suomeen saapuva kansainvälinen opiskelija voi tarvita.

Opiskelijat antoivat *palautetta* suunnitellusta Imatran seurakunnan toimintamallista ryhmäytyspäivän *kyselyn* kautta (liite 4). Suosituimmiksi toimintamuodoiksi osoittautuivat kahvila koululla ”Coffee corner”. Vastaajista 15/19 (79 %) arvioi voivansa osallistua kahvilatoimintaan. Saunominen ja yön yli kestävä retki olivat lähes yhtä suosittuja toimintamuotoja, 14/19 opiskelijaa arvioi voivansa osallistua näihin. Yli puolet opiskelijoita (10 tai enemmän) arveli osallistuvansa leiritoimintaan, suomalaisten perinnejoululeivonnaisen leivontaan, joulukuusenhakuretkeen, pilkkimistapahtumaan ja konserttiin.

Vähiten kiinnostusta toiminnoista herätti Taizé-messu (1 kiinnostunut) ja kauneimmat kansainväliset joululaulut -tapahtuma (3 kiinnostunutta). Yksi vastaaja jätti lomakkeen täysin tyhjäksi ja ilmaisi näin sen, ettei ole kiinnostunut osallistumaan toimintaan missään muodossa. Viisi opiskelijaa jätti myös oman ehdotuksensa toimintaan. Ehdotuksista kolme sisälsi tanssimista. Lisäksi mainittiin laulaminen ja ehdotus tapahtumasta, jossa pukeuduttaisiin kansallispukuihin/-vaatteisiin.

Kyselyn toisena aiheena oli tiedottaminen. Kysely osoitti, että opiskelijat toivoivat tiedottamisen tapahtuvan ensisijaisesti sähköpostitse. Sähköpostin käyttöä tiedottamisessa kannatti 68 % vastaajista (13/19). Myös Facebook (8/19), Whatsapp-sovellus (9/19) ja Moodle-oppimisympäristö (10/19) saivat kannatusta. Sitä vastoin Twitter, sanomalehti, ilmoitustaulu, Snapchat ja tekstiviestillä tiedottaminen eivät saaneet juurikaan kannatusta. Yksi vastaaja ei valinnut mitään tiedotuskanavista. Kukaan vastanneista ei ehdottanut kyselyssä mainittujen tiedotuskanavien lisäksi muita tiedotustapoja.

Keräsin ryhmäytyspäivän päätteeksi palautetta *janatyöskentelyn* avulla ryhmäytyspäivästä ja käytetyistä tiedonkeruumenetelmistä kansainvälisiltä opiskelijoilta. Pyysin opiskelijoita asettumaan janalle heidän mielipidettään parhaiten kuvaavan vaihtoehdon kohtaan. Kaikki opiskelijaa (N=19) pitivät ryhmäytyspäivää hyvänä tutustumiskeinona. Kukaan opiskelija ei valinnut vaihtoehtoja ”Ei mielipidettä” tai ”En pitänyt siitä”. Toisena osana janatyöskentelyä pyysin palautetta käytetyistä tiedonkeruumenetelmistä (brainwriting ja kysely) ryhmäytymispäivän kehittämissosiossa (N=19). Merkittävä osa

(84 % vastanneista) opiskelijoista piti käytetyistä tiedonkeruumenetelmistä. 11 % vastanneista ei osannut sanoa mielipidettään ja 5 % (1 opiskelija) ei pitänyt brainwritingista ja kyselystä tiedonkeruumenetelminä.

Lisäksi keräsin palautetta ryhmäytymispäivästä *sektorityöskentelyn* kautta. Työskentelyn aikana paikalla oli 18 opiskelijaa. Opiskelijat saivat asettua kuvitelluille sektoreille sen mukaan, mikä heidän mielestään oli mieluisin osio ryhmäytymispäivässä. Ryhmäytymispäivän osiot olivat aikajärjestyksessä lounas, toiminta (leikkejä ja ryhmäytymisrasteja), kehittämisosio ja nuotiotulet. 39 % vastaajista (N=18) valitsi mieluisimmaksi osioksi lounaan. Noin kahden kolmannesosan vastaukset jakautuivat toiminnan (33 %) ja nuotiotulien (28 %) ympärille. Kukaan ei valinnut mieluisimmaksi osioksi kehittämisosiota.

Toisen arviointipalaverin tuloksena (9/2017) työelämäedustaja ja kirkkoherra totesivat, että kehittämishankkeessa on edetty linjassa päämääriin ja tavoitteisiin nähden. Erityiseksi myönteiseksi asiaksi palaverissa nostettiin esiin opiskelijoiden osallistaminen tiedonkeruuseen ja heiltä palautteen pyytäminen. Kirkkoherra luonnehti, että opiskelijoiden ääni on otettu huomioon.

Kirkkoherra nosti palaverissa esiin myös sen, että arviointipalavereissa olisi hyvä, jos kehittäjänä pitäisin arviointipalaverin aluksi pienen koosteen, missä vaiheessa kehittämishankkeessa mennään. Huomasinkin itsessäni, että kun itse työskentelin juuri tuossa aktiivisessa vaiheessa kehittämishankkeen kanssa päivittäin, olin jo niin sisällä hankkeessa, että en huomannut pitää alustusta kehittämishankkeen sen hetkisestä vaiheesta. Kehittämishankkeen työelämäedustaja oli tietoinen kyseisistäkin vaiheista aktiivisen yhteydenpitomme vuoksi, mutta en huomannut päivittää tietojani kirkkoherralle.

Haastattelin *teemahaastattelun* avulla evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallituksen oppilaitostyön *asiantuntijaa* Stiven Naatusta. Naatus työskentelee asiantuntijana kirkkohallituksen toiminnallisella osastolla ja hänen työalavastuuna on oppilaitosyhteistyö. Oppilaitosyhteistyön lisäksi Naatus vastaa yhteisölähtöisestä työstä, mikä tarkoittaa toisen yhteisön sisällä tehtävän

työn kehittämistä. Konkreettisesti kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija kehittää ja koordinoi työalaa sekä toimii asiantuntijana eli hankkii tietoa ja tukee työtä varsinaisella kentällä. Työhön kuuluu oppilaitostyöntekijöiden tukemista, kouluttamista, täydennyskoulutuksen järjestämistä sekä edunvalvonta- ja vaikuttamistyötä. (Naatus 2017.)

Oppilaitostyön asiantuntijan haastattelussa ilmeni, että seurakunnat tekevät evankelis-luterilaisessa kirkossa paikallisesti omat toimintasuunnitelmansa ja strategiansa sen mukaan, minkälainen kunkin seurakunnan oma toimintaympäristö on. Kirkon oppilaitostyön kautta halutaan palvella kaikkia opiskelijoita ja henkilökuntaa keitä oppilaitoksissa opiskelee ja työskentelee. Oppilaitostyön ydin on tukea oppilaitosyhteisön ja siellä olevien hyvinvointia riippumatta siitä, mistä taustoista ihmiset tulevat. Ytimeen kuuluu ihmisten kohtaaminen, heidän tavoittamisensa ja heidän palvelemisensa ihmisten omista tarpeista käsin. Oppilaitostyö on kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan mukaan yhteisölähtöistä työtä, joka nousee yksittäisen ihmisen tarpeiden ohella myös yhteisön tarpeista käsin. Oppilaitostyötä ei erotella erikseen suomalaisten ja kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävään työhön. (Naatus 2017.)

Tämän hetken erityiseksi haasteeksi kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävässä työssä oppilaitostyön asiantuntija nosti esiin haasteen, kuinka saada muualta Suomeen tulijat kotoutumaan Suomeen.

Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija esitti, että oppilaitostyöntekijät voivat tarjota osaamistaan uskonnollisten asioiden asiantuntijana tuomalla näkökulmaa siitä, mitä uskonnollisuus ja uskonnolliset ilmiöt ovat. Tämä vaatii oppilaitostyöntekijöiltä perehtymistä muihin uskontoihin ja kulttuureihin. Oppilaitostyön asiantuntija nosti esiin myös ajatuksen uskontojen välisestä dialogista, jota hän kuvaili niin, että dialoginen lähestymistapa on sellainen, että henkilö ei ajattele tietävänsä kaikkea, mutta uskaltaa kysyä ja ottaa selvää asioista, ja nostaa asiaa esiin työssään. (Naatus 2017.)

Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan haastattelusta nousi esiin myös se, että oppilaitostyöntekijän tulee palvella kaikkia yhteisössä olevia

rakentavassa mielessä. Oppilaitostyöntekijällä tulee olla tilanteenlukutaitoa sen suhteen, mikä oppilaitostyöntekijän paikka on yhteisön sisällä. että kirkon oppilaitostyöntekijän rooli on toisaalta näkymätön, toisaalta oppilaitostyöntekijällä on olennainen osa yhteisön tukemisessa. Asiantuntijan mukaan oppilaitostyö on yksinäistä työtä. (Naatus 2017.)

Oppilaitostyön asiantuntija nosti esiin kirkon oppilaitostyön erityispiirteen ”solmukohtana” toimimisesta. Solmukohtalla tarkoitetaan sitä, että oppilaitostyöntekijä kuulee, että jossakin on jokin ongelma ja hänellä on puolestaan tieto siitä, että kuka voi auttaa kyseisessä ongelmassa. Oppilaitostyöntekijä toimii solmukohtana yhdistäen ongelman ja ratkaisun toisiinsa. Solmukohtana toimimisen mahdollistaa se, että oppilaitostyöntekijät liikkuvat työssään tasolta toiselle, paikasta toiseen, tilasta toiseen ja hierarkiasta toiseen. Tämän liikkuvuuden kautta oppilaitostyöntekijä saa tietoa siitä, mitä yhteisölle kuuluu ja voi sitä kautta auttaa yhteisöä. (Naatus 2017.)

Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija ei tiennyt, että jossakin seurakunnassa olisi käytössä erityinen kansainvälisen oppilaitostyön malli. Hän totesi, että oppilaitostyö perustuu vallitsevaan tarpeeseen. Kun tarve poistuu tai muuttuu, toimintaa muutetaan sen mukaan. Samaan aikaan tulee pohtia myös mahdollisia tulevia pintaan nousevia asioita. Asiantuntijan mukaan on modernia strategista johtamista, kun kysytään ihmisiltä mitä he haluavat ja että toimintaa korjataan sen mukaan, mitä tapahtuu. (Naatus 2017.)

Haastattelussa ilmeni kirkon kansainvälisen oppilaitostyön vieraanvaraisuuden periaate. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija kuvailee vieraanvaraisuutta Raamatun kertomusta mukaillen sellaiseksi, että siinä ei ole pääosassa se, olemmeko me suomalaisia tai minkä maalaisia, vaan henki-sen sijan antaminen toiselle. Vieraanvaraisuuden periaate voi synnyttää keskustelua, joka puolestaan avaa mahdollisuuden jonkin uuden ja hienon syntymiselle. (Naatus 2017.)

Kolmannessa arviointipalaverissa (10/2017) keskityimme arvioimaan kehittämishankkeen aikana syntyneitä toimintamallia. Totesimme kehittämishankkeen tuloksena syntyneen Imatran seurakunnan kansainvälisen toimintamallin. Toimintamalli sai positiivista palautetta monipuolisuutensa, käytettävyytensä ja runsaiden toimintaideoiden vuoksi. Myös luvussa 6. toimintamallin yhteydessä esitetyt kuviot 12, 13 ja 14 saivat kiitosta selkeydestään ja visuaalisuudestaan. Arviointipalaverin keskeisenä tuloksena oli kehittämishankkeen toteutumisen ja toteuttamisen onnistuminen hyvin. Sain myönteistä palautetta kehittäjänä ja tavastani toimia kehittämishankkeessa kehittämistehtävän ohjaajana.

5.5 Johtopäätökset ja toimintamallin luominen

Kansainvälisille opiskelijoille tekemästäni kyselyn tuloksista (N=6) näkyi, että kansainväliset opiskelijat eriytyvät helposti vieraassa maassa opiskellessaan samasta maasta ja kulttuurista tulevien pariin sen sijaan, että he ystävystyisivät paikallisväestön kanssa. Kansainvälisten opiskelijoiden vastaukset tähän kysymykseen osoittivat minulle kehittäjänä opiskelijoiden sosiaalisen tilansa Suomessa ollessaan. Ymmärtämällä opiskelijoiden sosiaalisen lähtökohdan pystyin huomioimaan Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallissa opiskelijoiden sosiaaliset tarpeet oppilaitostyön suhteen.

Osallisuuden ja yhteisöllisyyden käsitteet nousivat esiin opiskelijoille tehdystä brainwriting-työskentelyn tuloksissa. Opiskelijoiden pohtiessa kuinka oppilaitostyö voisi tukea heidän Suomessa oloaan, alateemoissa nousi esiin mm. tarve oman paikan löytymiselle, yhteyden saaminen muihin ihmisiin ja osallistuminen erilaiseen toimintaan ja osallisuus omaan elämään. Kehittämishankkeessa kansainväliset opiskelijat olivat osallisia Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyömallin kehittämisestä. Osallisuuden ja yhteisöllisyyden teeman nouseminen esiin, vahvisti minulle käsitystä siitä, mistä yksilön hyvinvointi syntyy.

Seurakuntien työmuotona oppilaitostyö pitää seurakunnissa sisällään ohjausta ja kokoontumisia opiskelijoille. Toisessa seurakunnassa oli kokeiltu

myös kansainvälisiä jumalanpalveluksia. Kyselyni tulosten mukaan Imatralla opiskelevat kansainväliset opiskelijat toivovat, että oppilaitostyöntekijä voisi toimia heille tutorina ja olla auttamassa moraalisisissa kysymyksissä. Oppilaitostyöntekijä voi joutua kohtaamaan eriuskontoisen tai uskonnottoiman opiskelijan. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan haastattelussa ilmeni, että työntekijöiltä vaaditaan uskonnonlukutaitoa. (Naatus 2017.) Näen, että oppilaitostyöntekijöiden koulutuksessa tulisi luoda oppilaitostyöntekijälle valmiuksia kohdata eri uskonnoista tulevia ihmisiä ja huomioida myös opiskelijoiden tarve moraalisiin keskusteluihin. Tulokset osoittavat, että uskonnolla on osalle kansainvälisistä opiskelijoista merkitystä.

Oppilaitostyöntekijöiden haastatteluissa nousi konkreettisesti huoleksi oppilaitostyöstä tiedottaminen (Oppilaitostyöntekijä A, 2017; oppilaitostyöntekijä B, 2017). Nostin kyselyn kysymyspatteristoon kysymyksen oppilaitostyön tiedottamisesta ja opiskelijoiden toivomista tiedotusmenetelmistä, sillä arvelin oman työni kautta nuorisotyönohjaajana, että tiedottaminen voi olla myös oppilaitostyön yksi haaste. Oppilaitostyöntekijöiden haastattelut osoittivat oletukseni oikeaksi.

Kansainvälisille opiskelijoille tekemäni kyselyn mukaan (N=6) kukaan vastanneista tiennyt, mitä oppilaitostyö pitää sisällään ja kukaan vastanneista ei ollut osallistunut toimintaan. Kolme vastannutta tiesi, että seurakunta tekee oppilaitostyötä. Opiskelijat nostivat esiin osallistumattomuutensa syyksi juuri tietämättömyyden toiminnasta. Tulosten perusteella tiedottamiseen tulisi kiinnittää erityistä huomiota. Tiedottamisessa tulisi käyttää sellaisia tiedotuskanavia, joita opiskelijat seuraavat. Opiskelijat toivoivat käytettävän sähköpostia ja Moodle-oppimisympäristöä tiedottamiseen.

Näen, että Imatran seurakunnan oppilaitostyön tiedottamisen siirtäminen muun tiedottamisen ohessa Moodleen, tuo oppilaitostyön työmuodon lähelle opiskelijoita heille tutusta toimintaympäristössä ja on osa heidän ehtoillaan toimimista. Työntekijä voi nähdä jonkin muun tiedottamiskanavan itselleen tutumpana ja luontevampana, mutta lähtökohtana tulee olla opiskelijoiden itsensä seuraama ja tuntema tiedotusväylä. Yhden tiedotuskanavan käyttö ei sulje muita pois, vaan uskon, että mitä useampaa kautta tietoa

toiminnasta ja tapahtumista menee, sitä varmemmin opiskelijat ovat ainakin tietoisia toiminnasta, vaikka eivät siihen haluaisi tai pystyisi osallistumaan.

Imatran seurakunnassa työskentelee myös kokoaikainen tiedottaja. Pohdin, että median ja tiedottamisen asiantuntijan mukaan ottaminen oppilaitostyöstä tiedottamiseen voisi luoda monialaista yhteistyötä, jonka kautta oppilaitostyöstä tiedottaminen voisi tehostua ja tulla näkyvämmäksi oppilaitoksen ja opiskelijoiden keskuudessa. Tiedottajan kautta on mahdollista saada jaettavaksi esimerkiksi huoliteltuja ja taitettuja esitevihkosia sekä mainosjulisteita toiminnasta tiedottamiseen.

Pidän mahdollisena, että opiskelijoita ei ole kiinnostanut seurakunnan toiminta, joten he eivät ole mahdollisesti kiinnittäneet huomiota heitä ei-kiinnostavaan asiaan liittyviin tiedonantoihin. Uskon, että kiinnostuksenpuute voi johtua myös siitä, että he eivät yksinkertaisesti tiedä millaista työtä seurakunta tekee opiskelijoiden parissa tai heillä on toiminnasta vääriä käsityksiä. Opiskelijat voivat luulla virheellisesti, että seurakunnan oppilaitostyön järjestämään toimintaan osallistuminen edellyttää tiettyyn uskontokuntaan kuulumista. Toimintaa on ollut melko vähän aiempina vuosina, joten sekin on voinut vaikuttaa siihen, että työmuoto on jäänyt opiskelijoille vieraaksi.

Pohdin myös, että jäikö opiskelijoiden vastausosuus ($N=6/87$) pieneksi, koska oppilaitostyö ja oppilaitostyön (student chaplaincy) käsite oli heille vieras. Olen omassa työssäni huomannut, että joskus en saa vastauksia kysymyksiini, jos kysymysten aihealue on nuorille vieras.

Kysyin opiskelijoilta kehittämis ehdotuksia oppilaitostyöhön, mutta vain yksi vastaaja kuudesta ilmaisi kehittämis ehdotuksiaan. Pohdin, että kehittämis ehdotuksien puute voi johtua myös juuri siitä, että opiskelijat eivät tunne nykyistäkään työtapaa. Ihmisten on vaikea lähteä kehittämään jotain, jos he eivät tunne asian nykytilaakaan. Brainwriting-menetelmän kautta opiskelijat ehdottivat runsaasti erilaisia aktiviteettejä, joita oppilaitostyössä voitaisiin toteuttaa. Uskon, että yhteisöllisenä tiedonkeruumenetelmänä brainwriting ja työskentelyä edeltänyt tutustuminen ryhmäytystehtävissä edesauttoivat

sitä, että opiskelijat uskalsivat lähteä ehdottamaan erilaisia toimintamuotoja toimintamallissa toteutettavaksi.

Imatran seurakunnan kansainvälinen oppilaitostyön toimintamalli alkoi kehittyä mielessäni jo heti taustateoriaan tutustuessani. Kirjasin kaikki ideat toimintamallin mahdollisesta sisällöstä ylös tutkimuspäiväkirjaani. Konsultoin mallia suunnitellessani oppilaitostyöntekijää ja tiedotin häntä säännöllisesti mallin valmistumisen etenemisestä. Kävimme suunniteltua mallia läpi myös arviointipalaverissa.

Toimintamallin taustalla on seurakunnan yleinen arvopohja ja opiskelijoiden tarpeet oppilaitostyöstä saatavalle tuelle ja heidän toiveensa aktiviteettien suhteen. Rakensin mallille toteutustapaa, joka ei vaatisi opiskelijoita osallistumaan jokaiseen kokoontumiseen, vaan mukaan voisi tulla aina kun oppilaitostyössä tapahtuu itseään kiinnostavaa toimintaa ja opiskelu ja muut aikataulut sallivat osallistumisen. Huomioin myös sen, että malli olisi yksinkertaista toteuttaa oppilaitostyöntekijän työssä. Huomioin toimintamallin luomisessa kansainvälisten opiskelijoiden tarpeen tutustua suomalaisiin nuoriin (Niemelä 2008, 73; International Student Barometer (2016, 35) toimintojen kautta, joihin voidaan kutsua myös suomalaisia nuoria mukaan osallistujiksi ja vapaaehtoisiksi. Valitsin toimintamallin elementeiksi sellaisia toimintoja, joihin voidaan kutsua mukaan myös suomalaisia nuoria aikuisia sekä osallistujiksi että vapaaehtoistyöntekijöiksi.

Pyrin pitämään mallin yksinkertaisena, jotta itse malli ei kuormittaisi työntekijää liikaa. Toimintamallin materiaali syntyi teorian, kehittämishankkeessa kerätyn aineiston, arviointityöskentelyjen ja oman ammattitaitoni vuoropuhelun yhteistuloksena. Hyödynsin mallin suunnittelussa myös omaa kokemusasantuntuuttani kansainvälisenä opiskelijana olemisesta, jota prosessoitin tutkimuspäiväkirjassa (2017). Yhteistyö työelämäedustajan kanssa oli tiivistä koko toimintamallin kehittämisen ajan.

6 IMATRAN SEURAKUNNAN KANSAINVÄLISEN OPPILAITOSTYÖN TOIMINTAMALLI

Imatran seurakunnan oppilaitostyö koostuu suomalaisten opiskelijoiden, kansainvälisten opiskelijoiden ja henkilökunnan kanssa tehtävästä työstä. Imatran seurakunnan kansainvälinen oppilaitostyömalli huomioi erityisesti kansainväliset opiskelijat (kuvio 12).

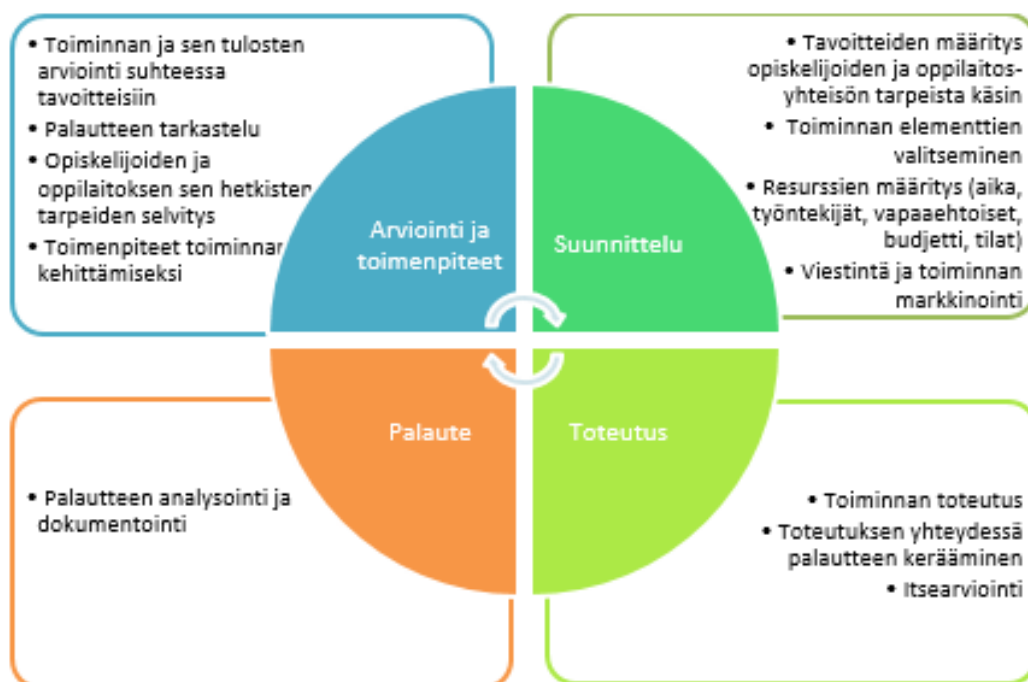

KUVIO 12. Imatran seurakunnan oppilaitostyö

Seurakunnan oppilaitostyön toiminta on avointa kaikille opiskelijoille kansainvälisyyden painotuksesta huolimatta. Jokainen on tervetullut mukaan toimintaan omana itsenään. Ketään ei rajata pois erilaisen syntyperän, kielien, uskonnon, uskonottomuuden tai muun vastaavan tekijän vuoksi. Toimintamallin mukainen toiminta toteutetaan englanninkielellä.

Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin strategisena tavoitteena on kansainvälisten opiskelijoiden hyvinvoinnin edistäminen. Strategiaa ohjaa Imatran seurakunnan yhteinen strategia, jonka yhtenä visiona on toimia ilon ja toivon yhteisönä. (Imatran seurakunnan strategia 2015–2025.) Toiminta-ajatuksena on, että jokainen opiskelija tulee kohdatuksi omana itsenään ja arvokkaana ihmisenä.

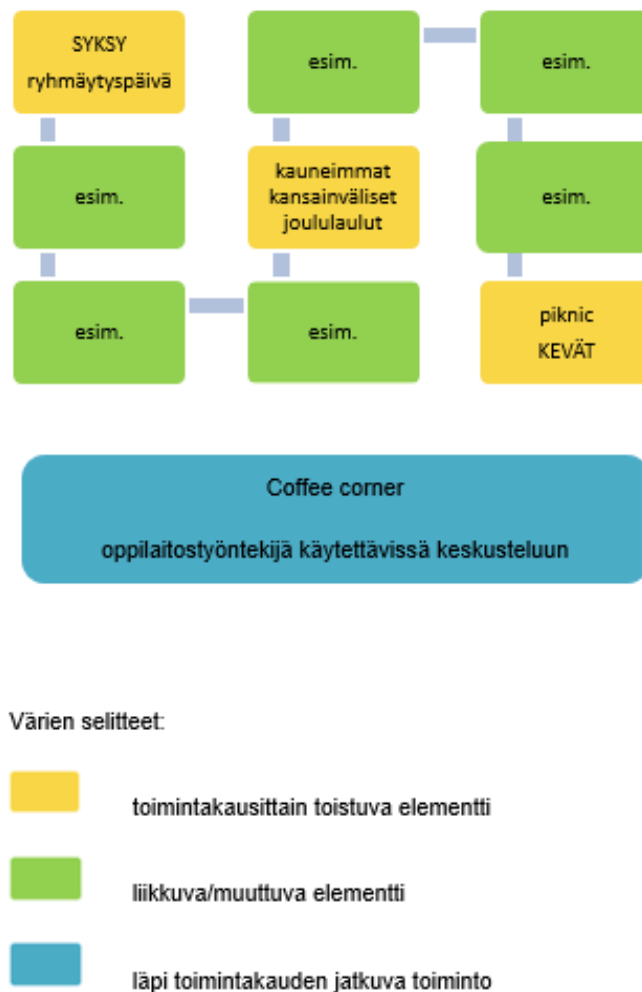
Toimintamallin kohderyhmänä ovat Saimaan ammattikorkeakoulun kansainväliset opiskelijat. Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön tavoitteena on kutsua kansainvälisiä opiskelijoita yhteyteen niin muiden kansainvälisten opiskelijoiden, suomalaisten opiskelijoiden kuin myös oppilaitostyöntekijän kanssa. Toimintamallin tarkoituksena on lisätä kansainvälisten opiskelijoiden henkistä hyvinvointia Imatralla opiskelun aikana osallisuuden ja yhteisöllisyyden kautta. Toimintaa ohjaa Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin prosessi (kuvio 13). Prosessissa vuorottelevat suunnittelu-, toteutus-, palautteen keruu- sekä arviointi- ja toimenpideosuudet.

KUVIO 13. Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin prosessi

Prosessin kautta rakennetaan Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön vuosisuunnitelma. Opiskelijat otetaan mukaan osallisiksi toimintamallista jo suunnitteluvaiheessa. Vuosisuunnitelmaa tehtäessä valitaan

toimintaelementeiksi kansainvälisten opiskelijoiden hyvinvointia, yhteisöllisyyttä ja osallisuutta edistäviä toimintamuotoja. Toimintaa suunniteltaessa huomioidaan kerätty palaute. Toiminnasta tiedottamiseen kiinnitetään erityistä huomiota. Kuviossa 14 on esitelty kaavio toimintakauden toteuttamiseksi. Ehdotuksia toiminnan sisällöllisiksi elementeiksi löytyy liitteen 10. lopusta.

KUVIO 14. Imatran seurakunnan oppilaitostyön toiminnan toteuttaminen

Toimintamalli on oppilaitostyöntekijän työväline. Malli mahdollistaa tavoittavan ja kohtaavan oppilaitostyön toteuttamisen, mutta vaatii samaan aikaan

oppilaitostyöntekijältä aktiivista ja kehittävää työtettä sekä ihmistunte-
musta. Työntekijä tarvitsee työlleen työnantajan tuen. Oppilaitostyöntekijä
toimii toiminnan mahdollistajana seurakunnan edustajana, mutta malli to-
teutetaan yhdessä opiskelijoiden kanssa. Mukaan toimintaa suunnittele-
maan ja toteuttamaan kutsutaan myös Imatran seurakunnan nuoria aikui-
sia, jotta kansainvälisten ja suomalaisten opiskelijoiden välille voi syntyä yh-
teys. Toimintamallin laajennettu versio on luettavissa liitteessä 10.

7 EETTISYYS, ARVIOINTI JA JATKOKEHITYSEHDOTUKSET

7.1 Kehittämishankkeen eettisyys

Tuomi ja Sarajärvi (2009, 127) toteavat, että tutkimuksen eettisyyteen kuuluu tutkimuksen sisäinen johdonmukaisuus. Tutkijan on tiedettävä mitä tekee ja pystyttävä perustelemaan argumentaatiot ja käyttämänsä lähteet. Jo tutkimussuunnitelman tulee olla laadukas. Tutkijan on kiinnitettävä huomiota tutkimusongelman sopivuuteen. Koko tutkimusprosessin aikana on noudatettava rehellisyyttä ja huolellisuutta. Raportoinnin tulee olla tehty huolellisesti. (Suomen Akatemian tutkimuseettiset ohjeet 2008, Tuomi ym. 2009, 132–33 mukaan.)

Kehittämishankkeen aihe nousi työelämän aidosta tarpeesta. Kehittämishankkeen tekemisestä tehtiin suullisen sopimuksen lisäksi kirjallinen toimeksiantosopimus (liite 11). Kehittämishankkeen tietoperusta luotiin ja aineistonkeruu- ja analysointimenetelmät valittiin hankkeen tavoitetta ja tarkoitusta palveleviksi. Haastatellut henkilöt valittiin kehittämishankkeen aiheen tuntemuksen perusteella.

Kehittämishankkeessa tuotiin esiin kohderyhmän eli kansainvälisten opiskelijoiden ääni aineistonkeruun kautta. Kaikille kehittämishankkeessa mukana olleille kerrottiin mihin tarkoitukseen aineistoa kerätään. Haastateltaville kerrottiin haastatteluiden tallentamisesta nauhoituksen muodossa. Tiedonkeruun aikana kertynyt aineisto tallennettiin ja säilytettiin asianmukaisesti. Hankkeen eri vaiheista tiedotettiin kehittämishankkeen toimeksiantajaa.

Kehittämishankkeesta, sen etenemisestä sekä tuloksista ja johtopäätöksistä raportoitiin tieteellisen kirjoittamisen käytännön mukaan. Tulokset esitettiin totuudenmukaisesti aineiston pohjalta. Saatuja tuloksia arvioitiin suhteessa kehittämishankkeen tavoitteisiin. Tarkempi selostus arvioinnista löytyy luvusta *7.2 Kehittämishankkeen arviointi*.

7.2 Kehittämishankkeen arviointi

Kehittämishankkeen tavoitteena oli kartoittaa, millaista tukea kansainväliset opiskelijat toivovat Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijältä ja tuottaa kartoituksen perusteella opiskelijoiden ja seurakunnan tarpeisiin vastaava konkreettinen Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli. Kehittämishankkeen aikana molemmat tavoitteet saavutettiin. Opiskelijoiden toivoma tuentarve selvitettiin kehittämishankkeen tiedonkeruuvaiheessa laadullisen kyselyn, brainwritingin ja kyselylomakkeen avulla. Kehittämishankkeen tuloksena syntyi Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli. Toimintamalli on esitetty tiivistetysti kehittämishankeraportin luvussa 6. Laajennettu versio mallista on saatavilla liitteessä 10.

Kehittämishankkeen tarkoituksena oli, että opiskelijat voivat kokea yhteyttä toistensa, oppilaitostyöntekijän ja suomalaisten opiskelijoiden kanssa sekä saavat tukea oppilaitostyöstä elämäänsä Suomessa tutkinto-opiskelunsa ajan. Tarkoituksena oli, että opiskelijoiden henkinen hyvinvointi lisääntyy.

Tarkoituksen voi olettaa täyttyvän tulevaisuudessa, kun Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli otetaan käyttöön. Kehittämishankkeen aikana Imatran seurakunnan kansainvälinen oppilaitostyö järjesti aloitteestani ryhmätyöspäivän kansainvälisille opiskelijoille. Ryhmätyöspäivä oli ensiaskel siihen, että kansainväliset opiskelijat voisivat kokea yhteyttä niin toisiinsa kuin oppilaitostyöntekijään seurakunnan järjestämän toiminnan kautta.

Esittelimme ajatuksen ryhmätyöspäivästä tapaamisessa kolmen Saimaan ammattikorkeakoulun opettajan kanssa. Saimme aloitteestani nouseesta ehdotuksesta myönteistä palautetta. Myöhemmin kuulin, että sana ryhmätyöspäivästämmä oli kulkeutunut naapurikaupunkiin asti. Saimme ryhmätyöspäivään mukaan myös yhden suomalaisen opiskelijan. Uskon, että tämänkaltaisen toiminnan kautta voimme jatkossa saattaa kansainvälisiä ja suomalaisia opiskelijoita yhteyteen toistensa kanssa toimintamallia käyttäen. Toimintamallissa on huomioitu kansainvälisten opiskelijoiden halu tutustua suomalaisiin opiskelijoihin.

Kehittämishankkeessa toteutui toimintatutkimuksellinen lähestymistapa. Kehittämishanketta tehtiin tiiviissä vuorovaikutuksessa yhdessä työelämäedustajan kanssa, mikä on yksi toimintatutkimuksellisen lähestymistavan pääpiirre (Coghlan & Brannick 2010, 4; Ojasalo ym. 2014, 58–59.). Yhteistyötä tehtiin kansainvälisten opiskelijoiden parissa, joita varten oppilaitostyön toimintamallia rakennettiin. Työelämälähtöisyys näkyy myös kehittämishankkeen tuloksena syntyneen toimintamallin käytettävyytenä. Kehittämishankkeessa toteutui suunnittelun, tekemisen ja arvioinnin vuorottelu yhdessä työelämäedustajien kanssa.

Kehittämisasihe oli rajattu kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävään työhön ja rajauksessa pysyttiin johdonmukaisesti läpi kehittämishankkeen. Aineistonkeruumenetelmät palvelivat kehittämishankkeen tiedonsaantia. Tietoa saatiin niin opiskelijoilta itseltään, kahdelta oppilaitostyöntekijältä sekä kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijalta. Kertynyt aineisto oli laaja ja tarkoituksenmukainen. Tiedonkeruun yhteydessä tapahtuneet kohtaamiset ihmisten kanssa olivat myönteisiä. Keräsin kansainvälisiltä opiskelijoilta palautetta käyttämästäni tiedonkeruumenetelmistä (brainwriting ja kyselylomake) ryhmäytymispäivän yhteydessä. Tulosten mukaan 84 % osallistuneista piti käyttämästäni tiedonkeruumenetelmistä.

Oppilaitostyöntekijä B (2017) antoi minulle palautetta siitä, että minusta välittyi perehtyneisyys oppilaitostyötä kohtaan ja omasta ammatistani nuorisotyönohjaajana nouseva ammatillisuus. Kehittämishankkeen työelämäedustajana toiminut oppilaitostyöntekijä antoi palautetta siitä, että hän koki, että kaksi vuotta kestäneen kehittämishankeprosessin aikana hän ei ollut yksin työnsä kanssa, kun olin mukana hänen työssään kehittäjän roolissa.

Kehittämishankkeen tulokset olivat odotettuja. Tuloksissa korostui oppilaitostyön hyvinvointityön olemus. Tulokset olivat yhtäläisiä tietoperustan kanssa. Kehittämishanke tuotti uutta tietoa, sillä seurakunnan tekemää työtä kansainvälisten opiskelijoiden parissa ei ole tutkittu ja kehitetty Imatran seurakunnassa aiemmin. Myöskin kansallisesti aihe on tuore ja mahdollistaa jatkokehityshankkeita.

Kehittämishanketta ja sen etenemistä arvioitiin kehittämishankkeen toimeksiantajan kanssa EQAVET-laatuympyrää apuna käyttäen (kuva 1). Kokoonnuimme kolme kertaa (elokuussa, syyskuussa ja lokakuussa 2017) kehittämishankkeen aikana viralliseen arviointipalaveriin oppilaitostyöstä vastaavan työntekijän sekä Imatran seurakunnan kirkkoherran kanssa. Keskeistä jokaiselle kokoontumiselle oli pohtia kehittämishankkeen kunkin kokoontumisen ajankohtaista vaihetta EQAVET-laatuympyrän kautta suunnittelu-, toteutus-, arviointi ja palaute- ja muutosprosessit.

Toimin arviointipalavereissa kokoonkutsujana. Oppilaitostyöntekijä varasi konkreettisesti seurakunnan kalenterista sopimamme ajankohdan itsensä ja kirkkoherran kohdalta. Varasimme kutakin arviointikertaa varten aikaa yhden tunnin. Koin arviointi-ilmapiiirin myönteiseksi. Työelämäedustajat olivat mukana avoimella asenteella ja en kohdannut negatiivista palautetta esimerkiksi arviointipalaverien määrästä. Erityisen iloinen olen, että seurakunnan kirkkoherra lähti pyynnöstäni mukaan arviointityöskentelyyn. Arviointipalavereissa sain positiivista palautetta kehittäjänä sekä tuottamani toimintamalli sai kiitosta ja myönteistä palautetta.

Olin sitoutunut kehittämishankkeeseen sekä kehittäjänä että omasta henkilökohtaisesta mielenkiinnostani. Pidin työelämäedustajan ajan tasalla hankkeen etenemisestä, otin vastaan annetun palautteen ja hyödynsin palautetta kehittämishankkeessa. Koin onnistumisentunnetta kehittämishankkeessani syntyneestä toimintamallista sekä vuorovaikutustilanteista tiedonkeruuvaiheessa niin työelämäedustajan ja kirkkoherran, haastateltavien kuin kansainvälisten opiskelijoiden kanssa ryhmäytyspäivän yhteydessä. Koin olevani helposti lähestyttävä, mutta säilyttäneeni kuitenkin samalla asemani kehittäjänä ja sen mukanaan tuoman velvollisuuden raportoida kehittämishankkeesta avoimesti ja rehellisesti. Koen onnistuneeni kehittämis-tehtävässä.

Huomioitavana asiana tulevia mahdollisia kehittämishankkeita varten, huomaisin kehittämishankkeen aikana, että minulla olisi kehitettävää itsessäni kehittäjänä sen suhteen, että huomaisin kirjoittaa aivan kaiken ylös, mikä liittyy kehittämishankkeeseen. Tässä kehittämishankkeessa en huomannut

epävirallisten työkokousten olevan myös osa aineistoa, ennen kuin asia nousi esiin kehittämishankeohjauksen yhteydessä raportoinnin loppuvaiheessa. Tästä syystä en ollut kirjannut kokousten päivämääriä ja tarkkoja sisältöjä ylös.

Kehittämishankkeen työmäärä sekä materiaalin runsaus hämmästyttivät minua kehittäjänä. Huomasin, että kehittämishanke vei minut mukanaan työn aktiivivaiheessa. Hanke prosessoitui jatkuvasti mielessäni. Kehittämishanke ei liittynyt suoraan tekemääni työhön nuorisotyönohjaajana, mutta sivusi sitä esimerkiksi opiskelijoiden iän vuoksi. Hanke kehitti omaa ammatillisuuttani lisäämällä tietoisuutta opiskelijoita ympäröivästä ilmiöistä sekä heidän ikäluokkansa tuen tarpeesta aikuista ihmistä kohtaan.

Kehittämishanke ja sen tuotoksena syntyvä toimintamalli kiinnostavat oppilaitostyön parissa työskenteleviä ihmisiä (Naatus 2017; oppilaitostyöntekijä A ja B). Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija (Naatus 2017) arvioi, että kehittämishanke kiinnostaa kirkon oppilaitostyöntekijöitä. Lupasin haastattelemilleni henkilöille, että lähetän heille sähköisen linkin kehittämishankkeeseeni sen julkaisun jälkeen (Oppilaitostyöntekijä A, 2017; Oppilaitostyöntekijä B, 2017 ja kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija 2017). Lisäksi sovimme kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan (2017) kanssa, että hän lähettää linkin kehittämishankkeeseeni kaikille Suomen evankelis-luterilaisen kirkon oppilaitostyöntekijöille. Lisäksi annoin hänelle luvan kertoa kehittämishankkeesta oppilaitostyöntekijöiden neuvottelupäivillä.

Kehittämishankkeen aikana syntynyt toimintamalli antaa Imatran seurakunnan kansainväliselle oppilaitostyölle mahdollisuuden opiskelijälähtöisen työn toteuttamiseen. Aiemmin toiminta rajoittui kerran kuukaudessa ammatikorkeakoululla pidettävään kahvilatoimintaan, Kauneimmat kansainväliset joululaulut -tapahtumaan, nuotioiltaan, joita toistaiseksi oli järjestetty kerran sekä oppilaitostyöntekijän mukana oloon ystäväperhetoiminnan kokoontumisissa (Imatran seurakunnan toimintasuunnitelma 2015; Kontiainen 2015). Toimintamalli mahdollistaa monipuolisen työskentelyn kansainvälisten opiskelijoiden parissa ja huomioi opiskelijoiden tarpeet toiminnan suhteen.

7.3 Jatkokehitysehdotukset

Kehittämishankkeen aikana huomasin, että kirkon tekemää oppilaitostyötä ei ole tutkittu juuri lainkaan. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija totesi, että aihe on muokkaamaton maaperä (Naatus 2017). Kehittämishankkeen aikana totesin oppilaitostyöntekijöiden ja kirkkohallituksen asiantuntijan haastatteluissa toistuvan ajatuksen siitä, että kirkon tekemää oppilaitostyötä ei erotella erikseen kansainvälisten ja suomalaisten parissa tehtävään työhön, vaan työn kohteena ovat kaikki opiskelijat sekä oppilaitosten henkilökunta. Haastatteluissa ilmeni kuitenkin, että työ painottuu vahvasti kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävään työhön. (Oppilaitostyöntekijä A, 2017; Oppilaitostyöntekijä B 2017).

Pohdin tarvetta kokonaisvaltaisen kirkon oppilaitostyön läpileikkaukseen ja sen kehittämiseen. Haluan nostaa esiin sen, että vaikka työ on ohjautunut kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävään työhön opiskelijoiden tarpeen mukaan, onko suomalaisten opiskelijoiden tarpeita seurakunnan tekemän oppilaitostyön suhteen tutkittu tieteellisin ja kehittävin menetelmin. Suomalaisten opiskelijoiden tuen tarve ei välttämättä ole samanlainen kuin kansainvälisillä opiskelijoilla, mutta tarvetta tuelle voi pinnan alla olla. Mielestäni suomalaisten opiskelijoiden mahdollista tuen tarvetta tulisi selvittää kehittämisen kautta, eikä vain olettaa, että tuen tarvetta joko on tai sitä ei ole.

Kiinnitin kehittämishankkeen aikana huomiota myös oppilaitostyöntekijöiden tekemän työn yksinäiseen luonteeseen (Oppilaitostyöntekijä A, 2017; Naatus 2017). Oppilaitostyöntekijöillä on mahdollisuus vertaistuen saamiseen valtakunnallisilla oppilaitostyön päivillä (Oppilaitostyöntekijä A, 2017; Oppilaitostyöntekijä B, 2017 ja Naatus, 2017), mutta huomasin oppilaitostyöntekijöiden haastatteluista tehdessäni, että oppilaitostyöntekijät voivat kamppailla samankaltaisten haasteiden ja tuntemusten kanssa kuin jokin toinen oppilaitostyöntekijä muualla, mutta he saattavat ajatella, että ovat yksin kysymystensä ja pohdintojensa kanssa.

Näkisin mahdollisuutena sen, että oppilaitostyöntekijät kokoontuisivat esimerkiksi naapurikaupungin oppilaitostyöntekijöiden kanssa yhteen kerran tai kaksi vuodessa ja päivittäisivät kuulumisensa työn saralta. Tapaamiset mahdollistaisivat vertaistuen saamisen ja antamisen, sekä mahdollisuuden nähdä asioita eri näkökulmasta ja kehittää toimintaa yhteisen reflektion kautta. Tapaamisten lähtökohtana olisi nimenomaan vertaistukitoiminta ja työntekijöiden hyvinvoinnin edistäminen, ei esimerkiksi jonkun tapahtuman suunnittelu.

Huomasin kehittämishankkeen aikana, että oppilaitostyöntekijä voi joutua työskentelemään tilanteessa, jossa esimiehet eivät tiedä mitä työ käytännössä oikeastaan on ja mitä tarpeita opiskelijoilla on työn suhteen. Tämä voi vaikuttaa oppilaitostyöntekijän työhyvinvointiin. Kehitin YAMK-opintojeni "Henkilöstön ja osaamisen johtamisen" -opintojaksolla menetelmän, jonka avulla työntekijän on mahdollista tuoda oma työnsä näkyväksi muille työntekijöille ja esimiehille ja sitä kautta lisätä työhyvinvointia.

Ideoin työkaluksi videoblogeissa käytetyn "My day" -menetelmän. My day -videoissa videobloggaajat eli vloggaajat esittelevät katselijoilleen mitä heidän päivänsä on pitänyt sisällään. Menetelmän ajatuksena on, että työntekijä kuvaa puhelimella tai muulla käytettävissä olevalla tallentimella videokuvaa omasta työstään sovitun ajanjakson, esimerkiksi viikon tai kuukauden ajan. Kuvaamisen ei ole tarkoitus olla kaiken kuvaamista kokonaan, vaan tuokiokuvia siitä, mitä työ pitää sisällään. Tuokiokuvista koostetaan lyhyt koostevideo. Oppilaitostyöntekijä voi koostaa videon yhdessä seurakunnan tiedottajan tai it-asiantuntijan kanssa.

Työmenetelmän tuloksena syntynyt tuotos voidaan esittää esimiehille ja muille työntekijöille seurakunnan sisällä. Videon tarkoituksena on lisätä tietoa oppilaitostyön sisällöstä ja sitä kautta lisätä myös ymmärrystä sen ominaisuuteen sisäistämiseksi. Videoita voidaan käyttää myös kehityskeskustelujen yhteydessä tehdyn työn tarkastelussa huomioiden, että kyseessä on kuitenkin vain pieni osa toimintakauden aikana tehdystä työstä. Ymmärryksen ja tietämyksen kautta voi syntyä arvostusta oppilaitostyönte-

kijää ja hänen tekemäänsä työtään kohtaan. Arvostetuksi tulemalla työntekijä voi saada lisämotivaatiota työhönsä ja kokea, että hänen tekemällään työllä on merkitys.

Kehittämishankkeeni aikana huomasin, että työntekijät suhtautuvat palautteen keräämiseen monesti myönteisesti, mutta palautetta ei siitä huolimatta kerätä (Oppilaitostyöntekijä A, 2017 ja Oppilaitostyöntekijä B, 2017). Nostin toimintamallissa esiin palautteen keräämisen merkityksen ja esitin mallissa työkaluja, kuinka palautteen kerääminen voitaisiin ottaa mukaan arkityöhön osana sitä, kuitenkin niin, että siitä ei tulisi aikaa vievä prosessi, jota vältellään. Mielestäni palautteenkeräämistä seurakuntalaisilta voisi kehittää koko seurakunnan toiminnan osalta ja selvittää kerätäänkö palautetta, mitä kerätylle palautteelle tehdään ja onko annetulla palautteella vaikutusta seurakunnan tekemään toimintaan. Myös työntekijöille voisi antaa koulutusta palautteen keräämisestä, analysoinnista ja palautteen hyödyntämisestä työssä.

Nostaisin kehitysteemaksi myös työn suunnittelun. Olen huomannut omassa arkityössäni, että työn suunnittelussa unohtuu helposti mitkä ovat työn tavoitteet ja tarkoitus, miksi mikäkin asia työssä tehdään. Jo suunnitteluvaiheessa tulee ottaa mukaan ne, joita varten työtä tehdään ja näin antaa ihmisille mahdollisuus osallisuuteen (oSallisuushanke Salli, 2014, 9). Myös Oppilaitostyöntekijä B (2017) nosti esiin suunnitelmallisuuden merkityksen teemahaastattelun yhteydessä.

Kehittämishanketta suunnitteleville ja toteuttaville suosittelen oman kokemukseni pohjalta erillistä muistiinpanovälinettä, mikä on varattu vain kehittämishanketta varten. Itselleni tärkeä väline oli kehittämishanketta varten hankkimani konkreettinen muistikirja, jossa oli vain tyhjät sivut ilman viivostusta tai muuta ylimääräistä. Muistikirjasta muodostui kehittämishankkeen aikana tutkimuspäiväkirja.

Kun kehittämishankkeen aikana jäin pohtimaan jotain asiaa, sain palautetta, mieleeni tuli ideoita tai en ymmärtänyt jotain vastaan tulevaa asiaa, kirjasin

kaiken ylös kirjaani. Muistiinpanot auttoivat minua kehittämishankkeen ohjauspalavereissa ja raportin kirjoittamisessa. Muistiinpanojen avulla sain palautettua mieleeni syntyneet ajatukset ja ideat, joita ei välttämättä ollut mahdollista kirjoittaa itse raporttiin juuri sillä hetkellä, kun ajatukset syntyivät. Kohtelin kirjaa kuin normaalia päiväkirjaa, niin että ulkopuoliset henkilöt eivät voineet tai saaneet lukea sitä, jotta kehittämishankkeen eettisyys toteutuisi myös materiaalin käsittelyn osalta.

8 POHDINTA

Taajamo (2008, 80) totesi väitöksessään, että kansainväliset opiskelijat kaipaavat yhteyttä paikallisten ihmisen kanssa. Kautto (2009, 62) toteaa ystävyiden ilmiön koskettavan jokaista ihmistä. Nuoret kaipaavat kulttuuritaustastaan huolimatta vertaisryhmiin kuulumista, oman ikäistensä seuraa ja hyväksytyksi tulemistä omana itsenään (Coleman & Hendry 1999; Kautto 2009, 62 mukaan). Kiinnitin toimintamallia luodessani huomiota erityisesti kehittämishankkeen tuloksista ja tietoperustasta nousseeseen opiskelijoiden tarpeeseen saada kontakteja paikallisiin opiskelijoihin (Suomen Yliopilaskuntien liitto 2008, 73; Taajamo 2008, 75, 80) Tekemässäni laadullisessa kyselyssä osoittautui, että opiskelijat kaipaavat lisää kontakteja suomalaisten opiskelijoiden ohella muihin kansainvälisiin opiskelijoihin.

Niemelä (2008, 73) nosti esiin tutkimuksessaan, että alle puolet kansainvälisistä opiskelijoista on tyytyväisiä sosiaaliseen elämäänsä Suomessa. Omassa kyselyssäni kukaan kansainvälinen opiskelija ei ollut tyytyväinen sosiaaliseen elämäänsä Suomessa, vaan kaikki toivoivat lisää kontakteja suomalaisten lisäksi kansainvälisiin opiskelijoihin. International Student Barometer:in (2016, 35) mukaan opiskelijat kokevat samoin opiskelumaastaan riippumatta.

Työssäni nuorisotyönohjaaja olen kohdannut täysi-ikäistyneitä nuoria aikuisia, jotka ovat olleet nuorempana mukana aktiivisesti seurakunnan toiminnassa. Kokemukseni mukaan nuoret aikuiset voivat kokea täysi-ikäistyttyään, että he eivät löydä paikkaansa seurakunnan toiminnasta. Koen, että seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli voi palvella myös näitä suomalaisia nuoria aikuisia, jotka eivät ehkä löydä paikkaansa seurakunnan muussa toiminnassa tai haluavat muutoin tutustua uusiin ihmisiin ja mahdollisuuden toimia vapaaehtoistyössä kansainvälisten opiskelijoiden kanssa. Valtaosa nuorisotyön toiminnassa mukana olevista nuorista aikuisista on käynyt isoskoulutuksen, josta uskon olevan hyötyä myös vertaistoi-
mintaan osallistumisessa.

Isoskoulutuksessa keskeisessä roolissa on nuorten osallisuus ja yhteisöllisyys. Osallisuus ja yhteisöllisyys näyttäytyvät isoskoulutuksessa Suomen evankelis-luterilaisen kirkkohallituksen (2016, 22) julkaisun mukaan toimimisena, vaikuttamisena sekä yhteisön jäsenenä olemisena. Isoskoulutus tukee kirkkohallituksen (2016, 22) julkaisun mukaan nuoren kasvua ja kehitystä. Uskon, nuorilla aikuisilla, jotka ovat saaneet itse kokea osallisuutta ja yhteisöllisyyttä isoskoulutuksen kautta sekä oppineet koulutuksessa konkreettisia asioita kuten vuorovaikutus- ja ihmissuhdetaitoja, ovat ikänsä ja koulutuksensa kautta potentiaalisia kansainvälisten opiskelijoiden vertaiskohtaajia. Kohtaamiset oppilaitostyössä mahdollistavat tutustumisen ja ystäväystymisen eri kulttuureista tulevien nuorten aikuisten välillä luontevalla tavalla.

Ruotsin evankelis-luterilaisen kirkon oppilaitostyöntekijät tarjoavat ohjausta, keskustelua, neuvontaa, erilaisia jumalanpalveluksia ja kokoontumisia opiskelijoille (Svenska kyrkan 2016). Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tekemässä oppilaitostyössä käytetään samanlaisia menetelmiä oppilaitostyöntekijöiden haastatteluiden mukaan (Oppilaitostyöntekijä A, 2017 ja oppilaitostyöntekijä B, 2017). Hyödynsin tätä tietoa toimintamallin luomisessa. Vaikka kehittämishanke rajautuu Imatran seurakunnan oppilaitostyön kontekstiin, uskon siitä olevan hyötyä kaikille evankelis-luterilaisen kirkon oppilaitostyöntekijöille. Toimintamallin käyttöprosessin (kuvio 13) avulla työntekijät voivat pohtia oman työnsä tavoitteita ja tarkoituksia sekä saada toimintaideoita toiminnan toteuttamiseen.

Oppilaitostyössä tulisi kiinnittää huomiota uskontojen ja kulttuurien lukutaitoon. Murtovuori (2014, 9) ja Poulter (2014, 41) toteavat, että uskontojen lukutaito on kansalaistaito. Uskontolukutaitoa voi Bakerin (2009, Kähkönen & Siirto 2015, 22 mukaan) kehittää tiedon lisäämisen lisäksi kohtaamalla toisinuskovia ihmisiä ja kuuntelemalla heidän tapaansa elää uskoaan todeksi omassa arjessaan. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija nosti myös esiin uskontojenlukutaidon (Naatus 2017). Kehittämishankkeeni osoitti oikeaksi olettamukseni, että opiskelijat voivat tulla monista eri uskontokunnista tai he eivät mahdollisesti kuulu mihinkään uskontokuntaan.

Näen, että oppilaitostyöntekijöiden uskonnonlukutaitoa kehittämällä voidaan päästä lähemmäs kansainvälisiä opiskelijoita, kun ymmärretään mistä ja millaisesta uskonto- ja kulttuuriympäristöstä he tulevat.

Imatran seurakunnan oppilaitostyö on kirkon tekemää työtä. Toimintamallissa on huomioitu myös opiskelijoiden mahdollisuus kristillisyyden harjoittamiseen tarjoamalla mallin elementeiksi vaihtoehtoisia jumalanpalveluksia (messuja) ja mahdollisuutta hiljentymiseen. Oppilaitostyöntekijä on käytettävissä keskusteluun myös hengellisten asioiden osalta.

Osallisuus nähdään mm. yhteisöön kuulumisen tunteena (oSallisuushanke Salli, 2014, 9). Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija totesi, että oppilaitostyö on yhteisölähtöistä työtä (Naatus 2017). Osallisuuden ja yhteisöllisyyden teeman nouseminen esiin opiskelijoille tekemiäni kyselyjen ja brain-writing-menetelmän tuloksissa vahvisti minulle evankelis-luterilaisen kirkon oppilaitostyön (Sakasti 2016) ydintehtävän konkretian opiskelijoiden hyvinvoinnin tukemisesta ja edistämisestä. Myös kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija (Naatus 2017) sekä oppilaitostyöntekijät A (2017) ja B (2017) nostivat esiin oppilaitostyön olemuksen hyvinvointityönä.

Pyrin nostamaan Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalliin mukaan opiskelijoiden osallisuutta ja yhteisöllisyyttä, ja sitä kautta hyvinvointia tukevia elementtejä. Kehittämishankkeen aikana kansainväliset opiskelijat tulivat konkreettisesti osallisiksi Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyömallin kehittämistä. Opiskelijoilla oli mahdollisuus aidosti vaikuttaa työmallin sisältöön ja syntymiseen ja edesauttaa täten opiskelijalähtöisen toimintamallin luomista. Opiskelijoiden osallisuus oli ns. toiminta- ja suunnitteluosallisuutta (oSallisuushanke Salli, 2014, 9). Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan mukaan ihmisten tarpeiden selvittäminen ja toiminnan korjaaminen selvityksen mukaan on modernia strategista johtamista. (Naatus 2017.)

Raina (2012, 14–15) kuvaa yhteisöllisyyttä mm. vuorovaikutuksessa muiden kanssa olemiseksi. Oman ammattitaitoni valossa näen, että varsinainen

yhteisöllisyyden tunne ei välttämättä synny lyhyessä ajassa, vaan vaatii pitkäaikaisemman tutustumisen ja yhdessäolon. Harjoitteiden avulla voidaan kuitenkin murtaa jäätä ihmisten välillä ja luoda ihmisille kokemuksia siitä, että yhdessä he pystyvät suoriutumaan haastavistakin tehtävistä. Näen, että ajan myötä kansainvälisten opiskelijoiden ryhmä voi olla hyvinkin tiivis yhteisö, jolla on yhteinen päämäärä tutkinnon suorittamisessa.

Uskon, että yhteisöllisen kokemuksen syntymiseen vaikuttaa myös minkä verran jokainen on valmis antamaan itsestään ryhmälle. Kehittämishankkeessa syntyneen toimintamallin kautta opiskelijoilla on mahdollisuus olla vuorovaikutuksessa toisten ihmisten kanssa. Korkiamäki (2016, 71) toteaa, että yhteisöllisyyden kautta syntynyttä hyvinvointia kutsutaan sosiaalseksi pääomaksi.

Hiltusen (2014, 11) mukaan maailma avartuu kohtaamisen kautta. Hiltunen toteaa, että helpoin tapa olla tekemisissä itselle vieraan ihmisen kanssa, on kutsua vieras omana itsenään ja omista lähtökohdistaan tulevana mukaan johonkin kutsujan omaan asiaan. Murphy (2015, 43) toteaa, että sen sijaan, että kiinnitetäisiin huomiota eri kulttuuriryhmien tyypillisiin tapoihin ja ominaisuuksiin, tulisi ihminen kohdata yhden ihmisen muodostamana ainutlaatuisena kulttuurina, jota Rädyn (2002, 43) mukaan muokkaa yksilön elämäkokemus (Räty 2002, 43).

Nuorisotutkimusseuran (Herranen ym. 2016) artikkelissa todettiin, että dialogiseen toimintakulttuuriin kuuluu jokaisen nähdäksi ja kuulluksi tuleminen omana itsenään. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija (Naatus 2017) nosti myös esiin oppilaitostyön dialogisen luonteen. Oppilaitostyöntekijät ja kirkkohallituksen oppilaitostyöntekijä painottivat teemahaastattelussa kohtaamisen merkitystä (Oppilaitostyöntekijä A, 2017; Oppilaitostyöntekijä B, 2017; Naatus 2017). Kohtaamisen merkitys nousi esiin myös opiskelijoiden näkökulmasta. Kansainväliset opiskelijat kaipasivat kehittämishankkeen aineiston mukaan kohtaamista muiden ikätoveriensä kanssa sekä tukea oppilaitostyöntekijältä elämäänsä.

Van Gogh kuvasi aikanaan yksilön kohtaamista:

*Kunpa he vain ottaisivat minut sellaisena kuin olen.
(Vincent Van Gogh, Murphy 2015, 42 mukaan)*

Kohtaaminen luo Mattilan (2011, 15) mukaan yhteyttä sekä herättää ihmisten välisen luottamuksen. Mattila kuvaa, että kohtaaminen alkaa usein ystävällisistä eleistä ja katseesta. Kohtaamisen muuntuminen todelliseksi ihmisen kohtaamiseksi edellyttää ihmisen kuulemista ja ihmisen nähdyksi tulemistä. Kohtaamisen vaikeus on Mattilan (2011, 16) mukaan siinä, että kohtaamisessa ei voi piiloutua minkään erityisen toimintatekniikan taakse, vaan kohtaamisessa korostuu omaan ihmisyyteen suostuminen ja sen mahdollistama empatia ja sydämellä näkeminen.

Vuosia sitten olin itse kansainvälisenä opiskelijana kaukaa kotoa, Hongkongissa. Eräs kohtaaminen on jäänyt mieleeni pysyvästi. Olin harjoittelijana nuorisotyön keskuksessa. Nuorisokeskuksessa järjestettiin yön yli kestävä retki nuorille. Retkelle osallistui nuoria, joiden kanssa minulla ei ollut yhteistä kieltä. Huolimatta kielen puuttumisesta, kohtasimme toisemme. Tuon retken aikana nauroimme ja iloitsimme yhteydestä vaeltaessamme vuorilla ja istuessamme nuotion ääressä illan tullen kiinankielisten laulujen ympäröidessä meidät pimeässä illassa. Kohtasimme toisemme eleiden, olemuksemme ja musiikin kautta, vaikka meillä ei ollut yhteistä kieltä käytössämme.

Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija (Naatus 2017) nosti esiin vieraanvaraisuuden periaatteen henkisen sijan antamisena toiselle. Nouwenin (1976, Boyce 2014, 72–73 mukaan) määritteli vieraanvaraisuuden mm. tilan antamisen kautta. Nouwenin mukaan vieraanvaraisuuden käsite nousee esiin kaikissa eri uskonnoissa.

Sain kokea itse vieraanvaraisuutta Hongkongissa ollessani. Menin käymään vierailulla pitkäaikaisen ystäväni luona, mutta hän ei ollutkaan kotona. Kotona oli vain ystäväni isoäiti. Hän kutsui minut sisään ja alkoi välittömästi etsiä tarjottavaa minulle. Osasin tuossa vaiheessa puhua muutaman sanan kantoninkiinaa, joten vajanaisella sanavarastolla, hymyjen säestämänä vietimme yhdessä aikaa, kunnes ystäväni tuli kotiin. Vierailun päätteeksi isoäiti

halasi minua ja muistan tuon hetken elävänä mielessäni, hän hyväksyi minut sellaisena kuin olen, minä hyväksyin hänet ja välillämme vallitsi ymmärrys, vaikka sanallisesti emme pystynetkään keskustelemaan syvällisesti. Koin, että sain olla minä. Tunsin oloni kotoisaksi.

Toivon, että kansainväliset opiskelijat voivat kokea tulevansa kohdatuksi, kokea vieraanvaraisuutta ja omien tarpeidensa näkyväksi tulemistä kehittämishankkeessa syntyneen Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin kautta. Herranen & Kivijärvi (2009, 182) huomauttavat, että monikulttuurista yhteisöllisyyttä rakennettaessa tulee huomioida juuri eri kulttuureista tulevien opiskelijoiden oman arjen, tarpeiden ja ajatusten näkyväksi tekeminen. Herrasen ja Kivijärven mukaan työntekijöiden tulee luopua omista ennakoajatuksista ja mielikuvista eri kulttuureista. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija (Naatus 2017) totesi, että oppilaitostyössä tulee kohdata kaikki ihmiset tasa-arvoisesti huolimatta heidän erilaisista taustoistaan. Asiantuntija nosti esiin ohjeen, että älä oleta, vaan kysy, ole utelias, ota selvää.

Kehittämishanke sai Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijän pohtimaan enemmän omaa työtään. Mattilan (2010, 95) mukaan omaan työhön paneutuminen tuo työntekijälle ammatillista varmuutta. Kehittämishankkeessa ilmeni, että oppilaitostyö on hyvin yksinäistä työtä (Oppilaitostyöntekijä A 2017; Naatus 2017). Kiinnitin toimintamallin rakentamisessa huomiota myös oppilaitostyöntekijän työhyvinvointiin.

Esimiehen tuen kautta työntekijä voi saada palautetta tekemästään työstä ja kokea arvostetuksi tulemista niin työntekijänä kuin ihmisenä. Pohdin eräässä oppimistehtävässäni YAMK-opintojeni aikana, että pohjimmiltaan on kyse siitä, että joku kysyy ”Mitä sinulle kuuluu?” Joku on kiinnostunut juuri sinusta ja sinun tekemästä työstäsi. Kysymykseen kiteytyy oppilaitostyön syvin olemus. Oppilaitostyöntekijä on kiinnostunut kansainvälisen opiskelijan elämästä ja hänestä itsestään persoonana. Seurakunnan tekemä kansainvälinen oppilaitostyö mahdollistaa kokemuksen hyväksytyksi tulemisesta. Seurakunnan oppilaitostyö täydentää oppilaitosten omien resurssien puitteissa tehtävää hyvinvointityötä.

Kiiskinen (2014, 162) toteaa, että kansainvälisen opiskelijan palatessa kotimaahansa merkittävin muisto opiskeluaikasta on se, kuinka häntä on kohdeltu. Toivon, että opiskelijoiden palatessa kotimaihinsa he voivat kertoa vielä vuosien jälkeenkin toisille ihmisille kohtaamisen ja vieraanvaraisuuden kokemuksista Suomen kirkon tekemän oppilaitostyön parissa. Toivon, että he kertovat saamastaan tuesta ja ovat kannustamassa uusia opiskelijoita lähtemään maailmalle opiskelemaan ja kokemaan millaista on elää itselle vieraan kulttuurin keskellä, omia juuria unohtamatta. Kirkon oppilaitostyön ovi on avoinna kaikille.

LÄHTEET

- Aaltio, E. 2013. Hyvinvoinnin uusi järjestys. Helsinki: Hakapaino.
- Aalto, M. 2000. Ryppäästä ryhmäksi. Tampere: Tammer-Paino Oy.
- Allardt, E. 1976. Hyvinvoinnin ulottuvuuksia. Porvoo: Werner Söderström Oy.
- Boyce, G. 2014. Welcoming the Stranger. Radical Hospitality as the Core Value of University Chaplaincy in an Age of Pluralism. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.
- Coghlan, D. & Brannick, T. 2010. Doing Action Research in Your Organization. London: Sage Publications Ltd.
- Eskola, J. & Vastamäki, J. 2007. Teemahaastattelu: opit ja opetukset. Teoksessa Aaltola, J. & Valli, R. (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. Juva: WS Bookwell Oy.
- European Commission. 2014. The Erasmus Impact Study. Effects of mobility on the skills and employability of students and the internationalisation of higher education institutions. Luxembourg: Publications Office of the European Union. Saatavissa myös: <https://esn.org/erasmus-impact-study>
- Finnish National Agency for Education. 2017. [Viitattu 22.4.2017]. Saatavissa: http://www.cimo.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/cimo/embeds/cimowwwstructure/100570_kk_opiskelijaliikkuvuusSuomeen2016.jpg
- Grönfors, M. 1985. Kvalitatiiviset kenttätömenetelmät. Juva: WSOY.
- Harisalo, R. 2011. Luovuuden teknologia. Ideointimenetelmät organisaatioiden luovuuden vahvistajina. Tampere: Juvenus Print – Tampereen yliopistopaino.

Heikkilä, A., Jokinen, P. & Nurmela, T. 2008. Tutkiva kehittäminen. Avaimia tutkimus- ja kehittämishankkeisiin terveysalalla. Helsinki: WSOY Oppimateriaalit.

Heikkinen, H. 2015. Toimintatutkimus: Kun käytäntö ja tutkimus kohtaavat. Teoksessa Valli, R. & Aaltola, J. (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. Juva: WS Bookwell Oy.

Herranen, J. & Junntila-Vitikka P. Osallisuuden vai sosiaalisuuden vahvistamista? 2016. Nuorisotutkimus 3/2010. [Viitattu 9.1.2016]. Saatavissa: <http://www.nuorisotutkimusseura.fi/node/476#paakirjoitus>

Herranen, J. & Kivijärvi, A. 2009. Monikulttuurinen yhteisöllisyys: yhteyden ehdot ja tilat. Teoksessa: Filander, K. & Vanhalakka-Ruoho, M. (toim.) Yhteisöllisyys liikkeessä. Aikuiskasvatuksen 48. vuosikirja. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Herttuainen, E. 2014. Ulkomaisen opiskelijan haasteet Suomessa. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Hiltunen, P. 2014. Johdanto – Hiljaisia siltoja. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2008. Tutkimushaastattelu. Helsinki: Yliopistopaino.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. Hämeenlinna: Kariston Kirjapaino Oy.

Hirvilampi, T. 2015. Sosiaali- ja terveysturvan tutkimuksia. Kestävän hyvinvoinnin jäljillä. Ekologisten kysymysten integroiminen hyvinvointitutkimukseen. Tampere: Juvenes Print.

Hu, Yujie. 2017. Väitös. Educational, sociocultural and employment experience of Chinese international students in the UK. [Viitattu 31.10.2017]. Saatavissa: <http://etheses.dur.ac.uk/12076/>

Ikonen, H-M. 2017. Puhelinhaastattelu. Teoksessa: Hyvärinen, M., Nikander, P. & Ruusuvuori, J. (toim.) Tutkimushaastattelun käsikirja. Tallinna: Tallinna Raamatutrükikoda.

Imatra. 2017. Imatran kaupunki. [Viitattu 26.4.2017]. Saatavissa: <https://www.imatra.fi/yleistietoa>

Imatran seurakunnan strategia 2015–2025. [Viitattu 6.10.2017]. Saatavissa: <https://imatranseurakunta.fi/247-strategia-2015-2025>

Imatran seurakunnan toimintasuunnitelma. 2015. Saatavissa: Imatran seurakunnan kirkkoherranvirasto.

International Student Barometer Survey in Finnish higher education institution 2014. 2016. [Viitattu 2.4.2017]. Saatavissa: http://www.cimo.fi/publications/international_student_barometer_2014

Iso-Herttua, K. 2014. Kuurupiiloo, rinnakkaiseloa vai kunnioitusta? Oppilaitosyhteisö monien kulttuurien näyttämönä. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Juusola, H. 2009. Kansainvälisyys ammattikorkeakoulujen arjessa. Teoksessa: Leppiaho, H., Pulkkinen, A, Pääskylä, M. Salonen, K. & Virtanen, S. (toim.) Kansainvälisyys osana ammattikorkeakoulujen arkea. Turun ammattikorkeakoulun raportteja 87. Tampere: Juvenus Print – Tampereen yliopistopaino.

Kananen, J. 2014. Toimintatutkimus kehittämistutkimuksen muotona. Miten kirjoitan toimintatutkimuksen? Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kansanen, A. 2002. Neuvottelu- ja kokoustaito. Juva: WS Bookwell Oy.

Kautto, V. 2009. Ootsä mun kaa? Ystävyys monikulttuuristen nuorten arjessa. Teoksessa: Harinen, P., Honkasalo, V., Souto, A-M. & Suurpää, L. Ovet auki! Monikulttuuriset nuoret, vapaa-aika ja kansalaistoimintaan osallistuminen. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura, julkaisuja 91. Helsinki: Hakapaino.

Kids Hope USA. 2016. [Viitattu 9.1.2016]. Saatavissa: <http://www.kidshopeusa.org/home/>

Kids Hope USA. 2017a. [Viitattu 24.10.2017]. Saatavissa: http://www.kidshopeusa.org/Why/The_Need/

Kid Hope USA 2017b. [Viitattu 24.10.2017]. Saatavissa: <http://www.kidshopeusa.org/Partnerships/Volunteers/>

Kiguru, J. 2014. How to integrate international community and local people. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Kiiskinen, S. 2014. Kansainvälisen työn mahdollisuudet pienellä kampuksella. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Kirjuri. 2017. Palvelu Suomen evankelis-luterilaisen kirkon työntekijöille ja toimijoille. [Viitattu 26.4.2017]. Saatavissa: www.kirjuri.evl.fi/data

Koivula, M. 2013. Yhteisöllisyyden määritelmä. Teoksessa: Marjanen, P., Marttila, M. & Varsa, M. (toim.) Pienten piirissä. Yhteisöllisyyden merkitys lasten hyvinvoinnille. Juva: Bookwell Oy.

Kontiainen, K. 2015. Oppilaitostyöntekijä. Imatran seurakunta. Haastattelu 11.12.2015.

Korhonen, V. 2014. Korkeakouluopintoihin kiinnittyminen yksilöllisen ja yhteisöllisen prosessin yhteisvaikutuksena. Teoksessa: Pihlajaniemi, S., Villa, T., Lavikainen, E. & Valkeasuo, L. (toim.) Oppia ikä kaikki. Kouluttautumisen

edellytykset eri elämänvaiheissa. Opiskelijatutkimuksen vuosikirja 2014. Kerava: Savion Kirjapaino Oy.

Korkiamäki, R. 2016. Sosiaalinen pääoma käsitteenä ja sosiaalisina käytäntöinä. Teoksessa: Roivainen, I. & Ranta-Tyrkkö, S. (toim.) Yhteisöt ja yhteisösosiaalityön lähtökohdat. EU: United Press.

Korpiola, M. 2007. Tutkimuspäiväkirjaohje. [Viitattu 2.4.2017]. Saatavissa: www.helsinki.fi/oikeustiede/oppiaineet/oikeushistoria/aine/tutkimuskirjaohje.pdf

Kujala, J. 2011. Opiskelukyvyn ja yhteisöllisyyden edistäminen korkeakouluissa. Teoksessa: Kunttu, K., Komulainen, A., Makkonen, K. & Pynnönen, P. (toim.) Opiskeluterveys. Porvoo: Bookwell Oy.

Kuva 1. Opetushallitus. 2015. Eurooppalainen laadunvarmistuksen viitekehys [Viitattu 23.11.2015]. Saatavissa: http://www.oph.fi/saadokset_ja_ohjeet/laadunhallinnan_tuki/wbl-toi/kasitteet_ja_eurooppalainen_laadunvarmistuksen_viitekehys/eurooppalainen_laadunvarmistuksen_viitekehys

KUVIO 1. Evankelis-luterilaisen kirkon oppilaitostyön palvelut (Sakasti 2017) Palvelu Suomen evankelis-luterilaisen kirkon työntekijöille ja toimijoille. [Viitattu 24.10.2017]. Saatavissa: <http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp3?open&cid=Content49B20C>

KUVIO 2. Opetushallitus. 2017d. Opiskelijaliikkuvuus Suomeen 2006–2015: korkeakoulut. [Viitattu 22.4.2017]. Saatavissa: http://www.cimo.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/cimo/embeds/cimowwwstructure/100570_kk_opiskelijaliikkuvuusSuomeen2016.jpg

KUVIO 3. Osallisuuden portaat. oSallisuushanke Salli. 2014. Jämsén, A. & Pyykkönen, A. (toim.) Osallisuuden jäljillä. Saarijärvi: Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry.

KUVIO 4. Toimintatutkimuksellisen kehittämistyön spiraali

KUVIO 5. Sisällönanalyysi ja synteesi (Hirsjärvi ym. 2008, 144 mukailen)

KUVIO 6. Kehittämishankkeen eteneminen

KUVIO 7. Kehittämishankkeen eteneminen: aineiston keruu.

KUVIO 8. Esimerkki haastattelun analysoinnista.

KUVIO 9. Esimerkki arviointipalaverin analyysistä (palaveri 10/2017)

KUVIO 10. Opiskelijoiden toivomat oppilaitostyön tiedotuskanavat ”Survey for international students at Saimaa University of Applied Sciences (Imatra)” mukaan.

KUVIO 11. Opiskelijoiden tuen tarve Imatran seurakunnan oppilaitostyön suhteen (brainwriting)

KUVIO 12. Imatran seurakunnan oppilaitostyö.

KUVIO 13. Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin prosessi

KUVIO 14. Imatran seurakunnan oppilaitostyön toiminnan toteuttaminen.

KUVIO 15. Ehdotus palautteen tallentamiseen.

Kähkönen, E. & Siirto, U. 2015. Uskontolukutaidon oppimista maahanmuuttajataustaisten järjestöjen kanssa. Teoksessa: Hammar, S. & Gothóni, R. (toim.) Järjestöt kotoutumista edistämässä – jyvä, josta kasvatettiin lisää valmiuksia toimia monikulttuurisissa ja -uskontoisessa ympäristössä. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu.

Kyrkan på universitetet. 2016 [Viitattu 9.1.2016]. Saatavissa: <https://www.student.liu.se/studentstod/kyrkan-pa-universitetet?l=sv>

Kyrkan på universitetet. 2017. [Viitattu 27.10.2017]. Saatavissa: <https://www.svenskakyrkan.se/linkoping/kpu-in-english>

Laine, T-M. 2016. International Degree Students. A survey of studying, working and living in Turku. Migration Studies C 28 – Institute of Migration (Siir-

tolaisinstituutti) 2016. [Viitattu 8.11.2017]. Saatavissa: <http://www.migrationinstitute.fi/files/painetutc-sarja-englanninkielinen/c28-international-degree-students-turku-institute-migration-2016.pdf>

Lautala, T. 2012. Pro gradu -tutkielma. Generalististen alojen kansainvälisten tutkinto-opiskelijoiden integraatiokokemukset ja identiteettiorientaatio. [Viitattu 7.11.2017]. Saatavissa: <http://urn.fi/urn:nbn:fi:uta-1-23186>

Leinonen, M., Otonkorpi-Lehtoranta, K. & Heiskanen, T. 2017. Kyselyhaastattelu. Teoksessa: Hyvärinen, M., Nikander, P. & Ruusuvuori, J. (toim.) Tutkimushaastattelun käsikirja. Tallinna: Tallinna Raamatutrükikoda.

Majakulma, A. 2011. Enhancing the Employability of International Graduates during Education – A Case Study based on Finnish Universities of Applied Sciences. [Viitattu 2.11.2017]. Saatavissa: http://www.studentintegration.fi/filebank/357-Majakulma_artikkeli.pdf

Mattila, K-P. 2010. Asiakkaana ihminen. Työnä huolenpito ja auttaminen. Juva: WS Bookwell Oy.

Mattila, K-P. 2011. Lapsen vahvistava kohtaaminen. Juva: WS Bookwell Oy.

Mertala, J. 2014. Kansainvälistä työtä oppilaitoksessa. Kv-koordinaattorin näkökulma. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Metsämuuronen, J. 2000. Laadullisen tutkimuksen perusteet. Metodologia -sarja 4. Viro: Jaabes Oy.

Murphy, J. 2015. Ratkaisukeskeinen oppilashuoltotyö. (suom. Tuomi-Giddings, S.) Porvoo: Bookwell.

Murtovuori, J. (toim.) 2014. Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Murtovuori, J. 2014. Esipuhe – Vieraasta välittämiseen ja radikaaliin vieraanvaraisuuteen. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Mäkisalo-Ropponen. 2016. Kohti yhdessä tekemisen kulttuuria. Tampere: Juvenus Print – Tampereen yliopistopaino.

Naatus. 2017. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntija. Puhelinhaastattelu. 28.9.2017.

Niemelä, A. 2008. Suomen ylioppilaskuntien liitto ry. Kansainväliset tutkintopiskelijat Suomen yliopistoissa. Vaasa: Ykkös-Offset Oy.

Ojasalo, K., Moilanen, T. & Ritalahti, J. 2009. Kehittämistyön menetelmät. Uudenaista osaamista liiketoimintaan. Helsinki: WSOYpro. Uusi painos 2014.

Opetushallitus. 2015. Eurooppalainen laadunvarmistuksen viitekehys [Viitattu 23.11.2015]. Saatavissa: http://www.oph.fi/saadokset_ja_ohjeet/laadunhallinnan_tuki/wbl-toi/kasitteet_ja_eurooppalainen_laadunvarmistuksen_viitekehys/eurooppalainen_laadunvarmistuksen_viitekehys

Opetushallitus 2017a. [Viitattu 30.3.2017]. Saatavissa: http://www.cimo.fi/ohjelmat/nordplus_korkeakoulutus

Opetushallitus. 2017b. [Viitattu 30.3.2017]. Saatavissa: <http://www.cimo.fi/ohjelmat/erasmusplus>

Opetushallitus. 2017c. [Viitattu 30.3.2017]. Saatavissa: <http://www.cimo.fi/ohjelmat/first>

Opetushallitus. 2017d. [Viitattu 22.4.2017]. Saatavissa: http://www.cimo.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/cimo/embeds/cimowwwstructure/100570_kk_opiskelijaliikkuvuusSuomeen2016.jpg

Opetus- ja kulttuuriministeriö. 2017. Potila, A-K., Moisio, J., Ahti-Miettinen, O., Pyy-Martikainen, M. & Virtanen, V. (toim.) Opiskelijatutkimus 2017. Eurostudent VI -tutkimuksen keskeiset tulokset. Opetus- ja kulttuuriministeriön

julkaisu 2017:37. [Viitattu 8.11.2017]. Saatavissa: <http://minedu.fi/julkaisu?pubid=URN:ISBN:978-952-263-500-6>

Oppilaitostyöntekijä A. Teemahaastattelu. 19.8.2017.

Oppilaitostyöntekijä B. Teemahaastattelu. 15.9.2017.

Osallisuushanke Salli. 2014. Jämsén, A. & Pyykkönen, A. (toim.) Osallisuuden jäljillä. Saarijärvi: Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry.

Pentti, V. 2003. Turvallinen yhteisö – turvattu yksilö: turvallisuutta kasvatuksen ja yhteiskuntapolitiikan keinoin. Helsinki: Yliopistopaino.

Poulter, S. 2014. Uskonnon lukutaito maailmankansalaisuuteen kasvamisessa. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Raina, L. 2012. Uusi yhteisöllisyys. Kasvatusyhteisön rakentamisen ammattitaito. Tampere: Juvenus Print – Tampereen yliopistopaino.

Ropo, E. 2007. Sosiometriset menetelmät kasvatustieteellisessä tutkimuksessa. Teoksessa Aaltola, J. & Valli, R. (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. Juva: WS Bookwell Oy.

Ruusuvuori, J. & Tiittula, L. 2005. Tutkimushaastattelu ja vuorovaikutus. Teoksessa: Ruusuvuori, J. & Tiittula, L. (toim.) Haastattelu. Tutkimus, tilanteet ja vuorovaikutus. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Ruusuvuori, J. & Tiittula. 2017. Tutkimushaastattelu ja vuorovaikutus. Teoksessa: Hyvärinen, M., Nikander, P. & Ruusuvuori, J. (toim.) Tutkimushaastattelun käsikirja. Tallinna: Tallinna Raamatutrükikoda.

Räty, M. 2002. Maahanmuuttaja asiakkaana. Tampere: Tammer-Paino Oy.

Ryynänen, S. 2016. Yhteisökasvatus näkökulmana yhteisöihin ja yhteisötyöhön. Teoksessa: Roivainen, I. & Ranta-Tyrkkö, S. Yhteisöt ja yhteisösosiaalityön lähtökohdat. EU: United Press Global.

Saastamoinen, M. 2009. Aikalaiskeskustelua yhteisöllisyydestä. Teoksessa: Filander, K. & Vanhalakka-Ruoho, M. (toim.) Yhteisöllisyys liikkeessä. Aikuiskasvatuksen 48. vuosikirja. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Saimaan ammattikorkeakoulu. 2015. [Viitattu 15.11.2015]. Saatavissa: <http://www.saimia.fi/fi-FI/esittely>

Saimaan ammattikorkeakoulu. 2016. Opiskelijan opas. [Viitattu 30.3.2017]. Saatavissa: https://www.saimia.fi/docs/opiskelu/skinnarila_opiskelijan_opas_2016.pdf

Saimaan ammattikorkeakoulu. 2017. [Viitattu 30.3.2017]. Saatavissa: <https://www.saimia.fi/fi-FI/opiskelu/info/kansainvalinen-toiminta>

Sakasti. 2016. Palvelu Suomen evankelis-luterilaisen kirkon työntekijöille ja toimijoille. [Viitattu 9.1.2016]. Saatavissa: [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/F69989152F5F3B0AC2257744002BF5ED/\\$FILE/Ydinosamiskuvaus.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/F69989152F5F3B0AC2257744002BF5ED/$FILE/Ydinosamiskuvaus.pdf)

Sakasti. 2017. Palvelu Suomen evankelis-luterilaisen kirkon työntekijöille ja toimijoille. [Viitattu 24.10.2017]. Saatavissa: <http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp3?open&cid=Content49B20C>

Sosiaali- ja terveysministeriö. Alila, A., Gröhn, K., Keso, I. & Volk, R. 2011. Sosiaalisen kestävyuden käsite ja mallintaminen. [Viitattu 30.10.2017]. Saatavissa: <http://www.julkari.fi/handle/10024/112317>

Stringer, E. 2007. Action research. Third edition. United States of America: Sage Publications, Inc.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon julkaisuja 43. 2016. Isoja ihmeitä – Isostoiminnan linjaus 2016. [Viitattu 6.11.2017]. Saatavissa: <http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content2C760E>

Svenska kyrkan. Ruotsin luterilainen kirkko 2016 [Viitattu 9.1.2016]. Saatavissa: <https://www.svenskakyrkan.se/kyrkaochsamhalle/studentprast-moter-behov-hos-studenter-och-anstallda>

Syrjäläinen, E. 1994. Etnografinen opetuksen tutkimus: kouluetnografia. Teoksessa: Syrjälä, L., Ahonen, S., Syrjäläinen, E., & Saari, S. 1994. Laadullisen tutkimuksen työtapoja. Rauma: Kirjayhtymä Oy.

Syrjäläinen, E., Eronen, A. & Värri, V-M. 2007. (toim.) Avauksia laadulliseen tutkimuksen analyysiin. Tampere: Juvenus Print – Tampereen yliopistopaino.

Taajamo, M. 2008. Väitös. Ulkomaiset opiskelijat Suomessa. Kokemuksia opiskelusta ja oppimisesta, elämästä ja erilaisuudesta. Jyväskylä: Jyväskylän yliopistopaino.

TAULUKKO 1. Esimerkki janapurun analyysistä: Ryhmäytyspäivä on hyvä keino tutustumiseen

Toikko, T. & Rantanen, T. 2009: Tutkimuksellinen kehittämistoiminta. Tampere: Tampere University Press.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Tuominen, S. 2014. Diakoniatyö oppilaitostyössä ja rajapinnoilla. Teoksessa: Murtovuori, J. (toim.) Moniarvoinen oppilaitos, kokemuksia ja näkemyksiä kirkon oppilaitostyöstä. Helsinki: Unigrafia.

Tutkimuspäiväkirja. 2017. Huotilainen, H. Kehittämishankkeesta vastaavan henkilökohtainen tutkimuspäivä ja muistiinpanoväline.

Valli, R. 2007. Paperinen kyselylomake. Teoksessa: Aaltola, J. & Valli, R. (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. Metodien valinta ja aineistonkeruu: viirikkeitä aloittelevalle tutkijalle. Juva: WS Bookwell Oy.

Vehkalahti, K. 2008. Kyselytutkimuksen mittarit ja menetelmät. Vammala: Vammalan Kirjapaino Oy.

Veistilä, M. 2016. Väitös. Muutosta hyvinvointiin. Tutkimus venäläistaustaisten lapsiperheiden sosiaalisen hyvinvoinnin rakentamisesta integraatioprosesseissa. Kymenlaakson ammattikorkeakoulun julkaisuja. Sarja A. Nro 75. Kotka: Kymenlaakson Ammattikorkeakoulu Oy.

Vilka, H. 2015. Tutki ja kehitä. Juva: Bookwell Oy.

Williams, A. 2002. Ryhmän salaisuudet. Sosiometria muutoksen voimavarana. Juva: WS Bookwell Oy.

LIITTEET

LIITE 1. Survey for international students at Saimaa University of Applied Sciences (Imatra)

Answer in English, please. (* -merkityt kysymykset ovat pakollisia kysymyksiä, joita ei voi ohittaa vastausvaiheessa)

1. Describe, what kind of social life you have had during your studies in Finland? (Social life is considered as individual's interpersonal relationships with people within their immediate surroundings.) *
2. Are you happy with your social life in Finland? *
 - Yes, I'm happy with it.
 - No, I would like to have more contacts with international people.
 - No, I would like to have more contact with Finnish people.
 - No, I would like to have more contact with international and Finnish people.
3. Do you know that the university chaplain of the Imatra's Evangelical Lutheran parish do work with international students at the Saimaa University of Applied Sciences (UAS)? *
 - Yes.
 - No.
4. If you answered "Yes", how did you hear about university chaplain's international work at the Saimaa UAS? Please, mention all different ways there might have been.
5. Do you know what the university chaplain actually do at your campus in Imatra? *
 - Yes.
 - No.

6. Have you taken part in action or events for international students that university chaplain has organized? *

- Yes.
- No.
- I don't know.

7. If you HAVE TAKEN part in action or events for international students organized by university chaplain, to which actions and events you have been taken part in?

8. If you HAVEN'T TAKEN part in any action or events for international students organized by university chaplain, why you have not?

9. What kind of wishes and suggestions you have for university chaplain and his work?

10. How you would like to get information about action and events that university chaplain organizes? You can choose as many choices as you want. I would like to get information by using... *

- email
- Facebook
- Instagram
- Moodle
- newspaper
- reading notice board
- Snapchat
- text message
- Twitter
- Whatsapp
- Other, what

11. How the Imatra's Evangelical Lutheran parish could do better work with international students at the Saimaa UAS? You can mention here, if there is something to develop/do more/do less.

12. What else you would like to say?

13. Are you...? *

- Female
- Male
- Other

14. How long time you have been studying in Imatra? *

- 0-5 months
- 6-11 months
- 1-2 years
- more than 2 years

Thank you for your answer! Have a great summer time!

LIITE 2. Oppilaitostyöntekijöiden A ja B teemahaastattelujen runko

Taustaa

- Tehtävänimike, kuinka suuri osa työstäsi on oppilaitostyötä
- Kuinka päädyit oppilaitostyöntekijäksi
- Missä oppilaitoksissa työskentelet
- Onko työsi jaoteltu suomalaisten ja kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtäviin työalueisiin
- Kuinka suuri osa työstäsi on kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävää työtä
- Kuinka kauan olet tehnyt työtä kansainvälisten opiskelijoiden parissa

Oppilaitostyö ja sen tavoitteet

- Mitä tavoitteita työnantajallasi on kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävälle työlle
- Mitä henkilökohtaisia tavoitteita sinulla on
- Mihin tavoitteet perustuvat
- Kuinka tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja mitataan jos mitattavissa
- Kerätäänkö opiskelijoilta jollain tavalla palautetta toiminnasta
- Millaisia havaintoja sinulla on kansainvälisten opiskelijoiden tarpeista seurakunnan tekemän työn suhteen

Työ käytännössä

- Mitä toimintaa järjestätte kansainvälisille opiskelijoille
- Mitä toimintaa järjestätte kaikille opiskelijoille
- Jos eroavaisuuksia, niin miksi
- Yksin vai yhteistyössä muiden kanssa

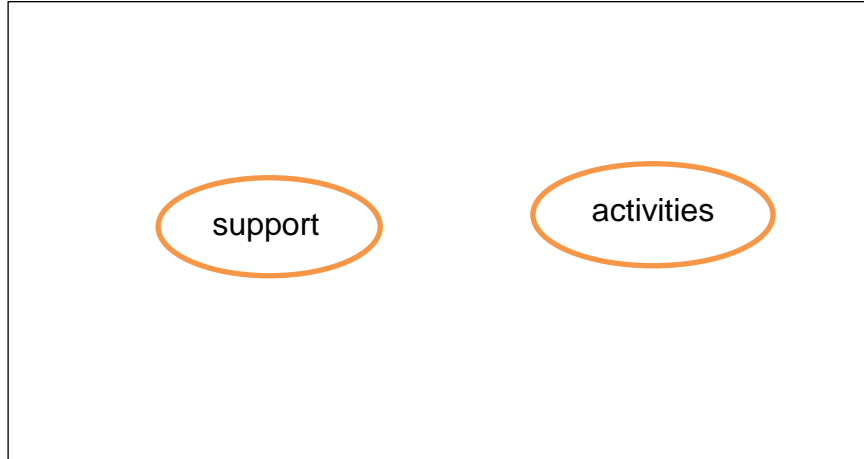
- Millaisiin tilaisuuksiin kansainväliset opiskelijat ovat osallistuneet
- Millaiset tilaisuudet tai toiminta ei vedä opiskelijoita puoleensa
- Teetkö työtä oppilaitoksissa henkilökunnan kanssa, millaista
- Mikä työssäsi on ollut erityisen onnistunutta
- Missä olisi parannettavaa
- Mitä eri kanavia kautta välitätte informaatiota opiskelijoille
- Mitä seuraavista tiedotuskanavista käytät työssäsi (tähän samat kuin opiskelijoiden kyselyssä eli
 - email
 - Facebook

- Fnstagram
- Moodle
- sanomalehti
- ilmoitustaulu
- Snapchat
- tekstiviesti
- Twitter
- Whatsapp
- joku muu

Työn kehittäminen ja ajan hermolla pysyminen

- Oletko kuullut jostain erityisen toimivasta toimintamenetelmästä muilta kollegoilta
- Mistä saat tietoa oppilaitostyön uusista tuulista
- Onko oppilaitostyössä meneillään jotain erityisiä kehityshankkeita tällä hetkellä
- Oletko tutustunut tutkimuksiin ja kirjallisuuteen koskien oppilaitostyötä ja kansainvälisiä opiskelijoita
- Jos niin mihin
- Mitä sinulle sanoo neljä koria-esite
- Mikä on mielestäsi kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävän työn ydin kiteytettynä

LIITE 3. Brainwriting alkuasetelma

LIITE 4. Survey for international students 5th of September 2017 Imatra

Choose all activities with (x) that you COULD take part in future or that sound interesting.

- Coffee corner (a possibility to meet other students and university chaplain at Linnala campus and have some tea and coffee)
- A short hike and camp fire in the woods at autumn/spring (without overnight staying)
- A short hike and camp fire in the woods at autumn/spring (staying overnight in the woods in tents)
- A short hike and camp fire in the woods at winter (without staying overnight)
- Staying overnight in Päiväranta and having some activities with finnish young adults
- Taizé service
- Singing international Christmas carols together
- Baking traditional finnish Christmas pastries
- Taking part in Christmas tree tradition
- Ice fishing
- Snow sliding and other winter sports (no own tools needed)
- Concert
- Trying finnish sauna (and ice swimming if you want)
- Seeing Christian Christmas story drama
- Presenting your own home country and culture to finnish youth and young adults
- Hearing from finnish culture from finnish youth and young adults
- Something else? You can mention here as many ideas you may have:

How you would like to get information about action and events that university chaplain organizes? You can choose as many choices as you want.

I would like to get information by using

- e-mail
 - Facebook
 - instagram
 - Moodle
 - newspaper
 - reading notice board
 - Snapchat
 - text message
 - Twitter
 - Whatsapp
 - Other, what?
-
-

Thank you for your answer.

- Developer and Master degree student of Social Services Heli Huutilainen

LIITE 5. Kirkkohallituksen oppilaitostyön asiantuntijan teemahaastattelun runko

Taustakysymykset

Kuka olet ja mitä teet työksesi? Mitä organisaatiota edustat?

Mitä työhösi kuuluu?

Kysymykset koskien kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävää oppilaitostyötä

Mitä tavoitteita Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla on kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävälle työlle?

Kuinka tavoitteiden toteutumista mitataan ja seurataan?

Eroaako kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävä työ muusta oppilaitostyöstä, jos niin miten?

Onko kansainvälisiä opiskelijoita tutkittu kirkon sisällä sen suhteen, mitä he odottavat ja toivovat kirkon oppilaitostyöltä?

Onko kirkon sisällä menossa tällä hetkellä erityisiä hankkeita, koskien kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävää oppilaitostyötä? Jos, mitä?

Mihin työntekijöiden ja muiden kansainvälisten opiskelijoiden parissa työtään tekevien tulisi erityisesti kiinnittää huomiota mielestäsi? Mitä haasteita työssä on?

Tuleeko mieleesi kansainvälisen oppilaitostyön toimintamenetelmiä tai hyviä käytäntöjä kentältä, jotka ovat olleet erityisen onnistuneita toimijoiden ja tekijöiden mielestä?

Onko tietämäsi mukaan jossakin/joissain seurakunnissa käytössä erityinen kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli?

Onko sinulla suositella joitain erityisiä julkaisuja koskien kirkon kansainvälistä oppilaitostyötä?

Mikä on mielestäsi kansainvälisten opiskelijoiden parissa tehtävän työn ydin?

Haluaisitko sanoa jotain muuta aiheeseen liittyvää?

LIITE 6. Brainwritingin sisällönanalyysi

pelkistetyt käsitteet	alakäsitteet	yläkäsitteet	pääkäsite
toimintaa, valokuva-	vapaa-aika		hyvinvointi
suunnistusta, terveellisiä aktiviteetteja			
teltat, kokkivaatteet,	talous ja materia	osallisuus	
ruokaa, taloudellista tukea, maksutonta koulutusta, maksutonta ruokaa, opiskelijakortti, maksuton internet, maksuttomat kirjoitusvälineet, uni-			
formu, maksuton vuokra, hyvät kokkivälineet, vaatteita			
työpaikka, vapaaehtoisuustyö	työ		
maksutonta koulutusta, suomen kieli	koulutus		
paikallisten tapaamista, ruokaa, tapaamisia	ihmissuhteet		
moraalista tukea, täydellinen tuki saapuville kansainvälisille opiskelijoille, tutorointi	henkinen tuki	yhteisöllisyys	
ruokaa, vaahtokarkkeja, makkaranpasta, omenapiirakkaa	ravinto		

LIITE 7. Esimerkki kyselyn analyysistä: toimintamuodot

	1	2	3	4	5	6	7	...	19	YHT. / 19
Kahvila koululla	x	x	x			x	x		x	15
Retki ilman yöpymistä ke- vät/syksy	x						x			7
Retki yöpyen	x		x		x	x	x		x	14
Retki ilman yöpymistä talvi		x				x	x			6
Leiri leirikeskuksessa	x	x	x		x		x		x	10
Taizé-messu										1
Kansainväliset kauneimmat joululaulut					x					3
Leipominen (suom. perinne- joulujuuttuja)	x	x	x	x	x	x	x		x	11
Osall. joulukuusen hakuun	x	x	x	x	x		x		x	11
Pilkkiminen	x	x	x		x	x	x			10
Mäenlasku ja talviulkoilu	x	x			x	x	x			9
Konsertti	x	x	x	x		x	x		x	12
Sauna	x	x	x	x	x	x	x		x	14
Joulukertomusnäytelmän kat- sominen		x	x	x	x		x			6
Oman maan ja kultt. esittely suom. nuorille ja nuorille ai- kuisille	x	x	x	x		x	x			7
Suom. kulttuurista kuuleminen suom. nuorilta ja nuorilta ai- kuisilta	x	x		x			x			7
Jotakin muuta	1*		3*		5*		7*			5*

1* international day with traditional clothers

3* dancing festival ☺

5* dancing

7* singing/dancing

12* something else, not specified

LIITE 9. Jana- ja sektoriyöskentelyiden analyysit

Vastaus- vaihtoehto	Opiskelijoiden valinta
Kyllä	19
Ei mielipidettä	0
Ei	0

Janatyöskentely 1. Ryhmäytyspäivä on hyvä keino tutustumiseen

Vastaus- vaihtoehto	Opiskelijoiden valinta
Pidin niistä	16
Ei mielipidettä	2
En pitänyt niistä	1

Janatyöskentely 2. Kansainvälisten opiskelijoiden mielipiteet käytetyistä tiedonkeruumenetelmistä (brainwriting ja kysely).

Vastaus- vaihtoehto	Opiskelijoiden valinta
Lounas	7
Toiminta	6
Kehittämisosio	0
Nuotiotulet	5

Sektorityöskentely. Ryhmäytyspäivän miellyttävin osio

LIITE 10. Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamalli (laaja versio)

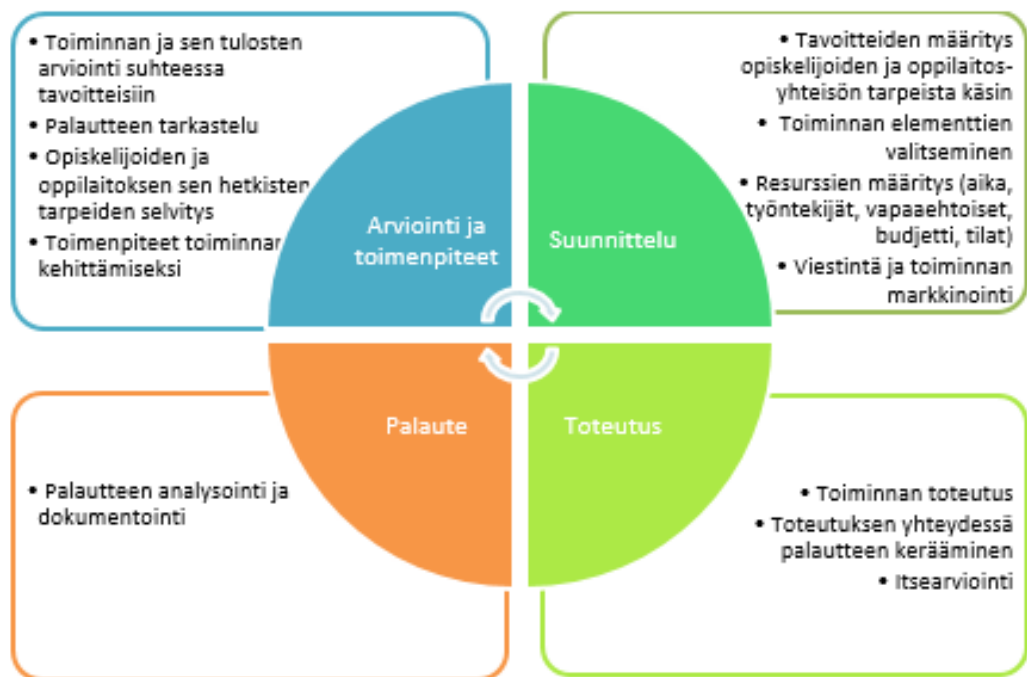
Imatran seurakunnan oppilaitostyö koostuu suomalaisten opiskelijoiden, kansainvälisten opiskelijoiden ja henkilökunnan kanssa tehtävästä työstä (kuvio 12). Imatran seurakunnan kansainvälinen oppilaitostyömalli huomioi erityisesti kansainväliset opiskelijat. Seurakunnan toiminta on avointa kaikille huolimatta kansainvälisyyden painotuksesta. Jokainen on tervetullut mukaan toimintaan omana itsenään. Ketään ei rajata pois erilaisen syntyperän, kielen, uskonnon, uskonottomuuden tai muun vastaavan tekijän vuoksi. Toimintamallin mukainen toiminta toteutetaan englanninkielellä.

KUVIO 12. Imatran seurakunnan oppilaitostyö

Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin strategisena tavoitteena on kansainvälisten opiskelijoiden hyvinvoinnin edistäminen. Seurakunnan tekemä työ on erityisesti henkisen hyvinvoinnin työtä. Strategiaa ohjaa Imatran seurakunnan yhteinen strategia, jonka yhtenä visiona on toimia ilon ja toivon yhteisönä. (Imatran seurakunnan strategia 2015–2025.) Toiminta-ajatuksena on, että jokainen opiskelija tulee kohdaksi omana itsenään ja arvokkaana ihmisenä.

Toimintamallin kohderyhmänä ovat Saimaan ammattikorkeakoulun kansainväliset opiskelijat. Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön tavoitteena on kutsua kansainvälisiä opiskelijoita yhteyteen niin muiden kansainvälisten opiskelijoiden, suomalaisten opiskelijoiden kuin myös oppilaitostyöntekijän kanssa. Toimintamallin tarkoituksena on lisätä kansainvälisten opiskelijoiden henkistä hyvinvointia Imatralla opiskelun aikana osallisuuden ja yhteisöllisyyden kautta. Toimintamallin tavoitteet tulee tarkistaa vuosittain oppilaitostyön toimintasuunnitelmaa tehdessä. Tavoitteiden asetelun tulee lähteä kansainvälisten opiskelijoiden tarpeista käsin (kuvio 13).

KUVIO 13. Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön toimintamallin prosessi

Opiskelijoilta tulee kerätä palautetta ja informaatiota heidän tarpeistaan tuen suhteen. Kun kunkin toimintakauden tavoitteet on määritetty, tulee pohdita mitä toimintamallin elementtejä hyödyntämällä tavoitteisiin päästään.

Elementtien valinnan jälkeen oppilaitostyöntekijä rakentaa toimintasuunnitelman ja talousarvion toimintamuodolle.

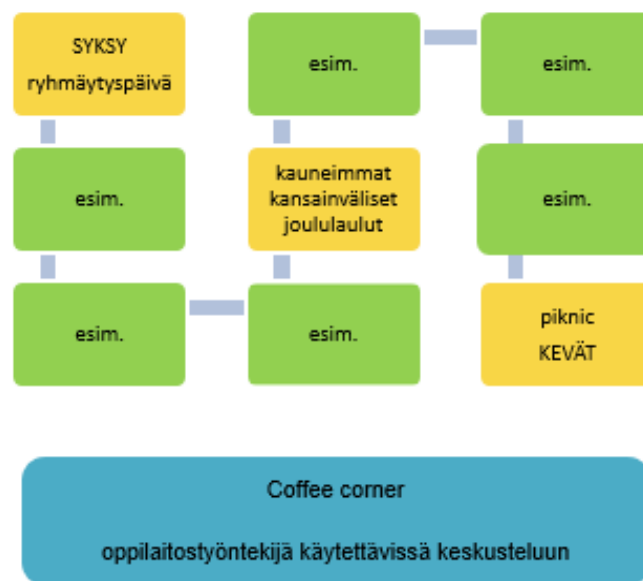
Toimintasuunnitelmassa huomioidaan tarvittavat työntekijä- ja vapaaehtois-työntekijäresurssit ja budjetti. Suunnitteluvaiheessa arvioidaan toimintojen suunnitteluun, toteutukseen, arviointiin, palautteen keräämiseen ja analysointiin kuluva aika. Toimintamallin aikana kertynyt palaute käsitellään ja dokumentoidaan myöhempää käyttöä ja tarkastelua varten. Toimintakertomuksessa tavoitteisiin pääsemistä arvioidaan sanallisesti ja tunnusluvuin.

Tavoitteiden asettelun jälkeen oppilaitostyöntekijä valitsee toimintamallielementeistä yhdessä opiskelijoiden kanssa tavoitteiden toteutumista palvelevat elementit. Samat elementit voivat toistua usealla eri toimintakaudella, mikäli ne koetaan hyviksi ja palvelevat tarkoitustaan. Elementeistä on mahdollista muodostaa kiinteät elementit, jotka toistuvat vuosittain ja liikkuvat elementit, joissa huomioidaan erityisesti sen hetkisten kansainvälisten opiskelijoiden ja oppilaitosyhteisön tuen tarpeet ja toiveet. Toimintakauden rytmitys mukaillee opiskelun lukuvuoden kulkua.

Imatran seurakunta on kouluttanut lukuisia nuoria toimimaan isosena seurakunnan leiritoiminnassa. Kaksivuotinen isoskoulutus antaa nuorille valmiudet toimia ryhmänvetäjänä ja suunnitella ja ohjata erilaista toimintaa. Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyömallin suunnittelussa ja toteutuksessa on mahdollisuus hyödyntää opiskelijaikäisiä nuoria aikuisia ja antaa myös heille mahdollisuus kokemukseen yhteisöllisyydestä ja osallisuudesta. Kansainväliset opiskelijat toivovat lisää kontakteja suomalaisiin nuoriin, joten vanhempien nuorien kutsuminen mukaan toimintaan tuo myös vertaistukea ja erilaisia sosiaalisia kontakteja niin kansainvälisille, kuin suomalaisille nuorille itselleen. Vapaaehtoisten mukaan kutsuminen vähentää myös työntekijän vastuulle jäävää toimintaa.

Prosessin kautta rakennetaan Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön vuosisuunnitelma. Opiskelijat otetaan mukaan osallisiksi toimintamallista jo suunnitteluvaiheessa. Vuosisuunnitelmaa tehtäessä valitaan

toimintaelementeiksi kansainvälisten opiskelijoiden hyvinvointia, yhteisöllisyyttä ja osallisuutta edistäviä toimintamuotoja. Toimintaa suunniteltaessa huomioidaan kerätty palaute. Toiminnasta tiedottamiseen kiinnitetään erityistä huomiota. Kuviossa 14. on esitelty kaavio toimintakauden toteuttamiseksi. Ehdotuksia toiminnan sisällöllisiksi elementeiksi löytyy tämän liitteen lopusta. Kesäkaudelle voi järjestää toimintaa kansainvälisten opiskelijoiden tarpeen mukaan.

Värien selitteet:

- toimintakausittain toistuva elementti
- liikkuva/muuttuva elementti
- läpi toimintakauden jatkuva toiminto

KUVIO 14. Imatran seurakunnan oppilaitostyön toiminnan toteuttaminen

Toimintamalli käynnistyy toimintaelementtien valitsemisesta. Kun toimintamallin elementit on valittu, oppilaitostyöntekijä laatii yhdessä seurakunnan tiedottajan kanssa mainokset ja esitteet tapahtumista ja toiminnasta. Tiedottamiseen ja sen valmisteluun tulee varata tarpeeksi aikaa. Oppilaitostyöntekijä esittelee toimintaa aloittavien opiskelevien ryhmäytyspäivässä syyslukukauden alussa. Oppilaitostyöntekijä voi sopia ammattikorkeakoulun kanssa mahdollisuudesta vierailta luokissa, jotta oppilaitostyöntekijä ja oppilaitostyön toiminta tulee tutuksi myös niille ryhmille, jotka eivät osallistu ryhmäytyspäivään.

Kehittämishankkeessa ilmeni, että opiskelijat toivovat tiedottamisen tapahtuvan ensisijaisesti sähköpostin, Moodlen, Facebook- ja Whatsapp-sovellusten kautta. Moodle on ammattikorkeakoulun sisäinen sivusto. Moodle-sivuston sisältöön tulee panostaa, jotta kävijä saa tarvitsemansa informaation sivulta. Oppilaitostyöntekijän yhteystiedot tulee olla helposti löydettävissä.

Opiskelijoita tulee osallistaa toimintasuunnitelman tekemiseen kartoittamalla heidän tarpeitaan ja toiveitaan toiminnan suhteen. Jokaisen kokouksensa jälkeen tulee kerätä palaute toiminnasta. Palautteen keruu voi tapahtua toiminnallisesti, jotta se on luontevaa ja mielekästä opiskelijoille. Esimerkkeinä nopeista palautteenkeruumenetelmistä ovat liikennevalopalautte, janapalaute ja hymiö-palaute.

Väripalautteessa opiskelijat antavat palautteen liikennevalojen värejä mukaillen. Ohjaaja varaa jokaista osallistujaa kohden yhden vihreän, yhden keltaisen ja yhden punaisen lapun. Väreille annetaan symbolit kuvaamaan osallistujien kokemusta tilanteesta: vihreä – positiivinen, keltainen – ”ihan kiva” ja punainen – negatiivinen. Palaute voidaan kerätä pelkkien värien perusteella, mutta on mahdollista toteuttaa niin, että osallistujat kirjoittavat väripaperiinsa perusteluja, miksi valitsivat kyseisen värin. Hymiöpalautte toteutetaan vastaavasti, mutta värien tilalla on valmiit laput, joissa on positiivinen, neutraali tai negatiivinen hymiö. Vaihtoehtoisesti osallistujat voivat itse piirtää haluamansa hymiön paperiin. Janatyöskentelyssä osallistujat asettuvat

kuvitellulle tai esimerkiksi paperilapuin konkretisoidulle janalle annettujen vaihtoehtojen mukaan niin, että vaihtoehto kuvaa parhaiten heidän kokemustaan toiminnosta. Osallistujia voidaan vaihtoehtoisesti pyytää asettumaan janalle arvioimalla esimerkiksi toiminnan mieluisuutta asteikolla 1-10.

Kaikki kertynyt palaute tulee käsitellä ja tallentaa. Tallennettu palaute auttaa oppilaitostyöntekijää toimintakertomuksen ja tunnuslukujen sekä toiminnan suunnittelussa. Palaute tulee tallentaa niin, että se on saatavilla huolimatta siitä, onko oppilaitostyöntekijä sama kuin itse toiminnan aikana. Alla ehdotus palautteen tallentamisen muodoksi.

<p>Lomake palautteen tallentamista varten</p> <p>Imatran seurakunnan kansainvälinen oppilaitostyö</p> <p>Tapahtuman/toiminnan päivämäärä</p> <p>Paikka ja aika</p> <p>Osallistujien määrä</p> <p>Kertynyt palaute palautteenantotavasta riippuen</p> <p>Positiivinen palaute _____ kpl</p> <p>Neutraali palaute _____ kpl</p> <p>Negatiivinen palaute _____ kpl</p> <p>Mahdollinen sanallinen palaute</p> <p>Työntekijän huomioita tilaisuudesta</p>

KUVIO 15. Ehdotus palautteen tallentamiseen.

Palautteen tallentamisen on tarkoitus olla nopeasti toteutettavissa, jotta se tulee myös tehdyksi. Toimintakertomusta laadittaessa tunnuslukuina voi käyttää kävijämäärien lisäksi kertynyttä palautetta. Tunnuslukujen avulla

voidaan arvioida tavoitteiden saavuttamista kävijäaktiivisuuden lisäksi laadullisesti. Esimerkiksi:

Positiivinen palaute 67/90

Neutraali palaute 13/90

Negatiivinen palaute 10/90

Tilaisuuksiin osallistui 90 kansainvälistä opiskelijaa (esimerkki). Valtaosa (67/90) koki toiminnan mielekkääksi. 13/90 antoi neutraalin palautteen, hiukan alle kymmenesosa ei kokenut toimintaa mielekkääksi. Palautteen avulla pohditaan, onko toiminnassa tehtävä muutoksia tavoitteiden saavuttamiseksi, vai toimiiko se sellaisenaan. Vaikka jokin toiminto toimisi hyvin vuodesta toiseen, on hyvä uskaltaa kokeilla välillä myös täysin uusia toimintamuotoja, jotta saadaan selville, toimiiko jokin toinen toimintatapa vielä paremmin.

Palautteen tallentamisen ja käsittelyn jälkeen toimintasyklissä palataan alkuun uuden suunnittelukauden alkaessa. Mikäli kesken toimintakauden huomataan, että jokin toiminto ei toimi, on mahdollista tehdä tilannearvio ja tarvittavat toimenpiteet toiminnan muuttamiseksi paremmin tarkoitustaan ja opiskelijoita palvelevaksi.

Toimintamalli on työkalu oppilaitostyöntekijälle. Malli mahdollistaa tavoittavan ja kohtaavan oppilaitostyön toteuttamisen, mutta vaatii samaan aikaan myös oppilaitostyöntekijältä aktiivista ja kehittävää työtettä sekä ihmistuntemusta. Työntekijä tarvitsee työlleen työnantajan tuen. Oppilaitostyöntekijä toimii toiminnan mahdollistajana seurakunnan edustajana, mutta toiminta toteutetaan, suunnitellaan ja arvioidaan yhdessä opiskelijoiden kanssa. Toimintamallia käytettäessä tulee pitää mielessä hyvinvoinnin, osallisuuden ja yhteisöllisyyden verkko, johon tukeutumalla kansainvälinen opiskelija voi kokea olevansa tärkeä, arvostettu ja saavansa juuri sellaista tukea, kuin hän erityisesti tarvitsee Suomessa opiskelunsa aikana.

Ehdotuksia toimintamallin elementeiksi

Ryhmäytyspäivä – Toiminnallinen päivä seurakunnan leiri- ja kurssikeskuksessa, jossa tehdään yhteistyöharjoituksia pienryhmissä. Mukana ryhmäytyspäivään voi kutsua seurakunnan toiminnassa mukana olevia nuoria aikuisia vapaaehtoistyöntekijöiksi ja avustajiksi.

Coffee corner – Imatran seurakunnan oppilaitostyöntekijän pitämä kahvila Saimaan ammattikorkeakoulun Imatran campuksella kerran kuukaudessa. Opiskelijoilla ja henkilökunnalla on mahdollisuus keskusteluun oppilaitostyöntekijän kanssa kahvin- ja teenjuonnin ohessa.

Päiväretki – Retki laavulle tai luontonähtävyydelle, jossa ei yövytä. Suomen luonnossa liikkumista yhdessä ja nuotiotulien ääressä ajan viettämistä ja nuotioeväiden syömistä. Päiväretki on mahdollista toteuttaa myös kaupunkiretkenä valiten opiskelijoiden kanssa yhdessä sopivan ja mielenkiintoisen kohteen retkelle. Retkelle voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Yön yli kestävä retki – Retki, jossa yövytään teltoissa metsässä. Mahdollisuus pieniin teltoihin ryhmittäin tai seurakunnan puolijoukkueteltassa yöpyminen yhdessä. Muista keskustella yöpymistavasta (pienet teltat vai puolijoukkueteltoa) etukäteen, jottei yöpymistapa ole esteenä kenenkään osallistumiselle retkelle. Muista myös hyvä opastus retkeä varten. Retkelle voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Leiri seurakunnan leiri- ja kurssikeskuksessa – Yhden tai kahden yön mittainen leiri seurakunnan leiri- ja kurssikeskuksessa. Yöpyminen sisätiloissa. Muista kysyä osallistujilta, millaista ohjelmaa he toivovat leirille. Leirille voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia. Leirin ohjelman vastuunjako voi jakaa myös osallistujille. Muista leiritilanteessakin hyvä etukäteisinfo leirielämästä.

Joulupaja – Jouluihin askartelu- ja leivontailta, jossa askarrellaan ja leivotaan suomalaisen jouluperinteen mukaan. Mukaan voi kutsua myös esimer-

kiksi jonkin paikallaisen isovanhemman, joka voi kertoa illan aikana kansainvälisille opiskelijoille millaisia jouluperinteitä oli hänen nuoruudessaan. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Joulukuusenhaku – Joulukuusen hakeminen yhteiseen kokoontumistilaan oppilaitostyöntekijän etukäteen varmistamasta kohteesta, esimerkiksi seurakunnan oma metsä. Kuusenhakureissulla myös keskustelua joulukuusi-perinteestä sekä käytännöntietoa jokamiehenoikeuksista ja siitä, että joulukuusia ei voi hakea toisen metsästä ilman lupaa. Retken päätteeksi/retkellä glögitarjoilu ja mahdollisuuksien mukaan nuotioeväät. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Joulukuvaelma – Kristillisen joulukuvaelman katsominen ja kuvaelmaan osallistuminen jouluvaelluksen muodossa. Kuvaelman päätteeksi joulu puuro. Muista etukäteistiedotus tapahtuman kristillisestä luonteesta. Osallistuminen kuvaelmaan yhdessä seurakuntalaisten kanssa. Muista selvittää etukäteen onko jouluvaelluksen kielenä suomi vai englanti. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Kauneimmat kansainväliset joululaulut -tapahtuma – Saimaan ammattikorkeakoululla Imatran toimipisteessä järjestettävä yksityistilaisuus, jossa lauletaan eri kielillä joululauluja eri kulttuureista. Mukaan esilaulajiksi ja säestäjiksi voi kutsua opiskelijoita. Muista yhteistyö oppilaitoksen kanssa.

Hetki hiljentymiseen – Mahdollisuus kristilliseen hiljentymishetkeen oppilaitoksessa. Muista sopia menettelyn sopivuudesta ja käytännöstä oppilaitoksen kanssa. Vaihtoehtoisesti hiljentymishetken voi pitää paikallisessa kirkossa tai muussa seurakunnan tilassa.

Taizé-messu – Yhteiskristillinen messu. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia ja kaikkia seurakuntalaisia, jotka haluavat messuun osallistua.

Pilkkiretki – Mahdollisuus osallistua pilkkiretkelle seurakunnan leiri- ja kursikeskuksen luona. Nuotioeväät ja saunomismahdollisuus pilkkimisen jälkeen. Tilaisuudessa voi järjestää vapaaehtoisen ja leikkimielisen pilkkikisan. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Kuutamoretki – Retki talvikuutamolla lumisessa metsässä. Nuotioeväät. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Talvirieha – Suomalaisten talvilajien kokeilua seurakunnan leiri- ja kurssikeskuksessa. Resurssien salliessa mahdollista tehdä myös läheisiin lasketelukeskuksiin. Muistuta sopivanlaisesta pukeutumisesta. Leirikeskuksessa talviriehan päätteeksi mahdollisuus saunomiseen. Myös avantomahdollisuutta voi tarjota. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Konsertti – Konsertti kaikille nuorille aikuisille. Esiintyjiksi voi kutsua kaikkia halukkaita kansainvälisiä opiskelijoita tai suomalaisia. Resurssien salliessa myös ulkopuoliset esiintyjät mahdollisia. Konsertin jälkeen iltakahvi/-tee.

Sauna- ja peli-ilta – Liikuntapainotteinen peli-ilta, jonka jälkeen saunomista ja uintimahdollisuus leiri- ja kurssikeskuksessa. Nuotioeväät/pieni iltapala.

Kansainvälinen ilta – Kansainväliset opiskelijat kutsutaan yhteisen illan kertomaan omasta kotimaastaan ja -kulttuuristaan suomalaisille nuorille ja nuorille aikuisille. Suomalaiset nuoret kutsutaan kertomaan suomalaisesta kulttuurista. Toteutetaan yhteistyössä nuorisotyön kanssa. Illan on tarkoitus olla mahdollisuus kysyä asioita, joita on pohtinut vieraassa kulttuurissa ja toisaalta mahdollisuus kertoa, mistä itse tulee ja millaista elämä muualla on. Mikäli mahdollista, osallistujilta voidaan kerätä myös etukäteiskysymyksiä siitä, mitkä asiat erityisesti heitä toisissa kulttuureissa kiinnostavat.

Yhteinen pöytä – Kutsutaan kansainväliset ja suomalaiset nuoret aikuiset yhteisen pöydän ääreen ruokailemaan. Yhteinen pöytä -tapahtuman voi järjestää useamman kerran, jolloin vetovastuuta illan ruokien valmistuksesta voi jakaa useammalle. Mahdollista toteuttaa myös nyttikesti-periaatteella, jolloin kaikki osallistujat tuovat jonkin maistiaisen tilaisuuteen.

Retki Maailmojen messuun – Retki yhteiskuljetuksella Lappeenrantaan, Imatran naapurikaupunkiin Maailmojen messuun, joka on englanninkielinen kristillinen jumalanpalvelus. Maailmojen messussa osallistujilla on myös mahdollisuus olla mukana toteuttamassa jumalanpalvelusta jonkin ennalta sovittavan palvelustehtävän mukaan.

Liikuntapäivä/liikuntavuoro – Kaikille opiskelijoille ja nuorille aikuisille tarkoitettu liikuntapäivä, jossa pelataan, leikitään ja urheillaan yhdessä. Muista suunnitella liikuntalajit yhdessä opiskelijoiden kanssa. Päivässä voidaan esitellä eri maiden erikoisempia liikuntalajeja. Mikäli kiinnostuneita löytyy, mahdollisuus myös liikuntavuoron järjestämiseen seurakunnan tiloissa. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia. Liikuntavuoron vastuuvetäjäksi voi kysyä vapaaehtoisia nuoria aikuisia.

Lautapeli-ilta Yhteinen peli-ilta, jossa pelataan lautapelejä, jotka eivät vaadi kielitaitoa tai ovat pelattavissa myös englanniksi. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Musiikki-ilta Mahdollisuus vapaamuotoiseen yhdessä laulamiseen, soittamiseen ja tanssimiseen. Muista kertoa seurakunnan järjestämän työn päihitteettömyydestä, jotta ilta ei herätä vääriä mielikuvia osallistujissa. Mukaan voi kutsua myös suomalaisia nuoria aikuisia.

Minulle tärkeä paikka – Minulle tärkeä paikka -toiminta voidaan toteuttaa pienryhmittäin. Kansainväliset opiskelijat ja suomalaiset nuoret aikuiset pohtivat, mikä on heidän lempipaikkansa Imatralla. Osallistajat käyvät pienissä ryhmissä tutustumassa toistensa lempipaikkoihin. Tutustuminen kannattaa aloittaa niin, että syksyllä suomalaiset ovat tutustuttajina ja keväällä kansainväliset opiskelijat, kun he ovat olleen jo pidemmän aikaa Imatralla. Oppilaitostyöntekijä kokoaa osallistujien lempipaikkojen perusteella pienryhmät. Lempipaikkojen esittelyn kautta lähiympäristöstä voi löytyä paikkoja, joihin ei muuten olisi tullut ikinä lähdettyä. Myös suomalaiset nuoret aikuiset voivat nähdä oman kotipaikkakuntansa uusin silmin sen mukaan, mitä paikkoja kansainväliset opiskelijat heille esittelevät.

Teemailta – Kansainvälisten ja suomalaisten nuorien aikuisten kokoontuminen, jossa kullakin kerralla on ennalta sovittu ja valmisteltu teema. Oppilaitostyöntekijä valmistelee illan pohjustuksen joko itse, tai kutsuu mukaan teemaa alustamaan jonkun muun. Muista hyödyntää opiskelijoiden osaaminen. Teemat valitaan opiskelijoiden kiinnostuksen mukaan. Kehittämishankkeen aikana kansainvälisiä opiskelijoita kiinnostavia teemoja olivat esimerkiksi jokamiehen oikeudet, marjastus, ihmissuhteet ja erilaiset vähemmistöt. Muista hienotunteisuus illan aiheen mukaan.

Räsymatto-tapahtuma – Yhteisöllinen tapahtuma, jonka tarkoituksena on luoda yhteisöllisyyttä kansainvälisten opiskelijoiden ja heidän lähiympäristössään asuvien välille. Kansainvälisten opiskelijoiden saapuessa Suomeen, paikallisilta asukkailta kerätään lainaksi opiskelijoille hyväkuntoisia verhoja, mattoja, vuodevaatteita ja huonekaluja. Opiskelevat sitoutuvat pitämään tavaroista huolta opiskelunsa ajan. Opiskelun päätteeksi tavarat palautetaan lainaajille tai mikäli muuta on sovittu, tavarat kierrätetään kierrätysasetusten mukaisesti tai annetaan seuraaville tarvitsijoille. Ennen tavaroiden luovutusta tavaroiden lainaaja ja lainaksi antaja voivat yhdessä hahlutessaan sopia esimerkiksi suomalaisen perinteen mukaisesti mattopyykille menosta.

Piknik – Yhteinen eväsretki keväällä. Eväät voidaan tuoda nyyttikestiperiaatteella.

LIITE 11. Toimeksiantosopimus ja sopimuksen liite

(Henkilökohtaiset yhteystiedot poistettu toimeksiantosopimuksesta kuvan käsittelyn avulla. Liitteenä oleva opinnäytetyösuunnitelma saatavissa Lahden ammattikorkeakoulun sisäiseltä sivustolta. [Viitattu 10.11.2017]. Saatavissa: <http://reppu.lamk.fi/mod/forum/discuss.php?d=347108>.

LAMK

TUTKIMUKSELLISEN KEHITTÄMISHANKKEEN YHTEISTYÖSOPIMUS

Ylempi ammattikorkeakoulututkinto

TOIMEKSIANTAJA		
Toimeksiantaja	Imatran seurakunta	
Toimeksiantajan yhteyshenkilö	Kaisa Kontiainen	
Lähiosoite	Tainionkoskentie 80	
Postinumero ja -toimipaikka	55120 Imatra	
Toimeksiantajan kotikunta, jossa kehittämistehtävä toteutetaan	Imatra	
Puhelin	040 755 0508	
Sähköposti	kaisa.kontiainen@evl.fi	
KEHITTÄMISHANKKEEN TOTEUTTAJA		
Hankkeen toteuttaja	Heli Huotilainen	
Lähiosoite		
Postinumero ja -toimipaikka		
Puhelin		
Sähköposti		
Koulutusohjelma	Sosiaalialan YAMK, Lasten ja nuorten hyvinvoinnin turvaaminen	
Ohjaava opettaja/opettajat	Tuula Hyppönen	
Puhelin	044 708 0760	
Sähköposti	tuula.hypponen@lamk.fi	
Kehittämistehtävän aihealue	Imatran seurakunnan kansainvälisen oppilaitostyön kehittäminen	
SOPIMUS		
☒ Työn kustannuksista ja tekijänoikeuksista on sovittu erikseen (liite 1)		
☒ Opinnäytetyösuunnitelma on tämän sopimuksen liitteen (liite 2)		
Työn kustannuksista ja tekijänoikeuksista sekä tutkimuksen aikataulusta ja tarkemmasta työn kuvauksesta voidaan liittää selvitykset tämän sopimuksen liitteeksi.		
Liitteitä yhteensä <u>35</u> sivua. (suunnitelma + liite 1)		
☐ Toimeksiantajan tietoja ei saa tallentaa oppilaitoksen yritysrekisteriin.		
ALLEKIRJOITUKSET		
Päiväys	Toimeksiantaja	Hankkeen toteuttaja
29.5.2012	<i>Kaisa Kontiainen</i>	<i>Heli Huotilainen</i>

Tutkimuksellinen kehittämishankkeen yhteistyösopimus LIITE 1.

Tekijänoikeudet säilyvät kehittämishankkeen toteuttajalla.

Tilajalle ei koidu kehittämishankkeesta kuluja.